

**SLEZSKÁ
UNIVERZITA**
FILOZOFICKO-
PŘÍRODOVĚDECKÁ
FAKULTA V OPAVĚ

STANOVISKO

habilitační komise k habilitačnímu řízení Mgr. Jaroslava Fišera pro obor Tvůrčí fotografie se zaměřením na uměleckou, publikační, kurátorskou a pedagogickou činnost.

Složení habilitační komise:

Předseda:

Prof. PhDr. Vladimír Birgus (Slezská univerzita v Opavě)

Členové:

Prof. PhDr. Ing. Václav Macek, CSc. (Vysoká škola múzických umění v Bratislavě, Slovensko)

Prof. Mgr. Ing. Lubomír Stacho (Vysoká škola výtvarných umění v Bratislavě, Slovensko)

Doc. Mgr. Irena Armutidisová (Masarykova univerzita)

Doc. Mgr. Václav Podestát (Slezská univerzita v Opavě)

Uchazeč:

Jméno a příjmení včetně titulů: **Mgr. Jaroslav Fišer**

Datum a místo narození: 8. 9. 1965 v Praze

Pracoviště:

Vysoká škola kreativní komunikace, s.r.o. Praha,
pedagog, odborný asistent

Akademie Michael – Střední škola a Vyšší odborná škola
reklamní a umělecké tvorby, s.r.o. Praha, vedoucí oboru
Fotografie a nová média

Název habilitační práce:

Habilitační práce. Rozbor tvůrčí a pedagogické činnosti.

Jména oponentů:

Prof. Mgr. Jindřich Štreit, Dr.hc. (Slezská univerzita v Opavě)

Doc. MgA. Miro Švolík (Art and Design Institut, Praha)

Doc. MgA. Jaroslav Prokop (Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně)

1. Vzdělání a akademické kvalifikace

- 1981 – 1985 Střední průmyslová škola grafická v Praze, obor Fotografie
1987 – 1992 Akademie muzických umění Praha, Filmová a televizní fakulta, obor fotografie (Mgr.)

2. Přehled zaměstnání

- 2016 – dosud Vysoká škola kreativní komunikace, Praha
2011 – dosud Akademie Michael – Střední škola a Vyšší odborná škola reklamní a umělecké tvorby, s.r.o. Praha
2019 – 2020 CET Academic Programs, Praha
1994 – 2002 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze
1993 – 1994 Pražský dům fotografie
1994 – dosud OSVČ

3. Členství v mezinárodních/zahranických odborných společnostech, redakčních radách a organizacích

- 2019 – dosud člen Revizor Josef Koudelka Foundation

4. Členství v tuzemských odborných společnostech, redakčních radách a organizacích

- 1994 – dosud člen spolku Fotoforum (dříve Pražský dům fotografie, Aktiv tvůrčí fotografie)
1994 – 2014 člen Asociace profesionálních fotografů
1993 – dosud člen Umělecké besedy

5. Členství ve vědeckých radách, oborových radách a komisích

- 2022 – dosud člen Akreditační komise pro vyšší odborné vzdělávání při MŠMT
2003, 2004, 2005, 2008, 2009, 2010, 2019, 2020 – člen poroty Osobnost české fotografie
2010 – dosud člen Správní rady Fotoforum
2008 – 2009 člen Správní rady Pražského domu fotografie

6. Zahraníční studijní/přednáškové pobyty a stáže

- 2022 Hadsel videregående skole og fagskole, Stokmarknes, Norsko
2000 – 2001 (zima) Cairo University, Káhira, Egypt
1999 Akademie Sztuk Pięknych, Wydział Form Przemysłowych, Kraków, Polsko
1992 Trent University, Nottingham, Velká Británie
1990 Rijksakademie van beeldende kunsten, Amsterdam, Nizozemsko

7. Vyzvané přednášky na vědeckých konferencích

- 2022 European Photography Educator's Network, „Focus on the photo diary/ the Photobook“, Paris Photo, Paříž

2022	Festival animovaného filmu v Annecy, panel současné animované tvorby
2022	Filmový festival Zlín, panel animovaného filmu
2018	„Dva osudy, Alexander Hackenschmied a Jan Lukas“, Prague Photo, Artinbox
2012	Univerzita Ajn Šams v Káhiře, přednáška na téma „Historie a současnost českého animovaného filmu“
2012	Filmový festival v Káhiře, sekce animovaného filmu, panelová diskuze
2002	HKU Festival, Utrecht, přednášky „Československá fotografie XX. století“ a „Studentské projekty na VŠUP“
2001	Doteky - III. mezinárodní symposium, Galerie Klatovy- Klenová
1999	Akademie Sztuk Pięknych, Wydział Form Przemysłowych, Kraków „Československá fotografie XX. století“
1999	Liceum Plastyczne v Krakově, „Současná česká fotografie“
1991	Absolut, Foto Medium Art, Stary Gieraltow, Wrocław
1990	Why van Gogh?, Gallery A'pert, Amsterdam

8. Získaná ocenění

Vybraná ocenění animovaných filmů, ke kterým uchazeč vytvořil kameru:

2023	Český lev pro animovaný film „Žůza v zahradách“
2022	Nominace na festivalu v Annecy, ve Zlíně a v Erfurtu, aj. krátký stop motion film „Paolo's Happiness“
2022	Nominace Berlinale, Cena za nejlepší krátký animovaný film na festivalu ve Zlíně, aj. krátký animovaný film „Žůza v zahradách“
2022	Nominace Anifilm, Festival ve Zlíně, krátký stop motion film „Máma má vždycky pravdu“
2021/22	Cena poroty na festivalu v Annecy, Grand Prix v Korey, Cena za nejlepší celovečerní animovaný film na festivalu ve Zlíně, cena poroty a diváků v Zagrebu, nominace Cesar aj. za animovaný film „La Traversé/ Přes hranice“
2019	Nominace na festivalu v Clermont Ferrand – anim. film „Betonová džungle“
1994	Stipendium Asociace profesionálních fotografů
1992	Stipendium Česko-švýcarské společnosti pro vědu a umění
1990	Cena / stipendium Literárního fondu
1989	Cena Jana Hudečka
1989	Fotografia Academica, Cena rektora VŠCHT
1988	1. místo SUOČ FAMU

9. Plnění kvantitativních požadavků

a) Stručná odborná charakteristika vědecké či umělecké činnosti a odborného přínosu uchazeče:

Jaroslav Fišer se ve své tvorbě zabývá několika rovinami výtvarného pojetí fotografického obrazu. Prvá zkoumá přesahy fotografie do jiných výtvarných a slovesných oborů, druhá se pak zabývá výtvarnou polohou dokumentární fotografie a vychází z reálného prostředí. Vedle fotografické tvorby vytváří plastiky a asambláže a věnuje se kameramanské

práci, úzce specializované na animovanou produkci. Ve své tvorbě zkoumající přesahy fotografie vytvořil cykly fotografií, které propojovaly fotografický obraz s textem (soubory „Texty I. až III.“, 1989- dosud, *cyklus Nature Morte*, 2014-2020), obraz s asambláží (například objekty „Dřevěná kniha“, 1989), fotografie se sochařskými prvky (například díla „Zpověď“, 1991, nebo „Dialog“, 1992) či snímky zachycující plastiky v reálném prostředí (*soubor „Veteše“*). V rámci těchto výtvarných experimentů využívá i nezvyklé techniky nanášení vlastní emulze, práce s recyklovanými papíry, s fotografickými plátny, širokými dřevěnými rámy a propojení s nalezenými objekty. Do obrazů nezřídka zasahoval i formou kresby či malby.

Druhá, výtvarně dokumentární poloha zkoumá vztah lidské civilizace s prostředím, jež obýváme a ke kterému se chováme sobecky a ponecháváme jej napospas osudu. Mnohá díla nacházejí oporu v estetice zmaru Victora Huga (1802-1885). Mezi tyto práce patří soubory „Soukromé území“ (1992-1996), cyklus zachycující asanovaný Žižkov, opuštěné vojenské úvozy, zahrádkářské kolonie v Nottinghamu aj. Cyklus „Nejenom město“ (2000/1, Káhira, Alexandrie, Asuán), série panoramatických krajin „Česká krajina“ (2005-2023) a „Německá krajina“ (2020, Německo) a soubory „Poté“ (1991-2023) a „Inhaftierung“ (2020).

Sochařská tvorba Jaroslava Fišera byla výrazně ovlivněna sochařem Alešem Veselým, především pak pobytem v jeho atelieru na pražské Akademii výtvarných umění (1991) a díly autorů meziválečné avantgardy (například Kurta Schwitterse) a tvůrců šedesátých let (například Jeana Tinguelyho či Edwarda Kienholze). Základem tvorby je zapojování prvků „objet trouvé“ do mobilních plastik.

Kameramanská tvorba je úzce spjata s animovaným filmem. Doménou jsou především filmy vytvořené technikou stop-motion (*Fimfárum*, 2011, *Betonová džungle*, 2019, *Paolo's Happiness*, 2020). J. Fišer však pracuje i s jinými technikami - poloplastickou animací na multiplánu („Máma má vždycky pravdu“, 2022), technikou malby na animačních stolech (*La Traversee*, 2021, *Zůza v zahradách*, 2022) či pískovou animací (*Kafka in love*, ve výrobě). V současné době pracuje na přípravě technologicky náročného, francouzského stop motion filmu využívajícího složitějšího zařízení na kontrolu pohybu kamery a zadní LED projekce (Stage Craft).

Pedagogická práce Jaroslava Fišera obsáhla jak praktickou výuku fotografie (Vysoká škola uměleckoprůmyslová, Střední a Vyšší škola pro reklamu a umění Michael), tak i teoretickou a uměnovědnou (Vysoká škola kreativní komunikace, CET Academic programs). Jaroslav Fišer stál u zrodu atelieru fotografie na Vysoké škole uměleckoprůmyslové a katedry Audiovize na Vysoké škole kreativní komunikace a podílel se na vzniku sylabů tamtéž a akreditačního spisu Vyšší odborné školy pro reklamu a umění - Michael.

b) Přehled nejvýznamnějších publikačních výstupů:

1. Kolekce fotografií a objektů prezentovaná v Pražském domě fotografie (1992)

a následně představená v mnichovské Passinger Fabrik (1992) a v curyšské galerii Fotoforum Felldag (1996). Stěžejní část výstavy tvořily snímky z cyklů Věnování, Texty a Soukromé území. Fotografie byly doplněny sochařskými objekty.

2. Výstavní projekt prezentující Fišerovu dosavadní tvorbu, který probíhal v období od podzimu 2011 do jara 2013

Tvorba byla prezentována na dvou výstavách v pražské galerii Azeret a následně byla představena v Brně, v Křížových chodbách Nové radnice a v galerii 13. Druhá pražská výstava

se stala doprovodnou součástí pražského fotografického festivalu Prague Photo a Fotoforum ve spolupráci s Nadací českého výtvarného umění vydalo katalog o rozsahu 32 stran, doprovobený textem profesora Miroslava Vojtěchovského.

3. Spolupráce a pedagogická činnost při zakládání fotografického atelieru na VŠUP

V samých začátcích atelieru, v době, kdy J. Fišer spolu s Pavlem Štechou začínali v polorozebrané reprodukční dílně a měli studenty "vypůjčené" z jiných ateliérů. Své působiště J. Fišer opustil po osmi letech, v době, kdy bylo jasně strukturované curriculum výuky, atelier byl plně vybavený a funkční a měl již své druhé absolventy.

4. Vedení Pražského domu fotografie

Mezi lety 1993 a 1994 zastával J. Fišer funkci výkonného ředitele Pražského domu fotografie. V té době byla představena celá řada významných výstav (André Kertész, František Drtikol, Miroslav Hák aj.) a navázána spolupráce s řadou prestižních institucí (Maison Européenne de la Photographie v Paříži, Uměleckoprůmyslovým muzeem v Praze, Moravskou galerií v Brně aj.). Katalog výstavy Miroslava Háka byl vyhodnocen jako nejlepší fotografický katalog roku 1993.

5. Kurátorská činnost při přípravě a realizaci výstavy "Zmizelý svět" Romana Vishniaca

Výstava byla připravena ze sbírek curyšské instituce Fotostiftung Schweiz, která byla součástí Kunsthausu tamtéž. Expozice byla, ve spolupráci se Správou Pražského hradu a Nadací Pro Helvetia, připravena pro Tereziánské křídlo na Hradčanech

Zaměření: I. umělecká, publikační, kurátorská a pedagogická činnost

A. Umělecká tvorba

a) samostatné výstavy v ČR (instituce hodnocené systémem RUV):

(minimální požadavek 5, skutečnost 22)

- 2018 – *Pokojíček v Čekárně*, Ukradená galerie, 450. projekt, Praha
- 2015 – *Volná tvorba a židovské památky*, Jubilejní synagoga, Praha
- 2013 – *JF – fotografie a objekty* - Křížové chodby Nové radnice, Brno
- 2013 – *Česká krajina*, Galerie Třináctka, Brno
- 2012 – *II. díl*, Galerie Azeret, Praha (doprovodný program festivalu Prague Foto)
- 2011 – *Staré kousky*, Galerie Azeret, Praha
- 2011 – *Šuplík*, Malá Galerie České spořitelny na Kladně
- 2011 – *Knižní obálky a ilustrace*, Knižní veletrh, Havlíčkův Brod
- 2010 – *Knižní obálky a ilustrace*, Palác Luxor
- 2002 – *Mimo atelier*, MVS Liberec
- 2001 – *Festival Funkeho Kolín*, Kolínská synagoga
- 2001 – *Nejenom město*, Malá galerie České Spořitelny, Kladno
- 1998 – *O čase, o paměti*, Malá synagoga, Třebíč
- 1997 – *O čase, o paměti*, Jubilejní synagoga, Praha
- 1995 – *2x Fišer*, Galerie Fronta, Praha
- 1992 – *Soukromé území*, Malá galerie České spořitelny na Kladně
- 1992 – *Soukromé území*, Pražský dům fotografie

1991 – *Fotografie a objekty*, Galerie Svazu českých fotografů, Praha
1991 – FAMU, Praha
1989 – OKD Praha 8
1988 – Valdštejnská zahrada, Praha
1986 – *Atelier náhradních umění*, OKD Praha 8 (společně s Radkem Žákem)

b) účast na výstavách a festivalech v zahraničí:

(minimální požadavek 5, skutečnost 27)

Samostatné výstavy:

1999 – Akademe Sztuk Pieknych, Wydział Form Przemyslowych, Kraków
1999 – Liceum Sztuk Plastycznych, Kraków
1999 – Fotoforum Felldeg, Curych
1992 – Výstavní pavilon Foma, Photokina, Kolín nad Rýnem
1992 – Pasinger Fabrik, Mnichov
1990 – Galerie Scholte, Rijksakademie van Beeldende Kunste, Amsterdam
1990 – Galerie A'pert, Amsterdam

Skupinové výstavy v zahraničí:

2020 – 1989 / Pád železné opony / The Fall of the Iron Curtain, České centrum Tel – Aviv,
kurátoři Jaroslav Kučera, Dušan Veselý a Nadiel Mrázková
2004 – Leica Gallery, účast na Paris Photo
1997 – Sbírka Martina Lehnery, Fotoforum Felldeg, Curych
1996 – Tendencies, Peking
1996 – Sommersurium, Fotoforum Felldeg, Curych
1994 – Art's fair, Chicago
1993 – Kunst Rai, Amsterdam
1992 – What's New-Prague, kurátor Colin Westerbeck, The Art Institute of Chicago
1992 – Česká fotografie doma a v exilu, Dietsenbach, Německo
1991 – Umělci galerie A'pert, Amsterdam
1990 – Why van Gogh, kurátoři: Henrietta Vermeulen, Renata Mantorska, Renata Cistecki,
Marek Sapinsky, Amsterdam, A'pert Gallery
1989 – Contemporary Fashion Photography, Antverpy
1989 – The Other Side of Photography – Gerrit Rietveld Academy, Amsterdam
1988 – 93 Výstavy FAMU, Brusel, helsinki, Hamburk, Mnichov, Amsterdam, Antverpy

Premiéry filmů na světových festivalech, ke kterým uchazeč vytvořil kameru:

2022 – Festival v Annecy, krátký animovaný film „Paolo's Happiness“
2022 – Berlinale, krátký animovaný film „Žůza v zahradách“
2022 – Animafest Záhřeb, krátký stop motion film „Máma má vždycky pravdu“
2021 – Festival v Annecy, celovečerní animovaný film „La Traverseé“
2019 – Festival v Clermont Ferrand, krátký animovaný film „Betonová džungle“
2012 – Festival v Káhiře, celovečerní animovaný film „Fimfárum do třetice všeho dobrého“

c) skupinové výstavy v České republice (institute hodnocené systémem RUV):
(minimální požadavek 10, skutečnost 46)

- 2023 – *Magie místa*, Art Centrum Galerie 4, Cheb, kurátor Petr Štěpán
2022 – *Magie místa*, Galerie jedna, Praha, kurátor Petr Štěpán
2022 – *Svět?*, UB a Mánes, sbor Českých bratří, Mladá Boleslav, kurátor Svatopluk Klimeš
2021 – *Krajina 26x jinak*, Kabinet fotografie, Kladenský zámek, kurátor Jiří Hanke
2019 – *89, pád železné opony*, Letohrádek Královny Anny, Praha, kurátor Jaroslav Kučera
2018 – *Soutok*, Stará čistírna v Bubenči, Praha, kurátor František Hodonský
2017 – *Ohlédnutí*, Galerie České spořitelny, Kladno, kurátor Jiří Hanke
2017 – *12*, České centrum fotografie, Praha, kurátor Vladimír Kozlík
2016 – *V umění volnost*, Clam_Gallasův Palác, Praha, kurátor Richard Drury
2014 – *Dvojexpozice*, Dům fotografie-GHMP, Praha, kurátor Josef Moucha
2012 – *Něžný fotoerotikon*, Art in Box, Praha, kurátorka Nadia Rovderová
2011 – *Houby, houbičky, atomové hříby*, Galerie Art in box, Praha, kurátorka Nadia Rovderová
2011 – *Skřítky, trpaslíci a jiné bytosti*, Galerie Art in box, Praha, kurátorka Nadia Rovderová
2010 – *Pocita B. Reynkovi*, GVU Havlíčkův Brod, kurátor Richard Drury
2010 – *Výběr II.*, Galerie Diamant, Praha, GVU Klenová, Muzeum Vodňany, kurátoři Petr Zhoř, Rudolf Jung
2007/8 *Umělecká beseda*, Muzeum a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou, Novoměstská radnice v Praze, Galerie výtvarného umění v Mostě, Západočeské muzeum v Plzni, kurátor Richard Drury
2007 – *Výběr*, Galerie Diamant, Praha, Zámek Vsetín, kurátoři Miroslav Votěchovský a Věra Matějů
2006 – *Pocita Umělecké besedy Václavu Rabasovi*, Rabasova galerie, Rakovník, kurátorka Jana Orlíková
2006 – *Autoportrét*, Galerie Františka Drtikola v Příbrami, kurátor Jiří Hanke
2005 – *Česká fotografie 20. století*, Galerie hlavního města Prahy kurátoři Vladimír Birgus, Jan Mlčoch
2003 – *140 let Umělecké besedy*, Galerie hlavního města Prahy kurátorka Eva Petrová
2001 – *Doteky - III. mezinárodní symposium*, Galerie Klatovy-Klenová, kurátor Marcel Fišer
2000 – *UB 2000/01*, Mánes, Praha, kurátor Antonín Hartmann
2000 – *Reklama 90/00*, Národní technické muzeum, Praha, kurátoři Pavel Mára, Ivo Gil
1999 – *Čas zvuků*, Sýpka, Unětice, kurátor Jan Pohribný
1998 – *Umělecká Beseda*, Mánes, Praha
1998 – *Čeští výtvarníci k 650. výročí Univerzity Karlovy*, Karolinum
1998 – *Asi, asi asistenti*, VŠUP, Praha, kurátor Zdeněk Primus
1997 – *Umělecká Beseda*, Mánes, Praha
1997 – *Naposledy na staré adrese*, Pražský dům fotografie
1996 – *Funkeho Kolín*, kurátoři Jolana Havelková, Aleš Kuneš, Kim Houdek
1996 – *Jména PHP*, Pražský dům fotografie, Praha
1996 – *Umělecká beseda*, Mánes, Praha, kurátor Antonín Hartmann
1995 – *Jména PHP*, Pražský dům fotografie, Praha
1994 – *Československá fotografie 1989-1994*, Mánes, Praha
1993 – *Funkeho Kolín*, kurátoři Jolana Havelková, Aleš Kuneš, Kim Houdek
1992 – *Členové Pražského domu fotografie*, Pražský dům fotografie, Praha

1992 – *Studenti FAMU*, Dům umění města Brna, kurátoři Vladimír Birgus, Miroslav Vojtěchovský
1991 – *Pravda o FAMU dnes*, Galerie Fotochema, Praha, kurátor Miroslav Vojtěchovský
1991 – *Fotoart*, Polské kulturní centrum, Praha, kurátorka Beata Szyndler
1989 – *Hollar II*, Praha
1989 – *Konfrontace VIII.-podkladek*, Praha-Zličín, kurátor Petr Písařík
1989 – *Konfrontace*, Svárov, kurátor Milan Perič
1989 – *Pražský podzim*, Galerie Fotochema, kurátorka Daniela Mrázková
1989 – *Cilect*, Karlovy Vary, kurátor Vladimír Birgus
1988 – *Hollar*, Hollar, Praha

d) monografie nebo katalog reprezentující tvorbu autora:

(minimální požadavek 1, skutečnost 4)

Miroslav Vojtěchovský, *JF-fotografie a objekty*, Fotoforum o.s., 2013
Nejenom město, DVD-ROM, vlastním nákladem, 2001
Jaroslav Fišer fotografie, Baschpress, 1995
Jaroslav Fišer fotografie, Malá galerie České spořitelny na Kladně, 1992

e) katalogy kolektivních výstav doma i v zahraničí:

(minimální požadavek 3, skutečnost 25)

Petr Štěpán, *Magie místa*, Asociace profesionálních fotografů, Praha, 2023
Svatopluk Klimeš, Ivo Binder, Michael Zachař, *Svět?*, Umělecká beseda, Mánes, Praha, 2022
Jaroslav Kučera, Jiří Suk, Dušan Veselý, *89-Pád železné opony*, Belveder, Správa Pražského hradu, 2019
Šárka Radová, *Soutok*, Umělecká beseda, Praha, 2019
Jiří Hanke, Malá galerie České spořitelny v Kladně (1977-2017), 2016
Josef Moucha, Zdeněk Lhoták, Petr Zhoř, *25 let Pražského domu fotografie*, Fotoforum, Praha, 2016
Josef Moucha, *Dvojexpozice/Sbírka Pražského domu fotografie v Galerii hlavního města Prahy*, GHMP, Praha, 2014
Výběr II., Asociace profesionálních fotografů ČR, Praha, 2010
Vladimír Birgus, Jan Mlčoch, *Česká fotografie 20. století*, KANT, Praha, 2010
Richard Drury, *Pocita Bohuslavu Reynkovi*, Umělecká beseda, Praha, 2010
Výběr, Asociace profesionálních fotografů, Praha, 2007
Členská výstava Umělecké besedy, Praha, 2007
Život 3, Revue Umělecké besedy, Praha, 2006
Jana Orlíková, *Pocita Umělecké besedy Václavu Rabasovi*, 2005
Umělecká beseda 1863-2003, 2003
Doteky/Contacts (Mezinárodní symposium v přírodě, Sýpka Klenová), 2001
Reklama 99/00, Asociace fotografů, Praha, 2000,
Umělecká beseda 1999/2000, Praha 2000
Čeští výtvarníci k 650. výročí Univerzity Karlovy, Praha 1998
Umělecká beseda '98, Praha 1998,
Umělecká beseda '97, Praha 1997

Tendencies, Beijing, 1996

Zdeněk Kirschner, Pavel Scheufler, Vladimír Kozlík, *Česká fotografie 1989-1994*, Asociace fotografů, Praha, 1994

Wim Broekman, *Artist of Gallery A'pert*, Amsterdam, 1992

Colin Westerbeck, *What's New-Prague*, The Art Institute of Chicago, 1992

The Other Side of Photography, Gerrit Rietveld Academy, Amsterdam, 1989

f) zastoupení ve veřejných sbírkách významných institucí:

(minimální požadavek 3, skutečnost 6)

Victoria & Albert Museum, Londýn

Fotostiftung Schweiz, Sammlung Martin Lehner, Curych

Uměleckoprůmyslové muzeum, Praha

Univerzita Karlova, Praha

Národní muzeum fotografie, Jindřichův Hradec

Galerie hlavního města Praha, Praha

g) ohlasy činnosti v odborných publikacích a časopisech:

(minimální požadavek 10, skutečnost 25)

Výstava „Atelier náhradních umění“ v OKD 8 Krakov (spolu s Radkem Žákem), 1986

1. ČS. fotografie, 1/1987

Samostatná výstava v OKD Krakov, 1989

2. Roman Sejkot, *Budou z nich profesionálové?*, Československá fotografie, 1990/4,

3. Aleš Kuneš, *Fišerovy objekty a fotografie*, Čs. fotografie, 1990/2

Samostatná výstava „Fotografie a objekty“ v Galerii Svazu českých fotografů, 1991

4. Zemědělské noviny, 1991

5. Občanský deník, 1991

Samostatná výstava v galerii A'pert v Amsterdamu v roce 1990

6. Tableau, Amsterdam, 4/90

7. Avantgarde, Amsterdam, 4/1990

Účast na mezinárodní výstavě „Why van Gogh“ v Amsterdamu (kritická reakce na mou instalaci), 1990

8. Handelsblat, Amsterdam, 6/1990

Začlenění mé tvorby do sbírek galerie Foto Medium Art ve Wroclavi, 1991

9. Exit- Nowa Stzuka w Polsce, Varšava, str. 325, 1991

Výstava v Pražském domě fotografie, 1992

10. Robert Silverio, *zemí dosti soukromé*, Mladá fronta, 1992/4

11. Vladimír Birgus, *Soukromá tajemství*, Lidové noviny, 1992/4

Výstava ve Pasinger Fabrik v Mnichově, 1992

12. Bayerische Rundfunk rozhovor u příležitosti výstavy v Passinger Fabrik v rámci festivalu Fotodiagonale, 1992

Ohlas mého zastoupení na skupinové výstavě v Art Institute v Chicagu, 1992

13. Colin Westerbeck, *What's new-Prague*, The Art Institute, Chicago, 1992

Výstava ve Fotoforum Feldeg v Curychu, 1996

14. Walter Labhart, *Zwischen Traum und Wirklichkeit*, Judische Rundschau, Basel, 1996, 6

15. Zuri Tip, 25/1996

Samostatná výstava v Malé galerii České spořitelny na Kladně, 2001

16. Olga Fikrlová, *Káhira Fišerovým objektivem*, Kladenský deník, 14.4.01

17. Černobílá zákoutí barevné Káhiry, Kladenský expres, 2.5.2001

Ohlasy na dosavadní tvorbu, 2001

18. Font, str 18 a 19, 5/2001

19. Foto Video, medailon, 2001, 9

Samostatná výstava v Malé galerii České spořitelny na Kladně, 2011

20. <http://www.fotorevue.org/stranky/195.html>

21. <http://www.tanec.walt.kladno.cz/view.php?cislocclanku=2011011101>

22. Olga Fikrlová, *Fotograf Jaroslav Fišer sáhl do šuplíku*, Deník, 11.1.2011

23. Kladenské listy 11.1.2011

Samostatná výstava v Křížových chodbách Nové brněnské radnice, 2013

24. Český rozhlas – Vltava, 2013 (u příležitosti výstavy v Křížových chodbách Nové radnice <http://www.evamelo.cz/index.php/rozhovory/item/363-rozhovor-fotografie>)

Shrnutí tvorby a činnosti, 2016

25. [https://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_Fi%C5%A1er_\(fotograf\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_Fi%C5%A1er_(fotograf))

Hodnocení umělecké tvorby

Viz str. 15.

B. Publikační a kurátorská činnost

Volitelná část:

a) kurátorská činnost (instituce hodnocené systémem RUV):

(nespecifikováno, skutečnost 16)

2023 – Vladimír Kozlík. Blatenský fotofestival, spolu se Zdeňkem Lhotákem

2023 – Studentské prezentace na přehlídce Michael, nám. Míru, Praha

2022 – Vladimír Kozlík a jeho žáci, Nová síň, Praha

2022 – Studentská expozice na festivalu Prague Photo

2022 – *Studentské prezentace na přehlídce Michael*, nám. Míru, Praha
 2015/20 *Studentské prezentace na přehlídce Michael*, nám. Míru, Praha spolu s Vladimírem Kozlíkem
 2012 – *Jaroslav Fišer (senior)-filmové plakáty a knižní tvorba* galerie Světozor, ve spolupráci s Pavlem Rajčanem
 2001 – *Studentská prezentace atelieru fotografie VŠUP na CEBIT v Hannoveru*
 1999 – *Jaroslav Fišer (senior)*, Galerie Mladá Fronta, Praha
 1999/01 – *Studenti VŠUP* (Cebit Hannover, Malá výstavní síň v Liberci aj.)
 1995 – *Roman Vishniak - Zmizelý svět*, Tereziánské křídlo Pražského hradu
 1993 – *Nová jména*, Pražský dům fotografie
 1994 – *Nová jména*, Pražský dům fotografie
 1992 – *Ladislav Postupa*, Galerie Svazu českých fotografů, Praha
 1992 – *Petr Velkoborský*, Galerie Svazu českých fotografů, Praha
 1992 – *Roman Sejkot - O sportovci*, Galerie Svazu českých fotografů, Praha

b) vlastní odborné publikace (kniha, katalog):
(nespecifikováno, skutečnost 2)

Miroslav Háek, PHP, Praha, 1994
 František Drtikol, PHP, Praha 1994

c) publikace vlastních textů v odborných časopisech a sbornících:
(nespecifikováno, skutečnost 2)

Jana Szucová - *Dokument vymyslených věcí a představ*, Svetlana Justinianová, Bratislava, 2021
Revue Labyrint, č.2, str. 24, 1996

d) zmínky o činnosti autora a citace v encyklopediích, monografiích, knižních publikacích, v odborných časopisech a sbornících:
(nespecifikováno, skutečnost 9)

Česká fotografie 20. století, Uměleckoprůmyslové muzeum, Praha, 2005
Saur Allgemeines Künstlerlexikon, Mnichov - Lipsko, K.G.Saur, 1999
Slovník českých a slovenských výtvarných umělců, výtvarné centrum Chagall, Ostrava, 1998
 Birgus. V, Vojtěchovský. M., *Česká fotografie 90. let*, Praha, KANT, 1998
Kdo je kdo, Rapid, Praha, 1998, 1995, 1992
Nová encyklopedie českého výtvarného umění, Academia, Praha 1995 *Encyklopedie českých a slovenských fotografů*, ASCO, Praha, 1993
 ABART- <https://cs.isabart.org/person/18770>
 Wikipedie - [https://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_Fi%C5%A1er_\(fotograf\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_Fi%C5%A1er_(fotograf))

Hodnocení publikační a kurátorské činnosti
 Viz str. 15.

C. Pedagogická, přednášková, organizační a jiná odborná činnost

Povinná část:

a) vysokoškolská pedagogická praxe v letech:

(minimální požadavek 3, skutečnost 29)

2022 – dosud	Prague School of Creative Communication
2016 – dosud	Vysoká škola kreativní komunikace, Praha, atelier fotografie a audiovize
2019/2020	CET Academic programs, Praha
1994/2002	Vysoká škola uměleckoprůmyslová, Praha, atelier fotografie

b) přednášky (prezentace) v jiných školách, institucích, na konferencích apod.:

(minimální požadavek 5, skutečnost 8)

- 2022 – European Photography Educator's Network „Focus on the photo diary/ the Photobook, Paris Photo
- 2022 – Manipulativní a propagandistická fotografie VŠKK a Asociace profesionálních fotografů
- 2021 – Podcasty na rádiu Cut- „O sběratelství“ a „Manipulovaná fotografie“
- 2018 – Dva osudy, Alexander Hackenschmied a Jan Lukas, Prague Photo (Artinbox)
- 2012 – Univerzita Ajn Šams v Káhiře, přednáška na téma „Historie a současnost českého animovaného filmu“
- 2002 – HKU Festival, Utrecht, přednášky „Československá fotografie XX. století“ a „Studentské projekty na VŠUP“
- 1999 – Akademia Sztuk Pięknych, Wydział Form Przemysłowych, Krakov „Československá fotografie XX. století, konzultace volné tvorby studentů, tamtéž“
- 1999 - Liceum Plastyczne v Krakově „Současná česká fotografie“

c) počet obhájených bakalářských diplomových prací, jež uchazeč vedl:

(minimální požadavek 5, skutečnost 26)

Vysoká škola kreativní komunikace - 15 bakalářských prací, 2 diplomové práce

Vysoká škola umělecko-průmyslová - 9 diplomových prací

d) organizace tvůrčích dílen, výstav, konferencí:

(minimální požadavek 5, skutečnost 17)

2021– 2022 Profesní kurzy CERV/EU :

Ovládání fotografického přístroje I.- II.
Základní úpravy fotografií ve Photoshopu
Skladba a stavba fotografického obrazu
Portrétní fotografie a práce s modelem
Postprodukční úpravy portrétů
Studiová komerční a reklamní fotografie

Reportážní fotografie
Fotografická technika a technologie
Video pro YouTube
Stop motion animace
Portrétní fotografie
Komerční fotografie

1998 – Letní kurzy fotografie - *The School for Photographic Studies* / Baltimore, Prague
1997 – Letní kurzy fotografie - *The School for Photographic Studies* / Baltimore, Prague
1996 – Letní kurzy fotografie - *The School for Photographic Studies* / Baltimore, Prague
1994 – Letní kurzy Pražského domu fotografie
1993 – Letní kurzy Pražského domu fotografie

Volitelná část

e) vystoupení na odborných konferencích, tvůrčích dílnách, kolokviích a festivalech: *(nespecifikováno, skutečnost 8)*

2022 – Festival animovaného filmu Annecy, panel současné animované tvorby
2022 – Filmový festival Zlín, panel animovaného filmu
2012 – Filmový festival v Káhiře, sekce animovaného filmu, panelová diskuze
2002 – Festival *HKU*, Utrecht
2001 – Doteky - III. mezinárodní symposium, Galerie Klatovy- Klenová
1992 – Festival Fotodiagonale, Mnichov
1991 – Absolut, Foto Medium Art, Stary Gieraltow, Wroclaw
1990 – Why van Gogh?, Gallery A'pert, Amsterdam

f) členství v zahraničních odborných organizacích, komisích, porotách: *(nespecifikováno, skutečnost 1)*

Revizor Josef Koudelka Foundation, od 2019

g) účast v tuzemských porotách, odborných komisích a poradních orgánech: *(nespecifikováno, skutečnost 6)*

člen Akreditační komise VOV při MŠMT
člen Správní rady Fotoforum, 2010 – dosud
člen Správní rady Pražského domu fotografie, 2008 – 2009
člen Spolku Fotoforum (dříve Pražský dům fotografie, Aktiv tvůrčí fotografie), 1994 – dosud
člen Asociace profesionálních fotografů, 1994 – 2014 člen Umělecké Besedy, 1993 – dosud
Člen poroty Osobnost České fotografie (2003, 2004, 2005, 2008, 2009, 2010, 2019, 2020)

h) granty a stipendia na tvůrčí činnost: *(nespecifikováno, skutečnost 7)*

Granty:

- 2022 - Grant Nadačního fondu *Cesta ke vzdělání*
- 2022 – Grant CERV/EU - cyklus profesních workshopů
- 2013 – Grant NČVU, Realizace autorské výstavy v Křížových chodbách Nové radnice v Brně, včetně vydání souhrnného katalogu
- 1999 – Grant MŠVT *Vznik pro digitální zpracování fotografie a výuku obrazového redaktora na VŠUP*
- 1995 – Grant nadace ProHelvetia – *Zmizelý svět*/Roman Vishniak, výstava uspořádaná ve spolupráci se Správou Pražského hradu
- 1994 – Grant MK – Výstava *Václav Zykmund*, Pražský dům fotografie ve spolupráci s Moravskou galerií v Brně
- 1993 – Grant MK – Výstava *Miroslav Hák*, Pražský dům fotografie ve spolupráci s UPM.

Tvůrčí stipendia:

- 1996 – Stipendium Omanut-Curych, příprava výstavy ve Fotoforum Felldieg v Curychu
- 1994 – Stipendium Asociace profesionálních fotografů, stipendium na další tvůrčí činnost
- 1992 – Stipendium Česko-švýcarské společnosti pro vědu a umění, tvorba v rámci zahraničního pobytu
- 1990 – Cena / stipendium Českého literárního fondu, stipendium na další tvůrčí činnost

A/ Hodnocení umělecké tvorby

Mgr. Jaroslav Fišer dlouho patří k významným osobnostem současné české fotografie jako tvůrce, pedagog a kurátor. Jeho díla byla představena na 22 samostatných autorských výstavách v České republice a 8 samostatných výstavách v zahraničí, byla také zařazena do 46 domácích a 20 zahraničních skupinových expozic. Mezi nimi byly tak významné výstavy jako *What's New: Prague* v Uměleckém institutu v Chicagu v roce 1992 či *Česká fotografie 20. století* v Galerii hlavního města Prahy v roce 2005.

Už v jeho nejstarších vyzrálých dílech z doby studií na Katedře fotografie FAMU se výrazně projevovala snaha o propojení různých druhů umění, především fotografie s malířstvím a sochařstvím, ale i literaturou a filmem. V intermediálních dílech se nechal inspirovat řadou stylů od dadaismu a surrealismu až po strukturální abstrakci, informel a pop-art. Nápaditě spojil inscenované fotografie statických motivů, volně reinterpetující jejich díla a nezřídka nalepené na dřevěné desky či zasazené do širokých dřevěných rámců, s drobnými trojrozměrnými objekty, malbami, kresbami i vlastními texty. Neskrýval, že byl ovlivněn asamblážemi sochaře Aleše Veselého, ale vypracoval si svůj vlastní autorský rukopis, který uplatňoval i v pozdějších objektech sestavených z různých dřevěných, skleněných nebo železných předmětů. Vlastní texty, mnohdy navazující na

surrealistickou techniku automatické tvorby, se staly součástí některých děl. Další Fišerova tvůrčí cesta se někdy odchylovala od samotné fotografie ke klasickým plastikám a asamblážím složených z různých nalezených věcí, ošem mnohdy se finálními artefakty stávaly fotografie zachycující jejich instalace v různých prostorách. Naopak návratem k tradičnější fotografii je obsahově i vizuálně velmi silný cyklus „Den poté“ (1991 – 2020), ukazující devastaci různých městských zákoutí, i cyklus panoramatických snímků „Česká krajina“ (od roku 2005), varovně ukazujících jak do krajin stále výrazněji zasahují přebujelé reklamní poutače a různé cizorodé stavby. Jako vizuální varování před ekologickou katastrofou vyznívá cyklus „Natura morte“, vznikající od roku 2002. Jaroslav Fišer se však nevěnuje jenom volné tvorbě, ale i fotografiím pro obálky a ilustrace knih z nakladatelství Odeon nebo kameramanské práci na různých animovaných filmech.

B/ Hodnocení publikační a kurátorské činnosti

V kurátorské činnosti má bohaté zkušenosti z působení v Galerii Svazu českých fotografů v Praze a v Pražském domě fotografie, v němž byl dokonce výkonným ředitelem, či z organizační přípravy několika důležitých výstav k jakým patřily třeba retrospektivy Ladislava Postupy v Galerii Svazu českých fotografů v Praze v roce 1992, Romana Vishniaka na Pražském hradě v roce 1995 či Vladimíra Kozlíka v Nové síni v Praze v roce 2022 a na Blatenském fotofestivalu v roce 2023. Významný byl také jeho podíl na přípravě řady výstav studentských prací z Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze a v současnosti na přehlídkách školy Michael. Mnohé z těchto výstav doprovodil svými texty, připravil například také katalogy Miroslava Háka nebo Františka Drtíkova.

C/ Hodnocení pedagogické, přednáškové, organizační a jiné odborné činnosti

Mgr. Jaroslav Fišer se dlouho a intenzivně věnuje pedagogické činnosti. Společně s prof. Pavlem Štechou vybudoval nový fotografický ateliér na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze, v němž v letech 1994 – 2002 pracoval jako odborný asistent. Řada tehdejších studentů VŠUP se dnes výrazně uplatňuje v různých oblastech fotografie.

Neméně je důležité jeho pedagogické působení na Střední odborné škole a Vyšší odborné škole Michael, nyní v ateliéru Fotografie a audiovize na nové Vysoké škole kreativní komunikace v Praze. Je třeba podtrhnout, že se v pedagogické činnosti nevěnuje jenom vlastní výuce a vedení různých prací, ale také se aktivně podílí na přípravě řady výstavních prezentací studentských fotografií. Přednášel na různých festivalech a konferencích u nás i v zahraničí. Je členem Akreditační komise pro vyšší odborné vzdělání při MŠMT, Správní rady Fotofora, Umělecké besedy a Asociace úřadovníků fotografů České republiky, mnohokrát pracoval v porotě Osobnost české fotografie, byl řešitelem a spoluřešitelem několika grantů Nadačního fondu Cesta ke vzdělání, CERV/EE a dalších.

Závěrečné stanovisko habilitační komise:

Vzhledem k uvedeným výborným výsledkům v oblasti umělecké tvorby, kurátorské a pedagogické a organizační činnosti habilitační komise doporučuje Vědecké radě FPF SU aby byl Mgr. Jaroslav Fišer jmenován docentem pro obor Tvůrčí fotografie.

Příloha:

1. Obrazová příloha: Jaroslav Fišer, celkem 84 s.

Výsledek tajného hlasování habilitační komise:

Počet členů komise	-	5
Počet přítomných členů komise	-	5
Počet hlasujících členů	-	5
Počet hlasů platných	-	5
Počet hlasů kladných	-	5
Počet hlasů záporných	-	0
Zdržel se hlasování	-	0

V Opavě dne 10. 3. 2024

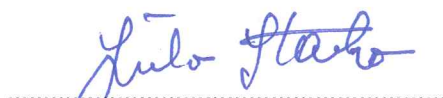
Podpisy členů komise:

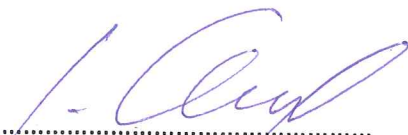
Předseda:

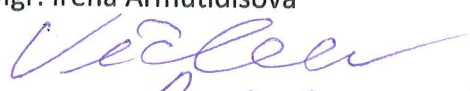

Prof. PhDr. Vladimír Birgus

Členové:

Prof. Ing. PhDr. Václav Macek, CSc.

Prof. Mgr. Ing. Ľubomír Stacho

.....
Doc. Mgr. Irena Armutidisová

.....
Doc. Mgr. Václav Podestát

Příloha 1:

Obrazová příloha: Mgr. Jaroslav Fišer

Pražský dům fotografie Prague House of Photography

JAROSLAV FIŠER

Husova 23 - Praha 1 - 110 00 - ČSFR

SOUKROMÉ ÚZEMÍ PRIVATE LAND
FOTOGRAFIE - OBJEKTY PHOTOGRAPHS - OBJECTS

9. 4. - 28. 4. 1992

Ve výstavní dramaturgii Pražského domu fotografie se vedle espozic už prosklých domácích a zahraničních tvůrů nezapomíná ani na výstavy výrazně talentovaných mladých fotografů. Po členech skupiny Bratrstvo tak dostává příležitost představit své práce také šestadvacetiletý student pražské FAMU Jaroslav Fišer, který však už patří k autorům s výrazným a stylizovaným tvůrčím názorem i rukopisem.

Jeho tvorba přes aktuální intermedialní spojení fotografie s malířstvím, sochařstvím a poezií stojí do jisté míry stranou hlavních uměleckých proudů současnosti. Její inspirační východiska bychtom nenašli v inscenované fotografii 80. let nebo v neoexpresionismu, ale v dosti širokém spektru trochu starších směrů od dadaismu a poetismu až po pop-art, od díla Kurta Schwittersa a Jindřicha Štyrského přes práce Viléma Reichmanne nebo Václava Zykunda až po tvorbu Roberta Rauschenberga a Edwanda Kienholz.

O Fišerových uměleckých liskách svědčí i jeho první skutečně výrazný cyklus fotografií Věnování (1987-89), který vznikl v prvních letech jeho studia na katedře fotografie FAMU. Autor, jenž se prakticky od začátku svého fotografování orientuje na statické motivy, v něm niročí zkušenosti z předchozích prací z dob studií u Aleše Kuneše na Lidové škole umění v Praze-Karlíně a zejména na oddělení užité fotografie Střední průmyslové školy grafické v Praze. V nápaditých záležitostech, sestavených především z rozličných odhozených věcí, vytvořil osobité poety svým oblíbeným umělcům, v nichž volně parafrazoval typické rysy jejich děl. Udělal to s ohlednou vizuální kulturou, vtipem a invencí, udržel stylovou jednotu snímků, ale přitom se ani v nejmenším neopakoval. Ve Fotografi pro Joana Meša třeba použil kousků zrušivého Joleza a provázku sestavených do tvarů připomínajících motivy z pláten kateřinského mistra, do Fotografie pro Kurta Schwittersa zařadil řadu drobných předmětů, které podobně jako tvůrce dadaistických MERZ-asamblážů nalezl na smetišti, k obdobným objektům z Fotografie pro Roberta Rauschenberga a Marilyn Monroevu přidal Avedonův snímek sezombomby, která byla oblíbeným motivem několika pop-artních výtvarníků. Fišerova Věnování ovšem nejsou jenom invenčními reinterpretacemi či parafrazami děl jiných tvůrů, ale i zcela autonomními výtvy, které by plně obstály i bez těchto odkazů a paralel, natolik se jejich tvůrce podařilo ukázat nečekané estetické hodnoty vyhozených věcí, které už dávno dosloužily svým původním účelům, dostat tyto objekty do nových významových kontextů, aktualizovat existujícího ztímžtíru těchto mnohdy až magických seskupení a výtvare půstativě i technicky dokonale je zobrazil na svých fotografických

Na cyklus Věnování, který se setkal s téměř jednoznačně kladným přijetím u nás i na několika zahraničních výstavách, v roce 1989 navázala první část cyklu Texty. Jakooby v ní naplňoval požadavek Karla Teiga na spojení moderní poezie a výtvarného umění, na zpočetnění moderních obrazů a zvukůlnění moderních básní, který hlavní teoretik české umělecké avantgardy vyslovil v článku Malířství a poezie, publikovaném v 1. číle devětsátého Dieku z roku 1923. Na rozdíl od Teiga, který v mladickém radikalismu z této úzce vyvozoval konec závislých obrazů i klasických básnických forem a jejich nahrazení obrazovými básněmi, které měly být knižně nebo časopisecky rozmnožovány ve velkých nákladech, se ovšem Jaroslav Fišer ve svých sebkáních fotografiích, malbách a poezie nevzdává formy tradičního výtvarného díla v autorském originálu. Naopak ji ještě podtrhuje například psaním textů na tmavý podklad širokých dřevěných rámců, které téměr znemožňují reprodukování v tisku, i doplňování samotných fotografií drobnými trozoznamnými objekty a rozličnými domalbami.

Tyto úzce několika medií ovšem u Fišera nejsou módním holdem postmodernismu nebo promyšlenou kalkulací s komerčním úspěchem unikátních náhodně zhotovených originálů, ale plodem jeho dlouhodobého souběžného zájmu o fotografii a o výtvarnou tvorbu v užším smyslu, podněceným rodinným výtvarnickým zájemem i stáží na Královské akademii výtvarných umění v Amsterdamu, během níž se intenzivně věnoval intermedialní tvorbě. Záměr paralelně studovat na katedře fotografie FAMU i na AVU v ateliéru Aleše Veselého Fišer z časových důvodů nakonec nerealizoval, nicméně

v poslední době nezřídka opouští fotografii a vytváří sochařské objekty, které autor umísťuje do nových kontextů, a někdy je i doplňuje svými texty nebo různými lektickými prvky.

Neznamená to ovšem, že by fotografie neustávala médiem, které nadále dominuje ve Fíšerově tvorbě. Po poněkud plespekulovaném cyklu zářadí aranžovaných podle dětských kreseb (1990), z něhož místy až nepříjemně vyznívá chladná infantilita projevu, se ve druhé části cyklu Texty a v souboru Soukromá území, v obou případech vznikajících od loňského roku, znovu vrací k nostalgicky vyznívajícím spojením snímků vybořených věcí s reálnými nalezenými předměty, objekty vytvořenými ze dřeva i s vlastními lyrickými texty, výtvarně zakomponovanými přímo do obrazového pole. Tyto osobité asambláže promyšleně využívají protínání reality a jejího fotografického nebo malířského zobrazení k reflexi autorem mimořádně citlivě vnímaného světa, v němž i sebebanálnější objekty žijí vlastním životem. Pro diváky ochotné myšlenkově spolupracovat a naladěné na obdobnou strunu se tato díla stávají podnětem ke kontemplaci i rozletu fantazie.

březen 1992

Vladimír Birgus

JAROSLAV FÍŠER

nar. 8.9.1965 v Praze

Studia:

1981 - 1985	Střední průmyslová škola grafická, Praha
1986 - dosud	FAMU, Praha
1990	Studijní pobyt na Královské akademii výtvarných umění v Amsterdamu

Samostatné výstavy:

1989	Galerie OKD, Praha 8
1990	Art Gallery Apert, Amsterdam Gallery Scholte Královské akademie výtvarných umění v Amsterdamu
1991	Galerie SCF, Kamzíkova, Praha

Skupinové výstavy:

1988 - 1991	Výstava FAMU v Praze, Helsinkách, Mnichově, Bruselu
1989	Mladí čeští fotografové, Hamburk Druhá strana fotografie, Amsterdam
1990	Proč van Gogh, Amsterdam
1991	Pravdivá zpráva o FAMU současnosti, Praha Fotoart, Praha Česká fotografie, Dietsenbach

Fotografie ve sbírkách:

Victoria / Albert Museum, Londýn

Ceny:

1989	Cena Jana Hudečka (cena SCF)
1990	Cena Českého literárního fondu

FELDEGGSTRASSE 90
POSTFACH
CH-8008 ZÜRICH
TEL: 01-383 70 20
FAX: 01-383 70 60

ÖFFNUNGSZEITEN:
DI-FR 13-19 UHR
SA+SO 11-17 UHR
ODER NACH
VEREINBARUNG

TRAM 11, 15
BUS 31
(KREUZPLATZ)

PARKHAUS
«COOP-ZENTRUM»
«FELDEGG»

BANK
BANK LEU AG
STADTHOFERPLATZ
KTO: 3300-08754-9
BL: 8234
PK KTO: 20.317.5

POSTHECK

JAROSLAV FÍŠER, PRAG «PHOTO-OBJEKTE» 16. JUNI BIS 14 JULI 1996

MIT JAROSLAV FÍŠER BEGINNEN WIR EINEN ZYKLUS, DER DIE JUNGE TSCHIECHISCHE PHOTOGRAPHIE ZUM THEMA HAT. EINE PHOTOGRAPHIE, DIE SICH AUF GROSSE TRADITION BERUFEN KANN UND EINE VIELZAHL AN HERVORRAGENDEN PHOTOSCHAFFENDEN WIE JOSEF SUDER, FRANTISEK DRKTIKOL, JAROSLAV ROSSLER, JAN SAUDEK UND JOSEF KOUDELKA, UM NUR EINIGE ZU NENNEN, HERVORGEBRACHT HAT. EINE PHOTOGRAPHIE AUCH, DIE WIE KAUM EIN ANDERES LAND ÜBER EINE ENORME KREATIV VIELSEITIGE BANDBREITE VERFÜGT.

JAROSLAV FÍŠER IST 1965 IN PRAG GEBOREN. AUFGEWACHSEN IM UMFELD VON BILDHAUEREI UND MUSIK. 1981-85 STUDIUM AN DER „STATE GRAPHIC SCHOOL“ UND 1987-92 AN DER „SCHULE FÜR PERFORMING ART, FILM UND TV“ IN PRAG. NEBST SEINEM BERUF ALS PHOTOGRAPH IST JAROSLAV FÍŠER ASSISTENT AN DER „AKADEMIE FÜR ARCHITEXTUR UND DESIGN“ IN SEINER HEIMATSTADT. ZUVOR LEITETE ER WÄHREND ZWEIER JAHRE DAS PHOTOHAUS PRAG.

DIE PHOTO-OBJEKTE VON JAROSLAV FÍŠER STEHEN EHER ABSEITS DER AKTUELLEN GEGENWARTSSTRÖMUNG. SIE SIND EIN SKURRILES SPIEL DER DIMENSIONEN. NACH PERIODEN DES PHOTOGRAPHIERENS, DES TEXTESCHREIBENS UND DES SAMMELNS GEEIGNETER ABFALLOBJekte, FÜR DIE JAROSLAV FÍŠER EINE BESONDERE, JA FETISCHISTISCHE VORLIEBE HAT, IST DER AUSGANGSPUNKT ZUERST IMMER EINE PHOTOGRAPHIE. IM ENDGÜLTIGEN WERK, VOR ALLEM IN DEN JÜNGSTEN „TEXTBILDERN“, WIRD SIE JEDOCH VORSÄTZLICH ZURÜCKGEDRÄNGT, ABGELÖST DURCH EINE MONOCHROME VERBINDUNG MIT MALERISCHEN ELEMENTEN, MIT POETISCHEN TEXTFRAGMENTEN UND INSBESONDERE MIT FUNDSTÜCKEN.

SEINE BILDSPRACHE IST EINERSEITS EINE HULDIGUNG AN DIE SCHÖNHIT DESOLATER GEBRAUCHSGEGENSTÄNDE, INDEM ER DIESEN NUTZLOSEN DINGEN ZU NEUEM GLANZ VERHILFT. ANDERSEITS ABER AUCH EINE UNTERSCHWELLIGE ANKLAGE AN UNSER KONSUMVERHALTEN. EINE OFFENSICHTLICHE PHILOSOPHIE IST NICHT AUSZUMACHEN. GETREU DADAISTISCHER DENKWEISE BETREIBT JAROSLAV FÍŠER EINE VERUNSICHERUNG DES BETRACHTERS. ES BLEIBT IHM ÜBERLASSEN, WAS ER INTUITIV AUS DEN BILDERN WAHRNIMMT. HINWEISE SIND MANCHMAL DEM WERKTITEL ZU ENTNEHMEN, BESONDERS DANN, WENN ES SICH UM EINE „HOMMAGE“ HANDELT ODER AUCH DEN KAFKAESKEN POESIE.

ZUSAMMENFASSEND IST ZU SAGEN, DASS JAROSLAV FÍŠERS ARBEITEN IN DER GESAMTHEIT ZWAR ETWAS MORBIDE ARMUTEN, LETZTENDLICH ABER IN DER ART UND WEISE DER PRÄSENTATION UNGEWÖHNT FASZINIEREND SIND. EBEN TSCHIECHISCH.

MARTIN LEHNER

RECENZE

ARANŽOVANÉ FOTOGRAFIE JAROSLAVA FISERA

Území dosti soukromé

Fotografie JAROSLAVA FISERA, rafinované skryté do 28. dubna pod vizuálním návrhem Soukromé domů v Pražském domě fotografie, snímky vlastně nejsou. Na tom ovšem v moderní aranžované fotografii není nic divného, neboť její autoři se bez mešiny snaží dle postmoderní prvky i prvky avantgardy najít nové cesty a dospět tak k původnímu výrazu.

Fiserovy fotografie jsou často jen rámy dorozřezané do polohy objektů (jsou zde i objekty zhotovené bez pomoci fotografického média), v některých případech také doplněné pozadí vepsané přímo do obrazu. Jejich sámkem jsou nejčastěji motivy komponované s použitím zjevně pečlivě vybraného a navyšující poetického haraburdi, které v určitých případech zastupuje samo sebe a střídá se pak vzájemně v nostalgických a lehce surreálních virech, jindy je vizuální metaforou reálnosti dalšího, popřípadě zdá se dokonce význam a stává se spíše abstraktní kompozicí (tak jako je tomu na přetřeseném snímku).

Uvědomíme-li, že J. Fiser teprve dokončuje své studium na FAMU, je jeho autorství rukopis až děsivě vybrané - svým způsobem se jeho poetika

může stát i překážkou při komunikaci s širší veřejností.

Fiserovy práce příliž nesouvisí s tvorbou autorů jeho generace. Nezáleží ani hravost švolíkovského typu, ani tomo-stanovská profesionální postoj, ani existenciální expresionismus k le škola, ale vážné posazení se do esenci věci - což samo o sobě, v dobách, kdy ve fotografii jednoduše dominuje člověk či lidské tělo, je prvkem dosti originálním.

Nebezpečí formalismu se autor úspěšně vyhýbá, na druhé straně však zpočátku textu přímo do obrazu mlčky vytváří ústřední celky. Fiserova estetika je sice, potvrzena pochopitelně výběrem rekvizit, evokujícími meravelletoou evangeliu a poezii.

□ ROBERT SILVERIO

FOTOGRAFIE pro Jitka Míř

Foto Jaroslav Fiser

Nyní odezdáválo zmišně Sdružení konkurenční projekty. Má své klady, ale je též měšice po termínu. Pokud česká vláda, která má právo v tomto případě rozhodnout, vysloví a přijme ho "do soukromé", vzniká nebezpečí precedensu. Kde vyloučí, že se každé též české nepřehlídí náhle další? V případě jednání ministerstva kultury tedy nejde o upřednostňování politických zájmů s ODS v pozadí, ale o pouhou logiku věci. Můžeme též říci, že kdyby byla rektorka Věra Chytilová v této chvíli křehčí, přiznala by si, že volá po změně pravidel přezit uprostřed hry.

MARTIN NEZVAL

Soukromá tajemství

Tvorba lesisthoutletního Jaroslava Fiser, s ním se můžeme setkat do 28. dubna seznámit v Pražském domě fotografie v Husově ulici, stojí přes skutečně intermedialní spojení fotografie s malířstvím, sochařstvím a poetikou srovnání hlavních uměleckých prostředků umění. Její inspirací východiska bychom našli v domě širokém spektru starších umění od dadaismu a poetismu až po pop art a funk art, od díla Kona Schwittersa nebo Jindřicha Štyrského až po tvorbu Roberta Rauschenberga či Edwarda Kienholz.

O autorových uměleckých bláskách existuje svědčí i nejstarší vystavený cyklus Věnování (1967-69), který vznikl v prvních letech jeho studia na katedře fotografie FAMU. Fiser v těchto skupitných dílech, sestavených především z různých odhazovaných věcí, vytvořil osobitý poezii svého oblíbeného umělce Miróvi, Schwittersovi, Modrovi a další. V nich volně parodizoval typické rysy jejich děl. Uvědomil to vzpět a napadla, sdílel stylusno jednoduše, ale přitom se ani v nejmenším ztrapňoval. Podstatu se mu zdálo, že se takto vytvářel hodnoty vytvořených objektů, které už dávno doslova byly svým přívlastem dle-

PF dneš 22. 4. 1992

benko-indický film Zlatá paní, aby s tímto světem zaplácem začínal, aby s tímto světem začínal. Výsledky produkce jsou velmi zajímavé, ale i takto je třeba do obrazu v podobě večer pod náhledem Franco Nero v najetí Prahy. Nicméně až samotný název tohoto snímku je přinejmenším maoist.

čadění thrilleru. Nevěděl jsem, že ani arýleři, jak zajímavé by mohla být zvláštní a významná osobnost zvláštní a významné snímky, byl to byl jeden jediný možný způsob jak zaplnit název snímku.

Ani dokumentem o národní filmu s F. Norem v hlavní roli

Tvůrci se snažili celý dokument snímky ovládnout prostředky s fotografikou, dynamikou snímku tak vesle průměrné dílo, které samozřejmě ani nezachoválo jeho největší vady je to, že Franka Nera arýleři zvláštní a významnější portréty.

PETR NOVÝ

Jaroslav Fiser - Fotografie pro Alžběta Hřibovského

slav, jej nepoužije. Težko se polidšano na něm. Franks F. Nore Vá (c) Ilru odlišeno. (vlastní) - (vlastní) a dopověď uprostřed o to, že i snímky kromě snímku.

Natědk: vých kape. Dnes mají američtí T. com. Zdr. státní Ban. Brněň Ol. gardní Ca. ker, který Brněňslavě. Cusensdr. pásek po. prázdně. Chudbous. hlavočková. můžeme v. ských dle. bois.

PHOTO
FORUM
FELDEGG
ZÜRICH

E I N L A D U N G

ZUR AUSSTELLUNG MIT DEM PHOTOGRAPHEN:

JAROSLAV FIŠER
PRAG

FELDEGGSTRASSE 90
POSTFACH 1312

CH-8032 ZÜRICH

TEL: 01 383 70 20

FAX: 01 383 70 60

TRAM 11/15 BUS 31
(KREUZPLATZ)

PARADIS (MILWAUKEE)
PARADIS (FELDERS)

THEMA: «PHOTO-OBJEKTE»

EINE AUSSTELLUNG MIT UNTERSTÜTZUNG
VON OMANUT:

VERNISSAGE:
SONNTAG, 16. JUNI 1996
VON 11 BIS 14 UHR

AUSSTELLUNGSDAUER:
16. JUNI BIS 14. JULI 1996

ÖFFNUNGSZEITEN:
DI-FR 13 BIS 19 UHR
SA+SO 11 BIS 17 UHR
ODER NACH VEREINBARUNG

SIE UND IHRE FREUNDE SIND WILLKOMMEN

**A
P.P.**

Výstavní projekt prezentující mou dosavadní tvorbu, který probíhal
v období od podzimu 2011 do jara 2013.

JF

JAROSLAV FIŠER / FOTOGRAFIE / OBJEKTY

vydalo Fotoforum Praha o.s.
za finanční podpory Nadace českého výtvarného umění ZG13
© Jaroslav Fišer
text © Prof. Mgr. Miroslav Vojtěchovský

TRI POZNAMKY NAD VYSTAVOU JAROSLAVA FISERA FOTOGRAFIE A OBJEKTY

I. Umění jako nevyhnutelná podmínka smysluplného bytí

I kdybychom se sebevíce přeli, i kdybychom argumentovali ze všech myslitelných stran, těžko se dobereme nezvratně pevného soudu, zda byl Joseph Beuys více umělec nebo jurodivý šaman. Provozoval skoro všim: Nekonečně dlouhým projevem vysvětlujícím mrtvému králíkovi umění. Několikadenním i několikanočním soužitím s divokým kojotem, polemizujícím s Amerikou o její totální proměně historických paradigmat a současně vysvětlujícím svatý úděl umění ve společnosti: snažit se tvůrčím způsobem o komunikaci s těmi, kdo stojí na druhé straně příkopu, nebo jsou dokonce našimi nepřáteli na život a možná i na smrt.

Jeho provokativní akce „7 000 dubů“ reprezentovaných na kasselské Documentě 1982 sedmi tisíci čedičovými balvany a vyzývající svět umění k vykročení od bílé krychle umělecké galerie do světa užitečnosti a společenského významu, se zdála být nestravitelnou i pro jinak otrlé návštěvníky fluxových happeningů.

S absolutně nejdramatičtějším odporem se ovšem setkal jeho výrok: „Každý je umělcem“, problematizující nejenom výukové procesy uměleckých škol, ale především ostře polemizující s výchovou a vzděláváním člověka v obecném smyslu. Výrok „Každý je umělcem“ se v Beuysově myšlení opírá o názor, že všichni se rodíme s tvořivým nadáním a jde jenom o to, jakým způsobem se životním během člověka tyto vrozené schopnosti iniciují a rozvíjejí, anebo naopak nenávratně zadupávají. Proto také onen – přinejmenším z pohledu klasického uměleckého školství – skandální výrok ústí v závěr, že „bez umění to nejde“... Plnohodnotný lidský život bez umění prostě podle Beuyse není možný. Lze se divit, že pragmatickému světu oceňujícímu – spíše materiální, nebo ještě lépe obchodní stránku uměleckého provozu, se jeví Beuysovy donkichotské výroky jako nesmyslné a ztřeštěné a jejich autor přinejmenším jako podivín, spíše však jako nenapravitelný pozér s nepopravitelnými znaky šamanismu?

Jaroslav Fišer má daleko do toho, aby byl šamanem beuysovského typu, i když některé jeho počiny v sobě nesou náznaky ať už jemně ironické, nebo čistě nevázané legrační performance. Víím, že je Jaroslav inspirovánem Italem Calvinem, ale nikdy jsem se ho nezeptal, zvláště v době přípravy tohoto textu, abych ho příliš nevydělil, jestli se cítí nějak ovlivněn Beuysem, nebo jestli má na něho vůbec nějaký názor. Bez přehánění snad mohu prohlásit, že Fišer dovádí základní myšlenky o nevyhnutelnosti umění pro plnohodnotný lidský život snad každým svým dílem ještě dál a svým způsobem daleko argumentativněji než tomu bylo u Beuyse (který se dost pečlivě staral o to, aby výklad jeho věci vybízel k celým plejádám protichůdných a někdy až matoucích významů) a svou metodou cílí především trochu jiným směrem. O tom, ale více až o chvíli později.

II. Tvorba jak hra

V Goethově Vilému Meisterovi vysvětluje ctihodný stařec mladému a množstvím starých věcí v jeho bytě poněkud překvapenému návštěvníkovi: „... takové věci musíme také vidat, aby vyvážily to, co se na světě tak rychle střídá a mění... Tento čajník už sloužival mým rodičům a býval svědkem, když se rodina večer shromáždila; tato měděná zástěna mě stále ještě chrání před ohněm v krbu, jež rodmýchávají tyhle

monutné stare klesie ... Proto jsem se mohl zajímat o mnoho věcí a přicinovat se o ně, že jsem se nezabýval měněním těch vnějších potřeb, které tolika lidem ubírají čas a síly. Láskyplná pozornost k tomu, co člověk má, ho obohacuje, protože si tím ve zdánlivě lhostejných věcech nasbírá poklad vzpomínek...”

Hnací motory moderny i poválečné obnovy hospodářství v sobě nesou jedno velké nebezpečí, jehož plody sdílíme stále zřetelněji a bolestněji. Nutná obměna průmyslových produktů – vznikajících na rychle rotujících běžících pásech – akcelerující rozvoj ekonomických gigantů, vytváří z drtivé většiny postmoderních domácností jakési krátkodobé zastávky v koloběhu předmětů. Nic se už vlastně nevyplatí opravovat, nemluvě o tom, že předměty se po uplynutí záruční lhůty programovaně hrotní a vše se tedy rychleji a rychleji mění za nové věci. Ještě dříve, než se stačíme s nějakou věcí důvěrně sžít, už musí být nahrazena věcí novou a není jaksi čas na sentiment.

Stejně jako klasická zátiší holandských mistrů nebo třeba fotografie Josefa Sudka či Jana Svobody vyprávějí o vztahu umělců k předmětům, které je obklopovaly, tak nám Jaroslav Fišer představuje celou plejádu předmětů, které před léty obklopovaly jeho samého a formovaly jeho vztah k hmotnému světu. Tyto kdysi hojně užívané a dnes zapomínané objekty vsazuje do nových kontextů (viz Soukromá území a Diptychy z roku 1992). Tak to ovšem činí mnozí, můžeme namítnout, ale jakási primární výtvarnost ani svým způsobem prvoplánový význam takových hodně frekventovaných asambleží by Jaroslavu Fišerovi nikdy nemohly stačit.

Jaroslav nejenom nalézá další a další předměty vyzařující auru doteku minulosti, ale vytváří z nich scény pro fotografování, fantaskně pohádkové krajiny, stejně jako nápadité objekty plné inspiraci i vzrušujícího napětí, jak to vidíme například v cyklu Veteše z roku 2012. Nejde tedy ani zdaleka jenom o patetické připomínky minulosti ve smyslu promluvy Goethova starce. Jde o nikdy nekončící hru s minulostí, s jejím objevováním a jejím přesahem do budoucnosti, přičemž právě princip hry je tady nejdůležitější součástí Fišerovy práce.

Můžeme říci, že Jaroslav Fišer vytváří svými obrazy, instalacemi, či objekty poutavé příběhy? Tak jednoduché to zase není. Obraz či socha jenom ve velmi výjimečném případě dokáže vyprávět příběh jako takový, ale může – a to je nepochybně případ Fišerových prací – uvádět diváka do celých hroznů příběhů. Může, a také většinou vede k prahům, přes které se kráčí do světa fantazie a představivosti, do světa lidsky milého humoru, do světa, kde se dá zapomínat na všední strasti a snít za bílého dne. Sledujeme Fišerovu hravost, jeho radost z vytváření překvapivých setkání, nových světů a je nám najednou líto každého dne, kdy jsme se nezasmáli, každého dne, který jsme promarnili tím, že jsme alespoň na chvíli nesnili za bílého dne, každé chvílky, kterou jsme utratili tím, že jsme se dětsky zvladavě nedívali okolo sebe, protože Fišerova hravost je vysoce nakažlivá a adiktivní jako droga.

III. Tvořivá hra jako podmínka smysluplného bytí

Jaroslav Fišer pochází z umělecky orientovaného prostředí, má úplné fotografické a výtvarné vzdělání, nečiní mu problém zvládat hravě všechny specifické taje fotografické tvorby v rovině stylizační i individualizační a stejně tak dobře se pohybuje v oblasti intermediální tvorby.

Je ovšem také dlouholetým pedagogem, přesto – pokud vím – nepíše žádné manifesty ani traktáty, protože jeho orientace je čistě výtvarná. Ve výtvarné tvorbě se manifestují jeho postoje umělecké i občanské a způsob, jakým to dělá, je nejenom imponující, je v průběhu let neobyčejně konzistentní a tím také neodbytně vyzývá k následování.

V době, která nás spojovala s FAMU, jsme se s Jaroslavem Fišerem potkávali poměrně často.

Poté jsme se hodně let nevideli buď vůbec, nebo jenom náhodně kdesi v tramvaji nebo na stanici metra. V poslední době jsme se „organizovaně“ několikrát setkali. V rozestupu těch více než dvaceti let jsem ovšem neviděl nikdy Jaroslava Fišera jinak než se šibalským úsměvem ve tváři, s téměř dětskými plamínky radosti a jiskrami v očích. Jsou umělci, kteří tvoří tak, že člověk má pocit, že jim jde o život, i když ve skutečnosti jim zase o tolik nejde. Nic proti tomu, je to životní styl. Pokud si ale mohu volit, potom mohu říci, že více věřím tomu umělci, který za sebe nechává mluvit svoje dílo.

Když Jaroslav Fišer fotografuje Českou krajinu (2005–2012), nebo když vytváří soubor *Natura Morta* (2004/2012), vyslovuje se k závažným problémům současnosti, ale nementoruje, nedramatizuje, pouze neodbytně nutí diváka zamýšlet se a snad i vyzývá k aktivitám vedoucím k nápravě. Není kazatelem – tím se odlišuje od Beuyse, o kterém jsem si dovil hovořit v úvodu této úvahy. Fišer je satirikem, který dosahuje efektu právě tím, že s nevinným úsměvem dokáže diváka přesvědčit o tom, že by měl změnit svoje životní postoje, svůj styl a přístup k životu. Ta zdánlivě nevázaná, nikdy nekončící hra, do které nás Jaroslav vtahuje, je tou aktivizací a iniciací tvůrčího daru, který každý z nás dostal do vínku.

Jaroslav Fišer prostě nepotřebuje tvořit tvůrčí manifesty, nepotřebuje však ani psát plamenná občanská prohlášení, protože si vlastně pořád „jenom hraje“. Stačí pouze jemné gesto, které tiše a s úsměvem ukazuje k ideálu znamenajícímu, že v principu tvořivě hry je cesta k aktivizování toho nejlepšího, co se nalézá v nás samých už ve chvíli, kdy poprvé prokřikneme do světa. Jestli Joseph Beuys nás o tom přesvědčuje vši svou promyšleně rafinovanou agitací, potom Jaroslav Fišer si nás získává čistotou své nefalšované tvořivé hry, ukazující smysl lidského bytí.

MIRDSLAV VOJTECHOVSKÝ

Tereza Pokorná Herz a Jaroslav Fišer
Vás zvou na vernisáž výstavy fotografií a objektů
v galerii Azeret 8. 11. 2011 v 19 hodin

JAROSLAV FIŠER

staré kousky díl I.

Azeret Art - Galerie
Ondříčkova 20, Praha 3 - Vinohrady
www.galerieazeret.cz

ART

termíny komentovaných prohlídek s autory: 22. 11. 2011
otevřeno po telefonické domluvě: +420 775 111 966

NEXT

Tereza Pokorná Herz a Jaroslav Fišer
Vás zvou na vernisáž výstavy fotografií a objektu
v galerii Azeret 10. 4. 2012 v 18,30 hodin

JAROSLAV FIŠER

díl II.

Azeret Art-Galerie, Ondříčková 20, Praha 3 - Vinohrady, www.galerieazeret.cz

setkání s vínem a autorem proběhne 26. 4. 2012 v 18,30 hodin
výstava potrvá do 15. 5. 2012

otazeno po telefonické
domluvě +420 775 111 866

Spolupráce a pedagogická činnost při zakládání fotografického atelieru

Vysoká škola
uměleckoprůmyslová
v Praze
Academy of Art:
Architecture & Design
in Prague

nám. Jana Palacha 80
11693 Praha
Česká republika
www.umprum.cz
+420 25109811

Pan
Mgr. Jaroslav Fišer

V Praze dne 11. 3. 2020

UM
PR
UM

Potvrzení o zaměstnání

Potvrzujeme, že pan Mgr. Jaroslav Fišer, nar. 8. 9. 1965, působil na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze, nám. Jana Palacha 80, 11693 Praha 1, v pracovním poměru od 1. 10. 1994 do 30. 6. 2002 jako vysokoškolský pedagog – asistent a později (od roku 1998) odborný asistent atelieru fotografie na katedře grafiky.

S pozdravem

Mgr. Ester Oehmová
personální oddělení

Pražský dům fotografie zadán pro mladé

Po arčení FOTOCHEMY (nejstarší fotografické výstavní síně v Evropě) a zastavení činnosti Galerie v Kamzárské ulici zřídíval Pražský dům fotografie jedinou nekomerční fotografickou výstavní síň v Praze. (Samozřejmě díky podpoře neřve majitelé, který ji nevyužíval jako jini.) Zatímco druhá pražská galerie DOBRA pomohla příst krůce a ještě se profiluje, Pražský dům fotografie má ujasněnou koncepci a dává prostor zdatným akcím.

ALEŠ KUNEŠ

Začátkem roku se už pravidelně otevírá málo známým mladým autorům. Na rozslid od loňského, nepřítli přehledného širokého výběru se letos uká- zaia křiatnou volba jediného hrozivého výtavy, mla- deho fotografa J. Filera. Celek tak získal opoiti ro- zbroděníu nívěizování jasný názor podepřený přeh- ledem nejen v pražské, ale i regionální fotografii. To vše samozřejmě s možností subjektivního posu- nování a cenzury. Právem správným krokem by ne- pomělo logické rozčlenění autorů, kteří se tak avšic mohou představit ve větších blocích, což usnadňuje divákovi orientaci.

Úvodní, už zavržená část přehlídky představila mladé tvorce směřující své fotografie do oblasti výtvarného umění. Celěk nesporně dobře modeloval současná tendence u nastupující generace. Je to především odklon od bezproblémovosti, hravosti a vnějšího atrakcionismu. dokonce návrh k jistému purismu, k neapřekrásnějším hodnotám, bez rozvlečen

prázdných gest, kterými se část české a slovenské fotografie přestává v průběhu osmdesátých let. Valtíli ukázněnost překvapí především u autorů, velmi mladých (A. Lhotáková), ale nacházíme ji v různých formách a včech zúčastněných, dokonce i v erotických detailech s existenciální nabobem M. Brachtové. Zatímco obě autorky pracují s číra vymezeným konceptem pronikem, ve kterém objevují nečekané obrazy možnosti, Z. Skrzutký pro své fotografie sám vytváří monumentálně působící objekty se zřejmou inspiací v českém surrealistu počátku 60. let.

Nejvýraznější motivy byly: rybní písečné, kolínská fotografie, fotografie Havlovské, známá až svými razantními akvizicemi v regionu. Podílela se na vzniku jedné z hlavních organizací na festivalu – Funkce Kolín, v těsném rozích zřádku komu SČP pro mladé české autory, byla jediným ze čtyř evropských fotografů pozvaných na festival slavnostní fotografie v Dánsku. V Praze ovšem vystavovala poprvé. Tvorbě J. Havlovské je ve svém principu i estetickém zaměřením autor. Její obrazy jsou často více dočtením než viděním. Fotografie se používají v reálných předmětech, na cidlivou vřstvu life style a různé významy nebo vlepje struktury přírodních materiálů. Bohužel, představená starší část tvorby přinesla jen zkratkovitý dojem, který může být dokonce umocněn v širším a komplexnějším celku.

V následujícím bloku výstav Nová jména v Pražském domě fotografie se představují mladí designéři a poslední den výstavy zítra je věnován školní průmyslové škole grafické z Hlavy horky.

Nová Fotografie

PRAHA - Zpráva o tom, že křesťanský teologický ústav v Praze byl zrušen, se nemůže odrazit na jeho činnosti. Ústav bude pokračovat ve své práci, jak tomu bylo dříve.

A. walshii, which is common in temperate grasslands and may also occur in some coastal dune areas. It is a small plant, about 10 cm tall, with a single stem and several leaves.

Pražský dům fotografie zadán pro mladá

[illegible][illegible]

Важнейшим из них является проблема обеспечения безопасности населения. В настоящее время в мире насчитывается около 1,5 млрд. человек, проживающих в зонах риска. В последние годы в мире наблюдается тенденция к увеличению числа стихийных бедствий, что связано с изменением климата и деятельностью человека. В связи с этим необходимо принимать меры по снижению риска бедствий, что является одной из основных задач международного сотрудничества в области безопасности.

U.S. 100 We promote a healthy life style by donating your bottle. Canada's largest effort.

United Offshoots - 11 items

We realize that you may have a glass or two that you wish to donate to help fund your U.S. 100. Please contact your local office for more information.

United Offshoots - 11 items

We realize that you may have a glass or two that you wish to donate to help fund your U.S. 100. Please contact your local office for more information.

Wanted: the conceptual
entirety, philosophy,
and the rest of the
theology of the Bible.

TELEGRAF

[illegible]

Kurátorská činnost při přípravě a realizaci výstavy "Žmizelý svět" Romana Vishniaca

klonila k moderní f.

V Atel. Fiedler, Muzeum Prostějovska a FK Brno 1981, kat. A. Dufek.

C Státní stf. m., Brno 1910, bronz. m. Berlín, čest. diplom Budapešť.

L F. Sekanina: Album reprezentantů všech oborů veřejného života čs. Praha 1927, s. 986. DU

FIŠER JAROSLAV 8. 9. 1965 Praha. Absolvoval studium f. na SPŠG v Praze (1985), FAMU (1992). Žije v Praze.

Je zaměřen především na statickou výtvar. f. Vytvořil nápaditý cyklus aranžovaných zátiší Věnování (1987–88), koncipovaných jako osobité pocty významným osobnostem ze světa výtvar. umění (Joan Miró, Georges Braque, Kurt Schwitters, Robert Rauschenberg aj.), filmu (např. Alfred Hitchcock nebo Marilyn Monroeová), fotografie (např. → E. Medková) apod. — každý z těchto snímků volně parafrázoval typické rysy děl dotčených tvůrců. Další soubor moderních zátiší Texty (1988–89), doplněný vlastními verši, svými domalovanými i připevněnými trojrozměrnými doplňky ještě více zapadá do současných postmodernistických tendencí. F. vedle fotografování i sám maluje a píše verše.

V Fotoplátina a objekty. Valdštejnská zahrada, Praha 1988. — Kulturní středisko Krakov, Praha 1989. — Amsterdam 1990. — Gal. SCF, Praha 1991. — PHP, Praha 1992. K F. studentů a pedagogů FAMU. Helsinky 1988. — F. z pražské FAMU. Mnichov 1989. — F. mladých čs. fotografů. Hamburk 1989. — Móda a módní f. Antverpy 1989. — Konfrontace. Praha 1989. — Jiná strana f. Amsterdam 1989. — 20. Fotografiaca academica. Pardubice 1989.

C 1. cena, SUOČ FAMU, Praha 1988. — Hl. cena rektora VŠCHT, 20. Fotografiaca academica, Pardubice 1989.

BIR

FIŠER LADISLAV 13. 2. 1958 Hradec Králové. Studoval na SUPŠ Brno (1973–77) a FAMU (1977–81). Evid. při ČFVU (1982), žije v Hradci Králové, kde vede gal. Fišer (od 1990).

Fotografuje od konce 60. let. Dlouhodobě tvoří f. cykly výtvar. charakteru s tématem krajiny a architektury (Místa toulek, Architektonické studie), portréty a aktu (Portréty přátel, Lásky). Tvoří také adjustovanou f. V užité f. všestranný, včetně grafické úpravy.

V PKO Hradec Králové 1980. — Kino Centrum, Hradec Králové 1980. — Hradec Králové 1980. — PH studio Hradec Králové 1981. — Voj. klub, Hradec Králové 1982. — Pardubice 1982. — Fotochema, Hradec Králové 1984. K F. absolventů FAMU. Brno 1985 (reprizováno).

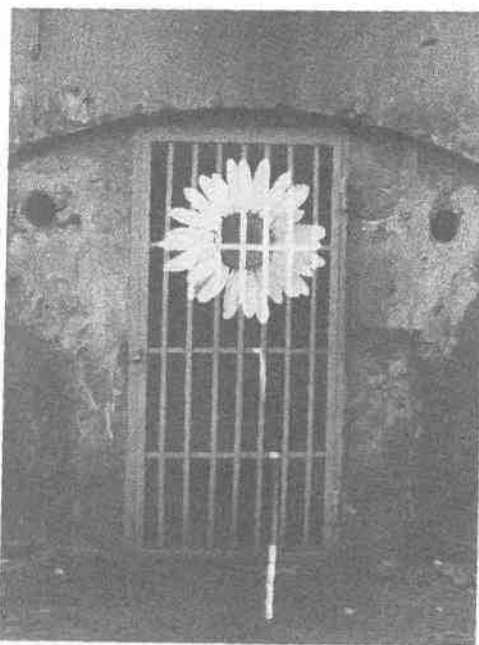
P Užité tvorba převážně pro královéhradecké podniky: plakáty, kalendáře, propag. brožury, pohlednice, divadelní f.

HR

FOJTÍK JIŘÍ 30. 1. 1935 Valašské Meziříčí. 1951–64 pracoval jako dělník, stejně tak v současné době. 1964–78 působil jako propagační fotograf podniku Sklo-Union Valašské Meziříčí. Žije tamtéž.

Fotografovat začal 1951, autodidakt. Zprvu se věnoval živé, nearanžované f., f. technikám, později f. zátiší, dokumentární f. i krajině. Spoluzačládající člen skupiny → Profil (s → M. Borovičkou, → M. Bílkem a → F. Janišem).

V Sklo a sklárni. Valašské Meziříčí 1963. — Gal. výtvar. umění, Prešov 1971, kat. → M. Bílek (s → F. Janišem). — Se skupinou → Profil: ZK ROH Tesla, Valašské Me-

Jiří Fojtík: Bez názvu, 1969

ziříčí 1965. — Gal. f., Plzeň 1966. — Lázeňský dům, Rožnov 1966. — Brno 1966. — Muzeum, Děčín 1967. — Městská radnice, Harlem (Holandsko) 1967. — Fotochema, Praha 1969. — Muzeum, Olomouc 1969. — V. síň, Sokolov 1972. — Čes. amat. f. Praha 1989, ad.

P J. Müller: Hra pro 8 babiček. Profil, Ostrava 1967 (f. il. s → M. Stiborem, → L. Postupou, → A. Štubňou). — L. Baletka: Valašské Meziříčí. Profil, Ostrava 1973 (s → M. Borovičkou). — M. Podešvová: Malířův život. Profil, Ostrava 1973 (f. il.)

L V. Lammer: J. F. Květy, 1970, č. 36.

HR

FOLTÝN JIŘÍ 23. 3. 1951 Ivanovice na Hané (okr. Vyškov). Po maturitě na SPŠ strojní (1970) vystudoval večerně obor propagačního výtvarnictví a grafiky na SUPŠ v Brně (1980), 1970–73 studoval na VUT v Brně, 1984–86 kvalifikační studium lektorů a porotců amat. f. ÚKVC Praha. Od 1977 pracoval jako dokumentátor, od 1989 je fotografem v Muzeu Vyškovska. Žije v Ivanovicích na Hané.

Výtvar. f. se zabývá od 1973, po krátkém ob-

Jiří Foltýn: Z cyklu Malované objekty. 1985

Srut, LN 3, 2, 1994; Ref. Babí hodina: A. Brousek, LN 94, č. 2, též jako doslov in Babí hodina (94): J. Štroblová, NK 95, č. 12; E. Lukeš, Tvar 95, č. 7; J. Peňáz: MFD 6, 95, č. 83; R. Matys, NK 93, č. 35; V. Novotný, MFD 4, 93, č. 250; J. Peňáz: LN č. 257, 96; J. Wiendl, Tvar 96, č. 18; interv. J. Peňáz: MFD 7, 4, 95; M. Spirit, Rev. Revue 95, č. 28.
SA Lohmiského 903, 152 00 Praha 5, tel. 581 47 09. (*)

FISÁREK Alois, doc. - filmový střihač, 7. 1. 1943 Opočno, rozvedený.
DĚTI Zuzana (1968), Lukáš (1973), Barbora (1975). **RODIČE** Alois (1906-80, prof., malíř, profesor AVU) a Marie Vaníčková (1902-46).
NYNÍ film. střihač, pedagog FAMU - ved. kat. střižové skladby. **ST FAMU**, kat. střihač, Praha 68. **ZAJMY** film, literatura, výtvarné umění, hudba. P 65-72 film. střihač, Čs. armádní film: 74-96 film. střihač, Krátký film; 68- pedagog FAMU. **POL.** nikdy nebyl organizován v žádné straně, čl. České film. a televizní akademie; čl. FITES, AFTS (Asoc. film. a tel. střihačů). V Český lev za filmy Akumulátor I. (94) a Kolja (96). D podíli se na hraných i dokument. filmech, spoluprac. např. s rež.: Ivanem Baladou, Věrou Chytilovou, Helenou Třeštíkovou, Jaromilem Jirešem, Radúzem Činčerou, s kameramany Ivanem Vojnárem, Jaroslavem Kučerou aj. Od 74 působil v Laterně magice jako spoluvůdce film. části představení, věnuje se audioviz. tvorbě (s R. Činčerou). Spolupráce s mladými rež. - P. Václav (Marian), P. Marek (Mrtvej brouk), J. Svěrák (Obecná škola, Akumulátor I., Jizda, Kolja - 96 Oscar), I. Vojnár (rež. prvotina Cesta pustým lesem). V souč. době spolupracuje s amer. rež. K. Berrissem a V. Jasným.

FISER Antonín, prof. MVDr., DrSc. - veterinární lékař, 22. 4. 1934 Šlapanice, ženatý (66).
MANŽ. Jana (1941, operátorka poč. stan.). **DĚTI** Regina (1967, úřednice), Ivana Budínová (1968). **RODIČE** Antonín (1878 - 1934, tesař) a Růžena (1898 - 1987, tkalcovka).
NYNÍ prof. Veter. a farm. univ. Brno, čl. Bioklimat. sekce ČAV, čl. histor. sekce Spol. vet. léc. v Brně, čl. Helfertova orchestr. sdruž. v Brně se sídlem na VFU Brno. **ST fak. veterin. VŠZ**, vet. léc., Brno 58, 70 CSc., 78 doc. **KŘEDO** Vytrvalost, čestnost a důslednost v práci a v životě. **ZAJMY** liter., historie, hudba, housl. hra z hled. pedagogiky i liter. houslové a orchestr., v mládí aktivně sport (tenis, kopaná, hokej a košíková). P 58-63 okr. vet. gynekolog, ohv. vet. léc., Okr. vet. zařízení Liberec; 63- odb. asist., doc., prof., 90- přednost, Ústav zoohygieny, VFU Brno. Z 74 Francie - E. N. V. Lyon, E. N. V. Toulouse, I. N. R. A. Nouzille (Tours) - 9 měsíců stud. pobyt; 79-84 E. N. V. Alger - expert, pobyt ve funkci prof. **POL.** VŠ odbor. svaz VFU Brno, odb. veter. léc. Čes. akad. zeměd. věd Praha, Česká bioklimatolog. spol. při ČAV, Spol. veter. léc. se sídlem v Brně V 76 čest. uzn. a pam. plak. za dlouholetou a obětavou spolup. ředitele Stát. veter. správy; 89 čest. uzn. za zásluhy o úspěšnou realizaci výsledků výzkumu Čs. akad. zeměd. věd. D např. spoluaut. Gayer: Mikroklima v hale pro výkrm brojlerů na turnusové podestýlce. Živoč. výr. 14/69; Microbial air contamination in large-scale-farms, Acta Vet. Brno 45/76; Mikrobiální kontaminace prachu ve stájích pro odchov prasat s minimální nemocností. Vet. med. 23/78, č. 11; spoluaut. Láňková: Micr. cont. of the ambience in waiting rooms and outpatients' consulting rooms of a clinic. Vet. Med.-Czech, 42/97. B Citace ve vet. monogr.: Mornet, Tournut, Toma: Le porc et ses maladies, Paříž 82; Curtis: Environmental Manag. in Animal Agriculture. The Iowa State Univ. Press 87; Who's Who in the World, 16th Edit. 99; počet citací vlastních prací v zahr. časop., resp. v některých časop. tuzem. se pohybuje kolem 50.
SA Nádražní 552/112, 664 51 Šlapanice, tel. 05/44 24 59 27. **PA VFU**, Ústav zoohygieny, Palackého 1-3, 612 42 Brno, tel. 05/41 56 25 76. (*)

FISER Jaroslav, Mgr. - fotograf, výtvarník, 8. 9. 1965 Praha, svobodný.
RODIČE Jaroslav (1919, výtvarník) a Marie Marková (1938, redaktorka, překladatelka).
NYNÍ fotograf na volné noze, odborný asist. na VŠUP. **ST FAMU**, fotografie, Praha 92. **KŘEDO** Ženy, vino, zpěv. **ZAJMY** tvorba. P 93-94 ředitel. Pražský dům fotografie; 94- odb. asist. VŠUP. Z 90-91 pobyt v Amsterdamu (Rijksakademie van Beeldende Kunste), 92 Nottingham, Trent Univ., 95 částečný pobyt v Curychu. **POL.** čl. Umělecké besedy, aktivní volné fotogr. (PHP). Asociace fotogr. V cena Jana Hudečka, cena Literárního fondu. D samostatné výstavy - výběr: 88 Valdštejnská zahrada, 90 Art Gallery A'Pert (Amsterdam), Gallery Scholte (Rijksakad. van Beeldende Kunste (Amsterdam), 91 Galerie SCF, 92 Pražský dům fotografie, Passinger Fabrik (Mnichov), 95 G. Fronta (spolu s tátou), Fotoforum (Curych), 97 Jeruzalémská synagoga. Účast na výstavách v Praze, Curychu, Pekingu, Kolíně, Chicagu, Amsterdamu, Dietsenbachu, Svárově, Hamburku, Karlových Varech, Brně, Antverpách Bruselu. Zastoupení ve sbírkách: Uměleckoprům. muzeum Praha, Victoria & Albert Muzeum, Londýn, Fo-

toforum Curych, UK Praha. B časopisy: 90 únor a duben Čs. fotograf, duben Avantgarde (Amsterdam), 90 červenec Tagesblatt (Amsterdam), únor Lidové noviny, 92 únor MF, 96 Jüdische Rundschau (Basilej), kace: Encyklopedie českých a slovenských fotografů, Encyklopedie umění, Portfolio J. Fiser - Baschi Press 95, katalogy: 90 Art (Amsterdam), 92 What's New (Art Institut Chicago), 95 Tendence (Praha). SA, PA Louňovice 70, 251 62 Praha-východ, tel. 060 345 01 14. (*)

FISER Luboš - hudební skladatel, 30. 9. 1935 Praha, ženatý.
MANŽ. 69-91 Zdena Sedláčková, 92 Mahulena Hosnedlová. **DĚTI** **NYNÍ** svobod. povolání. **ST AMU**, skladba, Praha 60. **ZAJMY** profese. P od absolutoria AMU dosud svob. povol. Z pobytu v zahraničí svých zahr. premiér neslyšel, protože byl od r. 69 nezávisl. prakticky zakázán a u nás minimálně provozován. **POL.** nikdy neměl v životě příliš mnoho práce, než aby se politikou mohl zabývat. V Prix Italia za hudbu k filmu Bludiště moci, 85 Prix Italy za hudbu k filmu K. Kachyni Zlatý úhoř, 86 I. cena na Salechurském televiz. festivalu za operu Věčný Faust, 1. cena v Mezin. skladat. soutěži UNESCO. Říř za skladbu Patnáct listů podle Dürerovy Apokalypsy pro orchestr. Český lev za hudbu k filmu Golet v údolí, 96 Český lev za hudbu k filmu Král Ubu. D těžko odhadnutelné množství provedení různých skladb celém světě v posl. 20 letech - asi 300, v tuzemsku minimálně. SA Severozápadní III/17, 141 00 Praha 4-Spořilov, tel. 71 76 32 81.

FISER Vladimír - speaker, moderátor, umělec a dabingový hlas, 8. 1934 Cistá u Rakovníka, ženatý.
MANŽ. 59 Věra (1931-74, roz. Pokorná, hlasatelka), 80 Jaroslava (1931-74, roz. Eliášková, mistr. zvuku). **DĚTI** Zuzana (1964, zdravotní sestra), Barbora (1978). **RODIČE** Jan (1902-89, dělník) a Marie (1909-97, v domě). **NYNÍ** pracující důchodce. **ST** vyšší hosp. škola, zahraniční obch. škola 53. **KŘEDO** Slušnost a čestnost především. **ZAJMY** sport, dabingování, literatura, divadlo, hudba. P 58-93 hlasatel, moderátor, redaktor rozhlas. Z hlasatel srpnového vysílání Čs. rozhlasu v r. 68, v noci 21. srpna četl zprávu o vstupu okupačních vojsk. četl komentář k Československému týdeníkům ze srpna 68; krátkodob. prac. pobytu NDR, Rakouska. **POL.** vždy bezpart., orient. spíše pravici. V nikdy nechtěl pocty a vyznamenání. D např. komentář k filmovým týdeníkům - dle komentářům ze srpna 68, 60-67 spolupráce s Čs. televizí jako zpravodajský tlumočnický moderátor soutěže S televizí kolem Československa, spolupráce s Krátkým filmem Praha (nyní s firmou Bonton a dalšími studií) při uvádění filmů různých žánrů, spolupráce s film. studiem DEFA, Rakousko-Niederösterreich, Wiener Wochenschau atd.
SA Jihovýchodní III/48, 141 00 Praha 4-Spořilov, tel. 76 58 14.

FISER Zbyněk (pseud. BONDY Egon), PhDr., CSc. - básník, Brno, 20. 1. 1930 Praha, rozvedený.
MANŽ. Jaroslava Krčmaříková (odbor. asist.), družka 63 Julie Novotná (1920-94, knihovnice). **DĚTI** Zbyněk (1959, PhDr., odb. asist. Filozofie). **RODIČE** Jan (1889 - 1965, vysoký důstojník) a Magdalen (roz. 1943, v domácnosti).
NYNÍ básník, prozaik, filozof - v důchodu. **ST FF UK**: filozofie, pedagogie, Praha 61. P 57-62 noční hlídač, Národní muzeum Praha; 62-63 odbor. pracovník - bibliograf. odd., Státní knihovna ČSR Praha; 63-68 filozofie, Komenského univ. Bratislava. Z 67- v plném úvazku v důchodu. **POL.** hlásí se ke krajní levici, nikde neorganizován. V film. Egon Hostovského. D od 50. let vydal v samizdatu celkem 43 bás. sb. a 11 sb. em. přes 20 prozaic. prací, cyklus 13 div. skečů, řadu filozof. a liter. kritik politolog. prací, 11 svazků dějin evr., ind. a čínské filozofie, překladů - Morgenstern, E. Fromm, Mao Ce-tung, Publ. ve Filozof. 60. léta. Dějiny a současnost - 60. léta, Vokno, Revolver Revue, Sotkso (80. léta - samizdat), Paternoster, Proměny, Svědectví (80. léta - em. Tvorba, Rudé právo, Fragment K. A-kontra, Hantepress aj., ind. a em. přisp. též do řady samizdat. sbor. poezie. Knihy: Otázky bytí a etiky, Praha 67, Útěcha z ontologie, Praha 67, Buddha, Praha 68, Invaze v rozenci, Toronto 81, Bratislava 91, Sklepní práce, Toronto 88, Praha 89, Mníchov 85, Nesmrtelná dívka, Mníchov 89, Basně 1988 and Co. spíše chmurný, Praha 90, Bez paměti Žilo by se lépe, Praha 90, Basně dílo E. Bondyho I až IX (Praha 89-93), 90-91 Thikrá Egon Bondy (doman, Mníšek, Nový věk), Orwelliáda (Afghanistan, spolu s prvním i K. Kachynou), 91 Invalidní sourozenci, Dějiny indické filozofie, Cesta Čeků našich otců (92), Dějiny čínské filozofie (93) aj. V 90. letech několik poví. knih - básně: Dvě léta, Ples upírů, prózy: Hauto, Severin, Agnol, Epizoda 96 (slovensky), Cyberonemici, Týden v tichém městě, próza: s Dr. M. Carnogurským: Lao-tse - Tao Te-fiang; překl. básní časopisů v mnoha jazycích, prózy aj. knižně vydány v Dánsku, Itálii, Polsku, Šve-

Jaroslav Fišer**Kameraman**

seřadit od nejnovějšího

 OVLÁDACÍ
PANEL**Filmy**2021 Přes hranici2011 Filmfárum – Do třetice všeho dobrého 3D**Dokumentární**2014 Dobrodruzi poznání (seriál)1946 Nevíme dne...**Krátkometrážní**2022 Máma má vzdycy pravdu Paolos Glück Zuza v zahradách2019 Betonová džungle (studentský film)**Biografie**

Tento tvůrce zatím nemá přidanou biografii.

Paolo's Happiness

2022, Kamera

Zuza v zahradách

2022, Kamera

Přes hranici

2020, Kamera

ENGLISH ČESKY

Úvod

O nás

Kontakt

Filmy & tvůrci

Krátké filmy

Press

■ czech
■ film
■ center

statní
fond
kinematografie

The Czech Film
Center is part of the
Czech Film Fund

Naše aktivity ∨

Pro filmové profesionály ∨

Novinky ∨

Jaroslav Fišer

Kamera

ÚVOD — LIDÉ — JAROSLAV FIŠER

FILMOGRAFIE

Fimfárum - Do třetice všeho dobrého 3D

2011, Kamera

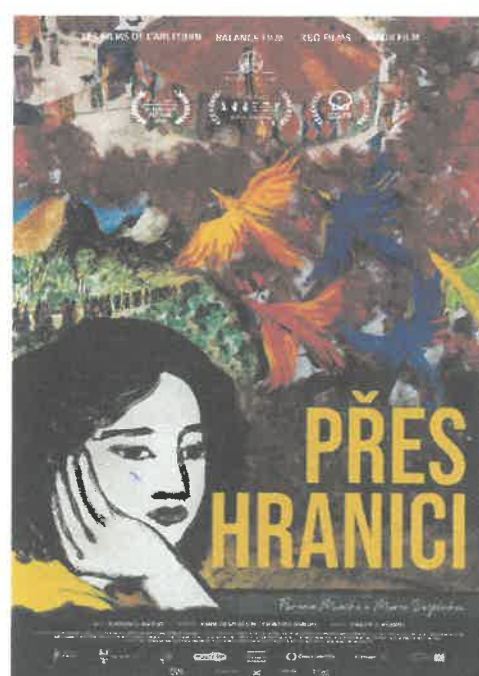
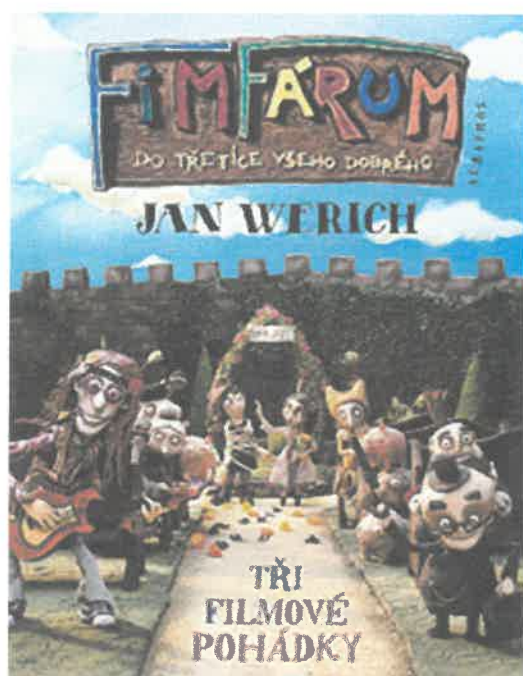
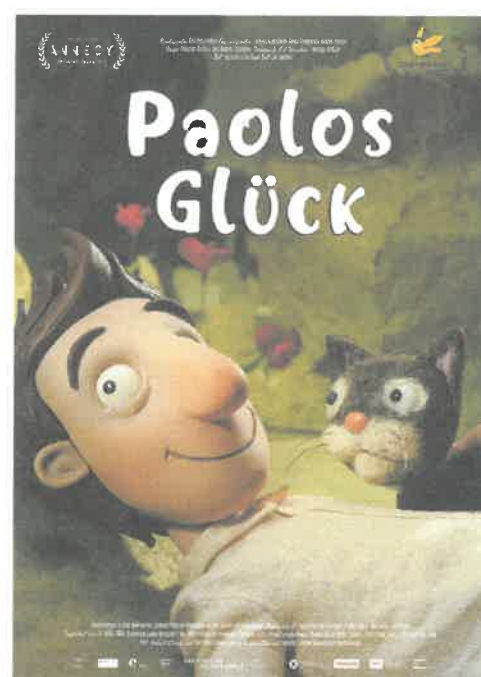
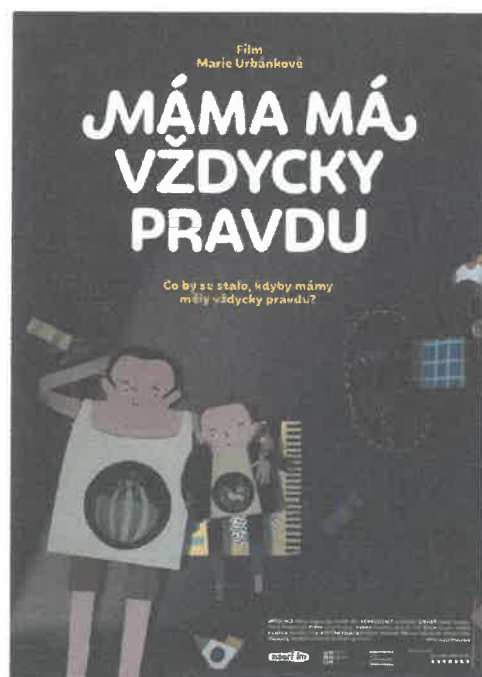
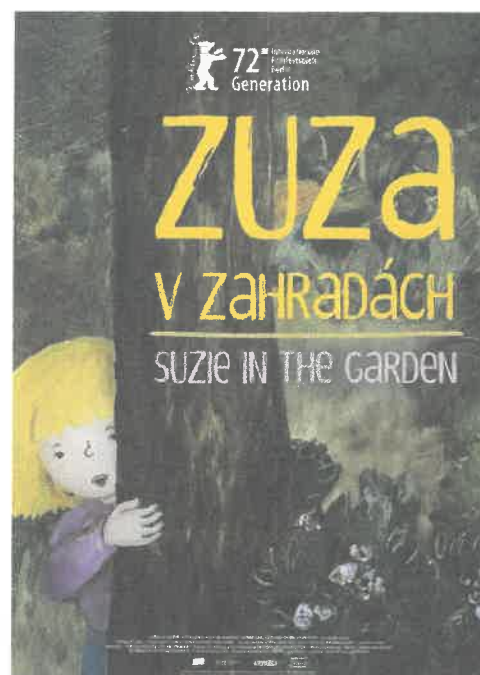
jaroslav fišer 1965

Stejně jako klasická zátiší holandských mistrů nebo třeba fotografie Josefa Sudka či Jana Svobody vypovídají o vztahu umělců k předmětům, které je obklopovaly, tak nám Jaroslav Fišer představuje celou plejádu předmětů, které před léty obklopovaly jeho samého a formovaly jeho vztah k hmotnému světu. Tyto kdysi hojně užívané a dnes zapomínané objekty vsazuje do nových kontextů. Tak to ovšem činí mnozí, můžeme namítnout, ale jakási primární výtvarnost ani svým způsobem prvoplánový význam takových hodně frekventovaných asambláží by Jaroslavu Fišerovi nikdy nemohly stačit.

Jaroslav nejenom nalézá další a další předměty vyznačující auru doteku minulosti, ale vytváří z nich scény pro fotografování, fantaskně pohádkové krajiny, stejně jako nápadité objekty plné inspirací i vzrušujícího napětí, jak to vidíme například v cyklu Veteše. Nejde tedy ani zdaleka jenom o patetické připomínky minulosti ve smyslu promluvy Goethova starce. Jde o nikdy nekončící hru s minulostí, s jejím objevováním a jejím přesahem do budoucnosti, přičemž právě princip hry je tady nejdůležitější součástí Fišerovy práce.

Můžeme říci, že Jaroslav Fišer vytváří svými obrazy, instalacemi či objekty poutavé příběhy? Tak jednoduché to zase není. Obraz či socha jenom ve velmi výjimečném případě dokáže vyprávět příběh jako takový, ale může – a to je nepochybně případ Fišerových prací – uvádět diváka do celých hroznů příběhů. Může, a také většinou vede k prahům, přes které se kráčí do světa fantazie a představivosti, do světa lidsky milého humoru, do světa, kde se dá zapomínat na všední strasti a snít za bílého dne. Sledujeme Fišerovu hravost, jeho radost z vytváření překvapivých setkání, nových světů, a je nám najednou líto každého dne, kdy jsme se nezaasmáli, každého dne, který jsme promarnili tím, že jsme alespoň na chvíli nesnili za bílého dne, každé chvíli, kterou jsme utratili tím, že jsme se dětsky zvědavě nedívali okolo sebe, protože Fišerova hravost je vysoce nakažlivá a adiktivní jako droga.

Miroslav Vojtěchovský

Fotografia de E. Roussethine și M. Motron / 1988, zvelhina cu plina 80x60

KULTUR

Mel Brooks:

ist wunderbar»

schichte längst gesichert hat. Ausserdem hat er sich nicht nur als Autor, Produzent, Regisseur und Darsteller sogenannter Genre-Parodien einen Namen gemacht, für die er zweimal mit dem Oscar ausgezeichnet wurde und unzählige Emmy-, Grammy- und Oscar-Nominierungen einheimste, sondern auch als Produzent sogenannter Problemfilme.

Ellen Presser

er lebt und lebt.

Foto Ky

les komischen Genres sky, Billy Cristal und n. Misst seine Arbeit an der Allens. Seine philosophisches Funct bemühe mich, es and Woody bemüht zukehren. Im jüdi-üre er eine Überle-erem habe er «das m übrigen sei es ein Effekt des Humors schung beruhe: «Er erkennen. Damit Fans reichlich mit sel- die Genres Horror inior» mit Marty Feld-angst «Dracula - Tot- Stummfilm («Silent n («Der wilde wilde ce-fiction. («Space-umentalfilme («Die ichte der Welt»). Er ich an Hitchcock and schreckte selbst

vor der NS-Thematik nicht zurück. «Frühling für Hitler» brachte ihm 1968 nach dem Kurzfilm «The Critic» den zweiten Oscar ein. Die standen bei seiner Mutter «in Miami auf dem Kaminsims - das Richtige für eine jüdische Mame in Florida». 1979 gründete Mel Brooks, der seit über 30 Jahren mit der Schauspielerin Annie Bancroft («Die Reifeprüfung») verheiratet und Vater von vier Kindern ist, die Produktionsfirma «Brooksfilms». Sie steht für Filme wie «Der Elefantenmensch», «My Favorite Year», «Frances» und «Die Fliege». Von «Menschen und Namen» inspiriert, will Mel Brooks in seinen eigenen Arbeiten dem komischen Fach treu bleiben und sinniert nach einer schwarzen Komödie über die Welt-Street («Das Leben stinkt») über unerforschte Bereiche nach, die er in die Pfanne hauen könnte: wie «Bimbo», die schreckliche Antwort auf Rainbow-Filme», oder die Mafia.

ten für 100 Personen on im November soll abgeschlossen sein

gen Wochen in Deutsch erscheinen wird, bezeichnete Djerassi anlässlich eines Vortrages in Wien als sein auto-

Der Prager Fotokünstler Jaroslav Fiser stellt erstmals in der Schweiz aus:

Zwischen Traum und Wirklichkeit

Das an der Feldeggstrasse 90 in Zürich gelegene Photo Forum Feld hat es sich zum Ziel gemacht, mit Entdeckungen aufzuwarten und nach der Erstpräsentation des in Paris lebenden Fotografen Ilan W aus Israel einen Zyklus von jungen Fotografen aus der Tschechisch Republik zu präsentieren. Den akzentuierten Auftakt bildet die Ausstellung des jüdischen Foto- und Objektkünstlers Jaroslav Fiser aus Prag in der Schweiz.

Bis zum 14. Juli vermittelt die noch junge Galerie, die sich infolge ihres Ausstellungsprogrammes in der Tat als Forum für die zeitgenössische Kunstfotografie verstehen kann, Einblick in die sehr vielschichtige Bild- und Gedankenwelt des dreissigjährigen Prager Künstlers Jaroslav Fiser. Die vierzig Arbeiten, von denen die meisten aus präparierten Fotoleinen bestehen, stellen gleich in mehrerer Hinsicht Grenzüberschreitungen dar. Zum ungewohnten Arbeitsmaterial resp. Bildgrund treten Holzrahmen dazu, die im selben Masse fester Bestandteil der ganzen Foto-Bildkomposition bilden wie die teilweise auf Tafeln eingearbeiteten eigenen Texte reflexiven und lyrisch-verträumten Charakters. In einigen der sogenannten «Textbilder» aus der Zeit von 1989 bis 1995 ist die Fotografie auf einen Bruchteil des Werkganzen reduziert, wie denn Bruchteile im Sinne von Fragmentarischem, von präzise gewählten Ausschnitten, kennzeichnend zu sein scheinen für die zwischen Traum und Wirklichkeit vermittelnde gestalterische Phantasie von Jaroslav Fiser. Die einheitliche, den Effekt von kollektiver Monochromie erzeugende Brauntönung der Fotoleinen hat weniger mit historisierenden, zeitlich trennenden Absichten als mit dem Entrücken in den Zustand des Dämmerns und Träumens zu tun. Wie sehr diese ausgesprochen zeitnahe Kunst, die sich intensiv mit dem täglichen Abfall und mit den unauffhaltsamen Verwitterungs- und Zerstörungsprozessen auseinandersetzt letztlich eine mit viel-

mungsträger mit dessen Stilmittel Verbindung mit einer neuen fotografischen Sicht gerecht werden. Jaroslav Fiser begnügt sich auch da mit Fragmenten, wie er sein Objekt «Piano» einen kleinen Ausschnitt aus einer Viertastatur reduziert, die er zur Verschärfung der Kontraste von Fikti-

Fotografie für Marilyn Monroe und Robert Rauschenberg 1988 von Jaroslav Fiser.

Foto Archiv Labhai

und Wirklichkeit mit Metallgegenständen anreichert, welche mit dem Piano selber nicht das geringste zu tun haben.

In der von Omann, Zürich, unterstützten Ausstellung mit dem Thema «Foto-Objekte» wird nicht nur anhand der Fotografien und Objekte, sondern auch in den autonom gültigen Gedichten deutlich, dass Jaroslav Fiser virtuos mit vielen Möglichkeiten spielt, alle offenlässt - für sich und den Betrachter.

schichte längst gesichert hat. Ausserdem hat er sich nicht nur als Autor, Produzent, Regisseur und Darsteller sogenannter Genre-Parodien einen Namen gemacht, für die er zweimal mit dem Oscar ausgezeichnet wurde und unzählige Emmy-, Grammy- und Oscar-Nominierungen einheimste, sondern auch als Produzent sogenannter Problemfilme.

Presser

t und lebt.

Foto Ky

omischen Genres Billy Cristal und misst seine Arbeit der Allens. Seine philosophische Fundamente mich, es Woody bemüht ehren.» Im jüdischen habe er «das bringen sei es ein fekt des Humors ang beruhe: »Er kennen.» Damit reichlich mit seile Genres Horror mit Marty Feldst »Dracula - Tot, ummifilm »Silent Der wilde wilde fiction »Space-entalfilme »Die te der Welt). Er an Hitchcock schreckte selbst

vor der NS-Thematik nicht zurück. »Frühling für Hitler» brachte ihm 1968 nach dem Kurzfilm »The Critics» den zweiten Oscar ein. Die standen bei seiner Mutter »in Miami auf dem Kaminsims - das Richtige für eine jüdische Mame in Florida». 1979 gründete Mel Brooks, der seit über 30 Jahren mit der Schauspielerin Anne Bancroft (»Die Reifeprüfung») verheiratet und Vater von vier Kindern ist, die Produktionsfirma »Brooksfilm». Sie steht für Filme wie »Der Elefantenmensch», »My Favorite Year», »Frances» und »Die Fliege». Von »Menschen und Namen» inspiriert, will Mel Brooks in seinen eigenen Arbeiten dem komischen Fach treu bleiben und sinniert nach einer schwarzen Komödie über die Wall Street (»Das Leben stinkt») über unerforschte Bereiche nach, die er in die Pfanne hauen könnte: »wie Bimbo», die schreckliche Antwort auf Rambo-Filme», oder die Mafia.

für 100 Personen im November soll geschlossen sein ne der Öffentlich-

der Pille» ier in Wien

d gebürtige Wien nicht nur der Entby-Pille, sondern Sein neuestes Same», das in eini-

gen Wochen in Deutsch erscheinen wird, bezeichnete Djerassi anlässlich eines Vortrages in Wien als sein autobiographisch wichtigstes Buch: wegen des Österreich-Bezuges und der starken jüdischen Komponente. Vor einigen Jahren bei einem Österreich-Besuch entdeckte er nach 50 Jahren sein Deutsch wieder und erinnerte sich, dass er in dasselbe Gymnasium gegangen war wie Freud und dass er im niederösterreichischen Kirchberg am Wechsel bei den Pfadfindern war.

Das an der Feldeggstrasse 90 in Zürich gelegene Photo Forum Feldegg hat es sich zum Ziel gemacht, mit Entdeckungen aufzuwarten und nach der Erstpräsentation des in Paris lebenden Fotografen Ilan Wolff aus Israel einen Zyklus von jungen Fotografen aus der Tschechischen Republik zu präsentieren. Den akzentuierten Auftakt bildet die erste Ausstellung des jüdischen Foto- und Objektkünstlers Jaroslav Fiser aus Prag in der Schweiz.

Bis zum 14. Juli vermittelt die noch junge Galerie, die sich infolge ihres Ausstellungsprogrammes in der Tat als Forum für die zeitgenössische Kunstfotografie verstehen kann, Einblick in die sehr vielschichtige Bild- und Gedankenwelt des dreissigjährigen Prager Künstlers Jaroslav Fiser. Die vierzig Arbeiten, von denen die meisten aus präparierten Fotoleinen bestehen, stellen gleich in mehrerer Hinsicht Grenzüberschreitungen dar. Zum ungewohnten Arbeitsmaterial resp. Bildgrund treten Holzrahmen dazu, die im selben Masse fester Bestandteil der ganzen Foto-Bildkomposition bilden wie die teilweise auf Tafeln eingearbeiteten eigenen Texte reflexiven und lyrisch-verträumten Charakters. In einigen der sogenannten »Textbilder» aus der Zeit von 1989 bis 1995 ist die Fotografie auf einen Bruchteil des Werkganzen reduziert, wie denn Bruchteile im Sinne von Fragmentarischem, von präzise gewählten Ausschnitten, kennzeichnend zu sein scheinen für die zwischen Traum und Wirklichkeit vermittelnde gestalterische Phantasie von Jaroslav Fiser. Die einheitliche, den Effekt von kollektiver Monochromie erzeugende Brauntönung der Fotoleinen hat weniger mit historisierenden, zeitlich trennenden Absichten als mit dem Entrücken in den Zustand des Dämmerns und Träumens zu tun. Wie sehr diese ausgesprochen zeitnahe Kunst, die sich intensiv mit dem täglichen Abfall und mit den unaufhaltsamen Verwitterungs- und Zerstörungsprozessen auseinandersetzt, letztlich eine mit vielfältigen Assoziationen raffiniert spielende Kunst der aufrüttelnd starken Kontraste von Schein und Sein ist, deuten die hart aufeinanderprallenden, unvereinbaren Materialien in Objekten an; die starren Eisenformen glitzernde Beweglichkeit von Spiegelscherben entgegenhalten. Mit Assoziationen von selten des Betrachters rechnet Jaroslav Fiser auch in den zum Zyklus zusammengefassten »Věnování» (Hommages). Sie spielen auf allgemein bekannte Inhalte oder blosse Zitate an, wie ein einzelner Vogel etwa in der »Fotografie für Alfred Hitchcock», die den Film »Die Vögel» meint, oder die diversen Materialcollagen auf der »Fotografie für Kurt Schwitters», die dem Wid-

mungsträger mit dessen Stilmitteln in Verbindung mit einer neuen fotografischen Sicht gerecht werden. Jaroslav Fiser begnügt sich auch da mit Fragmenten, wie er sein Objekt »Piano» auf einen kleinen Ausschnitt aus einer Klaviertastatur reduziert, die er zur Verschärfung der Kontraste von Fiktion

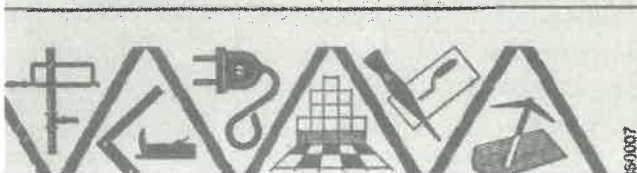
Fotografie für Marilyn Monroe und Robert Rauschenberg, 1988 von Jaroslav Fiser. Foto Archiv Labhart

und Wirklichkeit mit Metallgegenständen anreichert, welche mit dem Piano selber nicht das geringste zu tun haben.

In der von Omanut, Zürich, unterstützten Ausstellung mit dem Thema »Foto-Objekte» wird nicht nur anhand der Fotografien und Objekte, sondern auch in den autonom gültigen Gedichten deutlich, dass Jaroslav Fiser virtuos mit vielen Möglichkeiten spielt, alles offenlässt - für sich und den Betrachter. So lautet eines der in ein dunkles Textbild eingeschriebenen Gedichte: »Wenn ich einmal Zauberer bin / Oder ein Dichter / Wechsle ich mein Gesicht / Hemmungslos / Und ohne zu überlegen.» Ein Dichter ist er jetzt schon, und dies nicht mit Worten allein, spricht doch aus seinen den bisherigen Begriff von Fotografie weit überschreitenden Arbeiten eine Bildpoesie, deren tiefe Verwurzelung in der tschechischen Kultur mit ihrer unbeschreiblichen Mischung von schwarzem Humor und brillantem Witz, dunkler Melancholie und lichter Poesie nicht zu übersehen ist.

Walter Labhart

Öffnungszeiten: Di-Fr 13 bis 19 Uhr, Sa + So 11 bis 17 Uhr oder nach Vereinbarung. Tel. 031/383 70 20.

Jaroslav Fíšer

* Praag, (Tsjechoslowakije) 1965

OPLEIDING:

- 1981 - 1985
State Graphic School, Praag
- 1987 - heden
FAMU Academie, Praag
- 1990
Rijksacademie van Beeldende
Kunsten, Amsterdam (stage)

SOLOTENTOONSTELLINGEN:

- 1989
Galerie OKD 8, Praag
- 1990
a'pert, Amsterdam
- 1991
Galerie van de Unie van
Tsjechische Fotografen, Praag

GROEPSTENTOONSTELLINGEN:

- 1988 - 1991 Tentoonstellingen
van de FAMU Academie; Praag,
Helsinki, München, Brussel
- 1989
Young Czech photographers,
Hamburg
- 1989
The Other Side of Photography,
Amsterdam
- 1991
Truth about the FAMU
Academy nowadays, Praag
- 1991
Fotoart, Praag
- 1991
Czech Photography,
Dietsenbach

PRIJZEN:

- 1989
Jan Hudecek Prijs
- 1990
Prijs Tsjechische Literaire Fonds

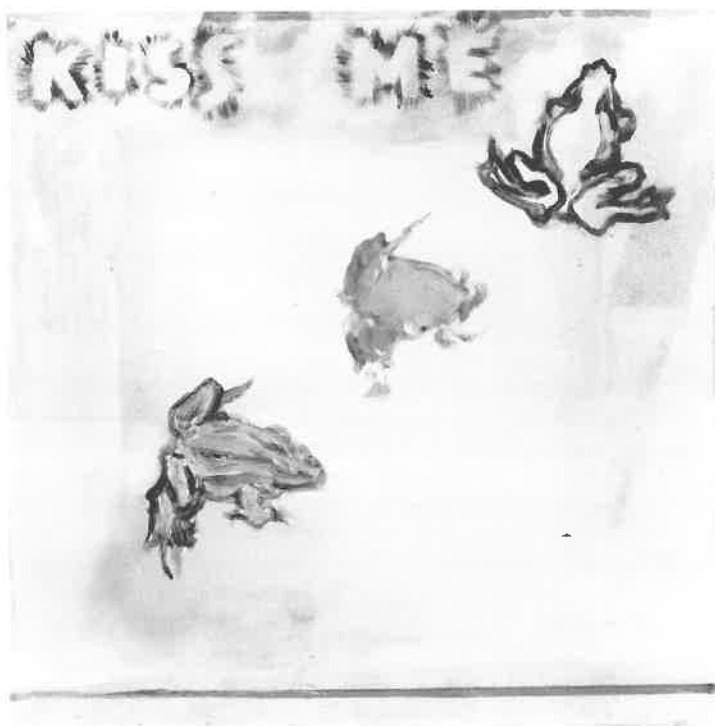
Een echte fotograaf is Jaroslav Fíšer niet, in die zin dat hij geen gebruik maakt van de typisch-fotografische mogelijkheid om een zich nooit meer herhalende situatie of gebeurtenis tot in alle details in een momentopname vast te leggen. Evenmin kun je hem beschouwen als een zuivere vertegenwoordiger van de geënceneerde fotografie - de nieuwe richting in de fotografie van de laatste ca. tien jaar - al vertoont hij daarmee wel een groot aantal overeenkomsten. Jaroslav Fíšer gebruikt fotografie als middel, maar dan als een van de vele middelen die hij in zijn werk hanteert. Hij is vooral een multimediaal werkende kunstenaar, aangezien in zijn werk zowel schilderen, constructies met objecten en ook handgeschreven teksten een rol spelen. Zelfs de omlijsting is meer dan een afsluitend kader, want deze vormt een onmisbaar onderdeel van het werk. De lijst is allesbehalve neutraal, met name in een reeks werken waarin hij een brede plank van oud hout toepast, die rondom direkt, zonder passepartout, op de kern aansluit en die in oppervlakte-structuur en kleur uitstekend past bij het erin gevatte fotobeeld. Op dit kader schildert hij iets als duidelijke voortzetting van dit fotobeeld en deze lijst is tevens drager van handgeschreven teksten, die (helaas) door de Tsjechische taal waarin ze gesteld zijn niet toegankelijk zijn voor de Nederlandse beschouwer. De lijst is een geïntegreerd deel van het kunstwerk, niet eventueel door een ander kader vervangbaar. Op de lijst zet het beeld zich voort.

Fíšer gebruikt graag oude materialen, in zijn objecten zowel als zijn fotobeelden. Afval van wat eens verpakking of onderdeel was van luxe-artikelen uit onze wegwerpmaatschappij, waarover hij zich zeer verbaasde bij zijn eerste komst naar het westen. Vaak ondefinieerbaar afvalmateriaal, of tenminste bij de objecten waarmee hij het combineert onbruikbaar of niet passend. Dat laat veel te raden over naar de onderlinge relatie en betekenis.

Fíšer's werk schreeuwt niet, maar maakt op een ingehouden wijze duidelijk dat je er langer naar moet kijken, doordat het werk niet bij een eerste blik erop zijn betekenis prijsgeeft. Maar zijn werk stáát, zonder bombastische pretenties, duidelijk sympathiek, krachtig van vorm en niet zelden monumentaal. Door het materiaal- en kleurgebruik heeft zijn werk het patina van iets ouds, zowel gedateerd als klassiek, hoezeer de voorstellingen ook geïnspireerd zijn door hedendaagse thema's en kunst-uitingen. Bovendien is een element van ironie zeker aanwezig, met name daar waar hij onderdelen monteert die in hun oorspronkelijke toepassing elkaar uitsluiten en die dus normaliter nooit in die combinatie te vinden zijn. Dit levert soms verrassende contrasten op.

Doordat we zijn teksten niet kunnen lezen blijft er wat te raden over, laat het werk de ruimte open voor meerdere interpretaties, waarbij je de betekenis kunt zoeken in verwantschappen met werk van vele kunstenaars uit heden en verleden. En is dat niet een belangrijk element voor de kwaliteit van een kunstwerk?

Wim Broekman

"Kiss me", 1991; 30 x 30 cm/ olieverf op doek

*Objecten, tekeningen en foto's
die getuigen van een oeroud
weten*

Als we het werk van Toril Rygh willen begrijpen, moeten we haar niet benaderen met de consensus van de formele beeldhouwkunst. We moeten geen vernieuwende elementen zoeken in de gepresenteerde verschijningsvormen. Dat terrein heeft nauwelijks haar interesse en als we deze dingen in haar werk willen vinden, zouden we haar grote waarde misverstaan. Het "nieuwe" is haar stellingname. Haar werk toont fragmenten van een reis, de reis van het leven. Het zijn ervaringen of beschrijvingen van sferen op de weg van eeuwigheid naar eeuwigheid. Zij wenst meer het terrein van het onbewuste dan van het bewuste aan te spreken. Geboren in Noorwegen, put zij uit een rijke cultuur van oude mythen en sagen. Wellicht haar belangrijkste en meest basale inspiratiebron. Daarnaast bestudeert zij andere mythologieën. In 1985 leeft ze een tijd samen met de Navajo indianen in Arizona en is zeer onder de indruk van de waarden en normen in deze cultuur, het matriarchaat, de kracht en de plaats van de wijze oude vrouw. Toch gaat ze niet ten onder aan een romantische verheerlijking van deze cultuur, veeleer zet zij vraagtekens bij de onze. Dwars door alle lagen heen wil zij een eenheid herstellen. In haar werk biedt zij ons daartoe momenten aan, in een tot de verbeelding sprekende taal, die ook nu nog begrepen kan worden. Althans voor een ieder die daar gevoelig voor wil zijn. Er is niet de glamour en schreeuwerigheid van onze postmoderne maatschappij, geen effectbejag, maar een ingetogen vanzelfsprekende aanwezigheid.

Tony van de Vorst

Toril Rygh

* Oslo (Noorwegen), 1966

OPLEIDING:

1984 - 1986

Emily Carr College of Art & Design,
Vancouver (Canada)

1986 - 1989

Gerrit Rietveld Academie,
Amsterdam

TENTOONSTELLINGEN:

1987 & 1989 AVE (Audio Visueel Festival),
Arnhem

1988 Warmoesstraat 139, Amsterdam

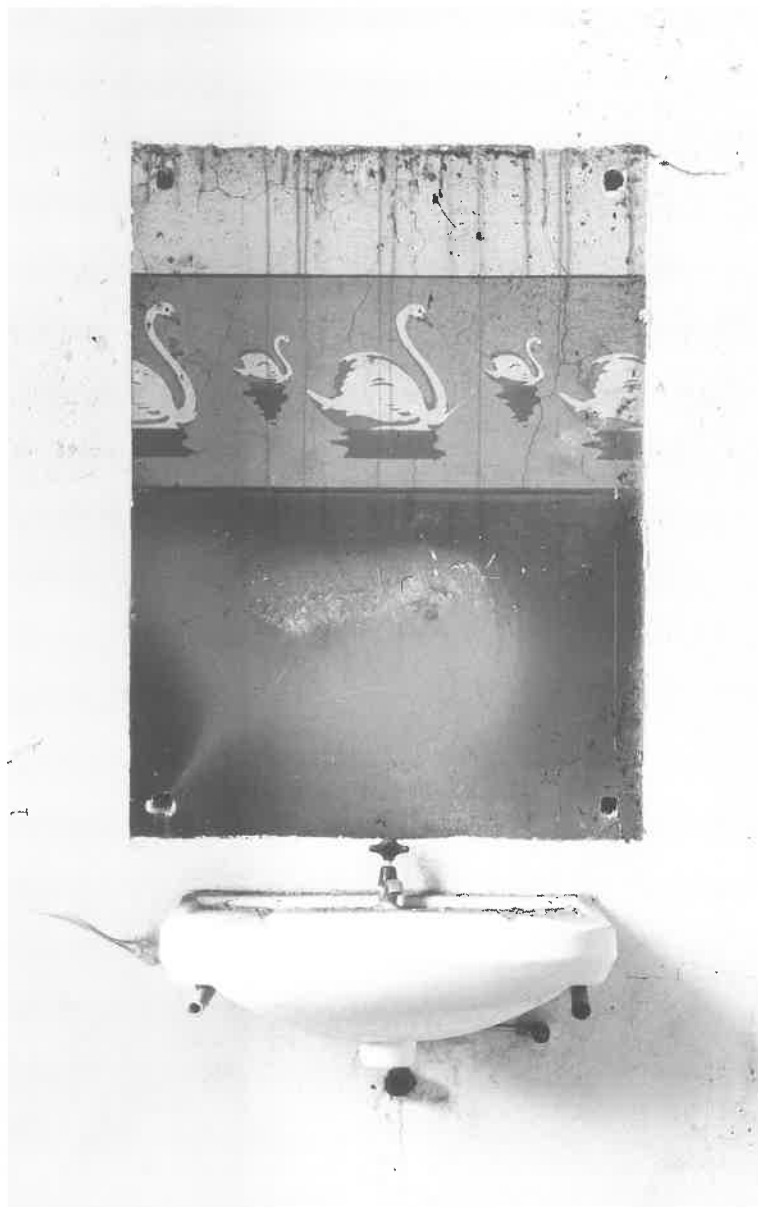
1989 Shaffy Theater (Audio Visueel
Festival), Amsterdam

1990 WRO (Video Festival), Warszawa
(Polen)

1991 **a'pert**, Amsterdam (s)

"four prayers" (objects of religious projections nr. 1), 1991; 60 x 45 cm (x 2)/ mixed media

uit de serie "Lonely areas"

en

uit de serie "Texty", 1991; 40 x 60 cm/ mixed media

z.t., 1991; 110 x 145/olieverf op linnen

z.l., 1991; 180 x 155 cm/ olieverf op linnen

NRC

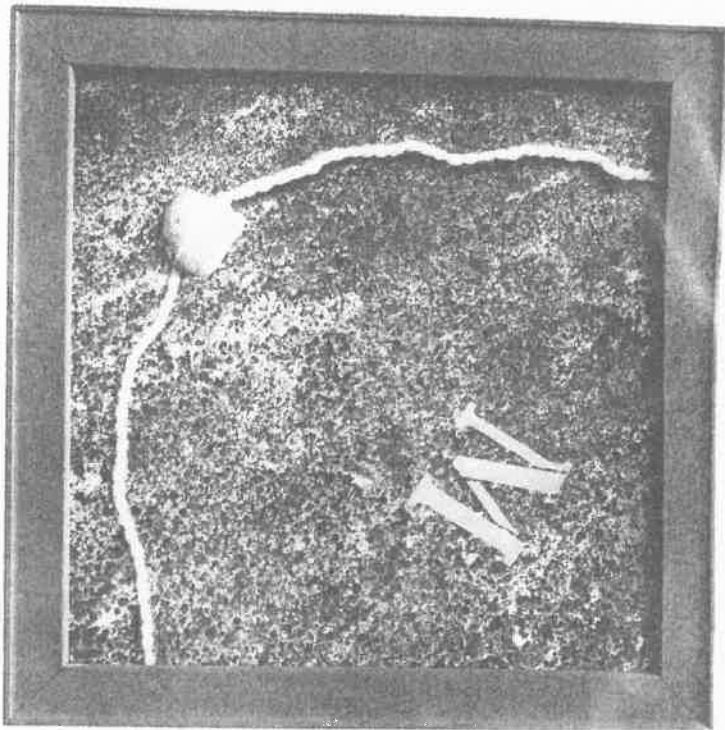
3.08.'30

A'pert

Hoewel niet alle kunstwerken (een stuk of zes zeefdrukken en een installatie) even sterk zijn, heeft de expositie 'Waarom Van Gogh' in de Amsterdamse galerie A'pert wel iets ontwapenends. Het ziet er om te beginnen heel bescheiden en ongesponsord uit, en dat is temidden van het gekwaak van alle commerciële brulkickers die Van Gogh herdenken al bijzonder.

Het meest ontwapenend vond ik de installatie van een jonge Tsjech, Jaroslav Fiser (1964). Hij viste uit de gracht een weggesmeten, vieze rieten stoel, stal bij de vuilnis een groezelig kokosmatje. De stoel zette hij op het matje, voor een muur waarop een schilderij met een soort kitscherig geschilderde zonnebloemen hangt, in een kist met kippegaas er voor. Als je op de stoel gaat zitten om het schilderij te bekijken, zou je nog niks zien, want op ooghoogte hangt een van de straat geraapt houten bord. De boodschap is overduidelijk en al verschillende malen verteld (de groots opgezette herdenking ontleemt het zicht op Van Goghs leven en werk), maar toch heeft de installatie iets ontwapenends. Omdat je even meekijkt door de ogen van iemand uit een Oostblokland, die al verbaasd is over de luxe-artikelen die bij ons bij het grof vuil staan. Voor hem bestaat er een duidelijk verband tussen de protserige Van Gogh-herdenking en de brave Nederlandse huisvader of -vrouw die de vuilniszak aan de stoeprand zet. Denk daaraan als u uw vuil buiten zet.

'Waarom Van Gogh' met werk van o.a. Thomas Mohr, Jaroslav Fiser en Raoul van der Weide. Galerie A'pert, Prinsengracht 496 sous, Amsterdam. T/m 30 aug. Wo. t/m zo. 12-17u.

Jaroslav Fiser: 'Kaukasus' 1966, Peabody, Galerie A'pert

gehoort wordt, afbeeldingen van
 (Luchthart) Molekenschap te (veranderen
 een)

Jaroslav Fiser
 objecten en fotowerken
 op linnen
 Galerie A'pert
 Prinsengracht 496
 Amsterdam
 t/m 26 april
 wo. t/m zo. 12-17 uur
 tel.: 020-240384

De Tsjechoslowaakse fotograaf is vooral bekend door het werk van Dru-
 kol, Sudek en Farka en een klein aantal
 hedendaagse fotografen als Koudelka,
 Sudek en Luskacova. Zoals bij vele
 afgevaardigden aan de Praagse Fama-
 academie wordt ook door Jaroslav
 Fiser de geënceneerde fotografie toe-
 gepast. Zijn werk bestaat uit het
 grensgebied tussen fotografie en schil-
 derkunst waarbij taaltekens of goddeli-
 jkheid rucht versterken. Fiser maakt in
 de eerste plaats objecten, welke omme-
 kinbare tinten zijn van een verlangen
 naar vrijheid. Hij toont ons ook de my-
 the van een skatbeeld waaraan hij de
 tot merke geworden Marilyn Monroe
 in één van zijn objecten afbeeldt. Mede
 door de zware houten omlijsting lijken
 enkele objecten tot monumenten te
 zijn verheven. Gedenktekens, die even-
 wel een sfeer van vergankelijkheid
 oproepen, maar door de poëtische en
 pure uitstraling sterke beelden achter-
 laten. Door middel van zijn foto's 'pro-
 beert' Jaroslav Fiser om dit moment
 fotografisch vast te houden.

Jan Timmer
 beelden
 Galerie Yvonne Schepes
 Koudenhorn 32
 Haarlem
 t/m 18 april
 wo. 14-17 uur
 vr. en za. 14-18 uur
 tel.: 023-313894

Jan Timmer (1935) is een beeldhouwer
 die nog vol-
 volgd in de
 de Rijksacad-
 Avademie te
 Antwerpen.
 n bij het teg-
 Timmer is er

Jan Timmer
 Galerie Yvonne

FOTOGRAFIE OF SCHILDERKUNST

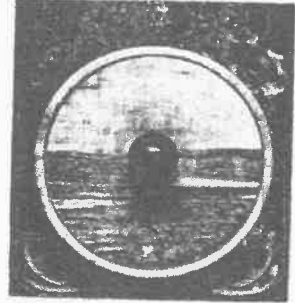
De geënceneerde fotografie, het werkten
 van de Praagse kunstenaar Jaroslav Fiser (1965),
 vindt zich op het grensgebied van fotografie en sc-
 derkunst. Zijn objecten,
 waarbij taaltekens of ge-
 dichten het beeld ver-
 sterken, zijn uitingen
 van een verlangen naar
 vrijheid. Hierin is ook
 ruimte voor een lako-
 niek cynisme, bij voor-
 beeld wanneer hij de tot
 mythe geworden Mari-
 lyn Monroe in één van
 zijn objecten afbeeldt. Door de zware houten omli-
 tingen lijken de objecten en fotowerken op linn-
 ware monumenten, gedenktekens, die een sfeer v
 vergankelijkheid oproepen.

Jaroslav Fiser

gastgalerie

Als eerste gastgalerie koos ik A'pert
 op de Prinsengracht 496. Deze galerie,
 waarvan de naam 'onmiskkenbaar, open'
 betekent (zie het woordenboek), is
 vorig jaar opgericht door een uit vijf
 Nederlandse en Oosteuropese kunstzin-
 nige mensen bestaand collectief. De
 charmantste van hen stond mij te woord
 in de prachtig opgeknapt souterrain-
 ruimte vlakbij de Leidsekruisstraat.
 Het collectief vond in het toch waar-
 lijk niet geringe Amsterdamse galerie-
 aanbod niet die kunst die het zelf mooi
 vond en besloot daarom een galerie op
 te zetten die openstaat voor Nederlan-
 se en buitenlandse (beginnende en ge-
 vestigde) kunstenaars van internatio-
 naal niveau.
 De galerie brengt een verscheidenheid
 van kunstvormen. Foto's, schilderijen,
 grafiek, objecten - alles van opmerke-
 lijke kwaliteit en originaliteit. Ook
 audiovisuele kunst wordt niet uit de
 weg gegaan. Kortom, eenkennigheid is
 deze galerie vreemd en daarom voel ik
 mij er ook zo thuis.
 Wat kunnen wij de komende maanden van
 A'pert verwachten? Van 3 t/m 29 maart
 fotografische beelden van Barbara Han-
 lo (Nederland), in april objecten en
 fotografie van de Tsjech Jaroslav
 Fiser. De galerie is open van wo t/m zo
 van 12-17 uur.

Jaroslav Fiser bij A'pert

WHAT'S NEW:

PRAGUE

Contemporary
Photography
from Czechoslovakia

Colin Westerbeck

Prague is a literary city. When I was there late last spring to choose the work for this exhibition, I stayed in an apartment located just below Hradčany Castle, in a district where much of the action takes place in the novel that Franz Kafka called *The Castle*. Moreover, the street I was on was named after the nineteenth-century poet Jan Neruda, whose old house faced my windows. Every morning over my coffee I could look across at it and contemplate his heritage as well as that of Kafka and the other Czech writers I had read. This seemed an appropriate way to think about my experiences in a country where the president had once been a dissident playwright.

Neruda is famous for having introduced into the literature of his native land a French form called the *feuilleton* that has proven useful to twentieth-century Czech writers as well. Karel Čapek specialized in it in the 1920s, as did Ludvík Vaculík in the 1970s. A *feuilleton* is a short piece of writing that is, in its Czech version, partly literary in intent and partly journalistic. This form has permitted Czech writers laboring under empires from that of the Hapsburgs through the Soviet Communists to comment on cur-

with a kind of deadpan irony. It is also a telling precedent for much of the photography one sees in Prague today.

Consider, for instance, the similar implications of Pavel Jasansky's photograph *Fight* (p. 17) and Michal Macků's untitled image of a lone figure floating in a room where his head and hands are embedded in the ceiling and walls (p. 19). These are both pictures that, if extrapolated, might suggest a whole society so enclosed and claustrophobic as to be suffocating. Vacil Stanko's *Heads* series, in which people are buried up to their necks in sand (see p. 16), might be said to have the same theme. Such photographs undoubtedly have specific social or even political implications on one level; yet on another they just exemplify a kind of Existentialism that is found throughout contemporary Czech photography. It is seen in some of Miro Švobík's work too, and in Kamil Varga's and Tono Stano's.

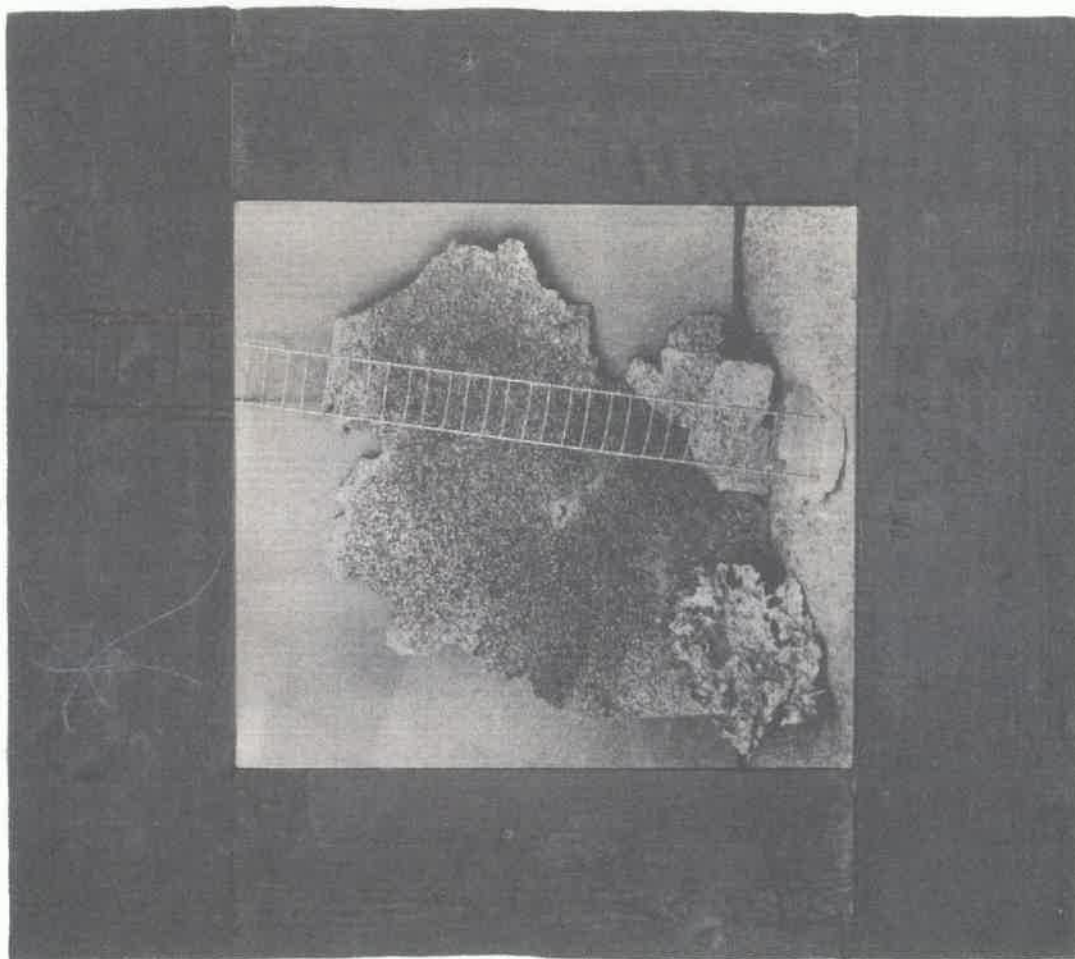
In yet another image that might be part of this group, Jarošlav Fišer's untitled 1989 piece from the series *Texts* (p. 20), a ladder extends right out of the composition onto the frame, thus suggesting that the photograph itself—and by extension, perhaps, photography in general—is a ladder from that the

photographer hopes to escape. Until 1989, photography was, in fact, an art that the authorities tried to close off to the outside world much as they did Czech society at large. Photographers were more or less free to work as they pleased as long as they circulated the results only among themselves. As soon as they tried to go public with a monograph or an exhibition, especially in a foreign venue, they might risk reprisals ranging from the confiscation of their negatives to arrest and detention. The fate of the writers of *feuilletons* in the seventies was similar.

For the work of photographers to have been taken as seriously as that of the most important writers may strike us as strange, but it is less surprising in Czechoslovakia than it would be today in the United States or western Europe. As a vision of society, Czech photography has a scope comparable to literature's, one that seems to have been lost in the West in recent years. On the one hand, the sort of staged or manipulated work discussed above has evolved into Czechoslovakian counterparts to even the most recent, hip, and esoteric trends in the West, like Postmodernism, as is clear from the parodies of Communist or Dictatorialist lithographs by the

The hand-written inscription on the frame of Jaroslav Fiser's untitled image from the series *Texts reads:*

*You speak softly into my ear
And I flee from you
And for myself I call for help
I found a small stairway of escape*

Fotograf Jaroslav Fišer

Jaroslav Fišer se narodil 8. 9. 1965, jeho fotografie můžete nalézt například ve sbírkách Victoria & Albert Museum v Londýně nebo Kunsthausu v Curychu. Od roku 1994 je asistentem Pavla Štecha v ateliéru fotografie na VŠUP. Povídali jsme si s ním tedy především o škole, jak se dnes fotografie vyučuje a jaké jsou jeho pocity jako pedagoga, který se minulý rok rozloučil s prvními absolventy.

Jakými školami jste prošel jako student?

Po maturitě na Střední průmyslové škole grafické jsem nastoupil na FAMU, katedru fotografie (1987–92). Během studia na FAMU jsem odjel na stáž na Akademii výtvarných umění v Amsterdamu, jeden semestr jsem strávil na AVU v ateliéru Aleše Veselého a dva měsíce na studijním pobytu na Univerzitě Trent v Nottinghamu v roce 1992. V roce 1999 jsem byl na měsíčním stipendijním pobytu na Akademii výtvarných umění v Krakově a minulou zimu v Egyptě.

A jak jste se stal fotografem-pedagogem?

V letech 1993–94 jsem zastával funkci ředitele Pražského domu fotografie.

V té době za mnou přišel Pavel Štecha, který právě zakládal ateliér fotografie na VŠUP a vybíral si asistenta. Jeho nabídku jsem velice rád přijal.

Uspokojuje vás učit?

To nejvíce záleží na studentech, jak nám funguje vzájemná komunikace, jaký se sejde kolektiv. Společenství studentů se totiž každý semestr výrazně promění. Přicházejí k nám studenti z jiných ateliérů, ze zahraničních škol a naši nás pro změnu opouštějí. Mám rád komorní atmosféru VŠUP. Jsou však samozřejmě chvíle, kdy si říkám: „Fišere, co tady ještě děláš?!“, zvláště, když se po nocích věnuji své práci.

Jak je výuka fotografie na VŠUP koncipována?

Ateliér fotografie zpočátku (jeden semestr) fungoval pouze jako doplněk pro

studenty z jiných oborů. Teprve v roce 1994 Pavel Štecha založil samostatný ateliér fotografie. V loňském roce jej opustili první absolventi a jsme přesvědčení, že se velmi dobře uplatní. Každý z našich studentů by měl výborně ovládat fotografii a zároveň by měl být schopen pracovat jako obrazový redaktor. Domnívám se, že takových lidí je v našich redakcích stále nedostatek. S tímto zaměrem je výuka koncipována. V prvních dvou letech by si studenti měli osvojit především techniku (základy) fotografie. První semestr má název: „Fotografie vidí povrch“. V tomto semestru se studenti učí pracovat se světlem a kompozicí v ploše. Název vychází ze stejnojmenné knihy sestavené z prací studentů Jaromírem Funkem, který v roce 1935 v duchu Nové věcnosti vyučoval na grafické škole. Druhý semestr s názvem „Fotografie vidí prostor“ žene studenty do prostoru. Fotografují různá zátěží, prostorová kompoziční cvičení, architekturu. Třetí semestr se jmenuje „Fotografie vidí člověka“. Zde se snaží například o zachycení, vystižení různých nálad ve stejné tváři, zachycení gest, výrazu, řeči těla, ale i třeba o dokumentární fotografii a podobně. Čtvrtý semestr má název „Fotografie vidí pod povrch“. Během něho se studenti snaží hlouběji se zaměřit na různá témata a vystihnout jejich podstatu. Ve třetím ročníku studenti na celý rok odcházejí do ateliéru grafického designu, kde se učí jeho základům a pracovat v programech Quark a Illustrator. Bývají z toho zpočátku zoufalí, ale po roce se

vracejí, jako schopní operátoři. U nás se studenti samozřejmě učí pracovat s Photoshopem. Naše vybavení se také naštěstí pozvolna zlepšuje – máme zde počítače G3 i G4.

Vedete tedy každého studenta k práci s počítačem?

Navíc kvalitní diapozitiv nemá tisková omezení a můžete ho použít od reklamy v časopise až třeba po billboard. Digitální fotky jsou zatím velmi omezeny velikostí obrazu použitelného pro tisk.

Vaše žena je grafická designérka, jak taková domácnost funguje?

Naši studenti se obvykle dělí na dvě skupiny. Jedni nadšeně pracují s počítačem a ti druzí vyznávají výhradně klasickou fotografii.

My se jim snažíme dát co nejvíce svobody.

Do jaké míry by měl fotograf, podle vašeho názoru, ovládat práci s počítačem?

Myslím si, že je rozhodně dobré, když je fotograf schopen alespoň základní retuše a práce s úrovněmi, barevnými křivkami, atd. Když například při aranžování používám silon, který se pak na fotce zaleskne, je hračka jej ve Photoshopu vyretušovat a pokud si to udělám sám, ušetřím čas i peníze.

Učí se vaši studenti také digitální fotografii?

Zatím se zde studenti učili pouze základy. Od letošního roku bude na škole působit Tomáš Dvořák, který má velké zkušenosti s digitální fotografií a nám se podařilo získat pro tuto výuku alespoň malý digitální fotoaparát.

Jaký je váš vztah k digitální fotografii?

Myslím si, že digitální fotografie má nedocenitelný význam pro reportéry, kteří mohou své fotografie posílat okamžitě z terénu do redakce kamkoliv na světě. Její vývoj jde ohromným tempem kupředu, ale myslím si, že v současné době už si také mnozí uvědomili, že dobré rozlišení není všechno a že zkrátka fotografovat je třeba umět. Postavit scénu (a že produktová zátiší je třeba dobře stavět!), nasvítit, ohlídat výrazy a gesta, správně zaměřit expozici, kontrasty atd.

Rozhodně si nestěžuji! Máme dokonce takové malinké studio a děláme dost věcí společně. Samozřejmě dochází i k názorovým střetům, kdy já vidím hlavně fotografie a ona naopak písmo... Téměř celá naše rodina je tvořena samými grafiky a fotografy, takže náš život je s prací nerozlučně spjat.

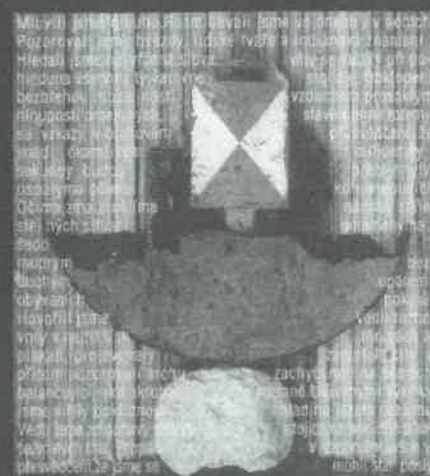
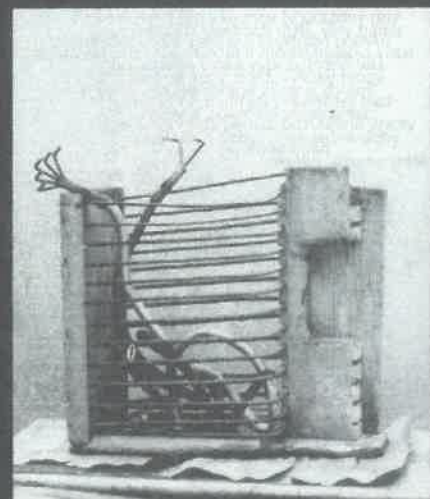
Jaká práce vás nejvíce baví?

Příjemná je práce se studii, která vedou grafici jako třeba Pavel Hrach, Antonín Kopp, Petr Motýčka, Hana Valíhová, moje žena. Výborná spolupráce je také s italským vydavatelstvím Bulzoni, které plně ctí všechny naše výmysly. Občas fotografuji pro časopisy, docela rád dělám černobílé portréty pro Red Hot, ale bohužel kvalita a úroveň zdejších časopisů má své meze. Většinu práce, ale tvoří samozřejmě zakázky pro různé reklamní agentury, které jsou mnohdy zajímavé, ale někdy jsou až příliš sevřené přáním klienta.

Na čem v současné době pracujete?

Teď zrovna instaluji výstavu, kterou jsem sestavil pro festival pro Funkeho Kolín a která je složená z fotografií, které jsem nafotil během zimy v okrajových částech Káhiry. Připravil jsem pro ni velkoformátové zvětšení na recyklovaných papírech potažených fotografickou emulzí a několik mechanických objektů poskládaných z různých použitých předmětů.

Tereza Špačková

JAROSLAV FIŠER

Portrét Ivana Matějky-Havliková

fotograf

narozen 8. 9. 1965

2000/01 zima – stipendijní pobyt v Káhiře

1999 – měsíční stipendijní pobyt na Akademii výtvarných umění v Krakově

Od 1994 – vyučuje na VSUP

1993–94 – ředitel Pražského domu fotografie

1992 – dvouměsíční studijní pobyt na Univerzitě Trent v Nottinghamu

1991 – semestrální stáž na AVU v ateliéru Aleše Veselého

1990 – stáž na Akademii výtvarných umění v Amsterdamu

1987–92 – FAMU, katedra fotografie

1981–85 – SPŠ grafická

Samostatné výstavy:

2001 – Malá galerie České spořitelny

1999 – Akademie výtvarných umění, Krakov

1997 – Jubilejní synagoga, Praha

1996 – Fotoforum, Curych

1995 – Malá galerie České spořitelny

Vybrané společné výstavy:

2001 – Doteky

2000 – UB 2000/01 – Mánes

2000 – Reklama 90/00

1999 – Doba zvuků – Unětice

1998 – Umělecká beseda – Mánes

1997 – Sbírka Martina Lehnara

1996 – Umělci z okruhu Fotoforum Feldeg

1996 – Tendence, Peking

1996 – Funkeho Kolín

1994 – Česká fotografie 1989–94, Mánes

1994 – Arts Fair, Chicago

Zastoupení ve veřejných sbírkách:

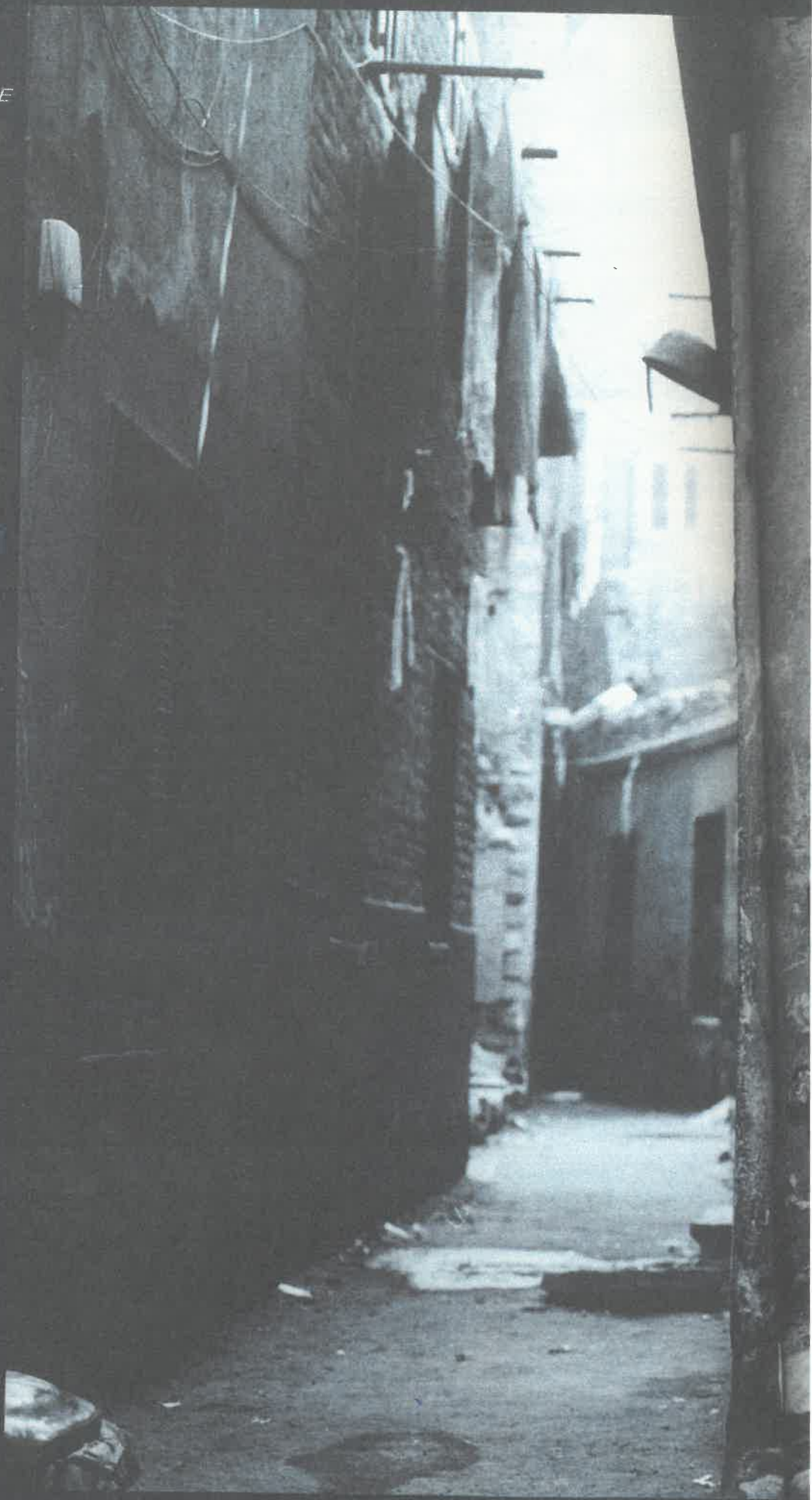
Victoria & Albert Museum, Londýn

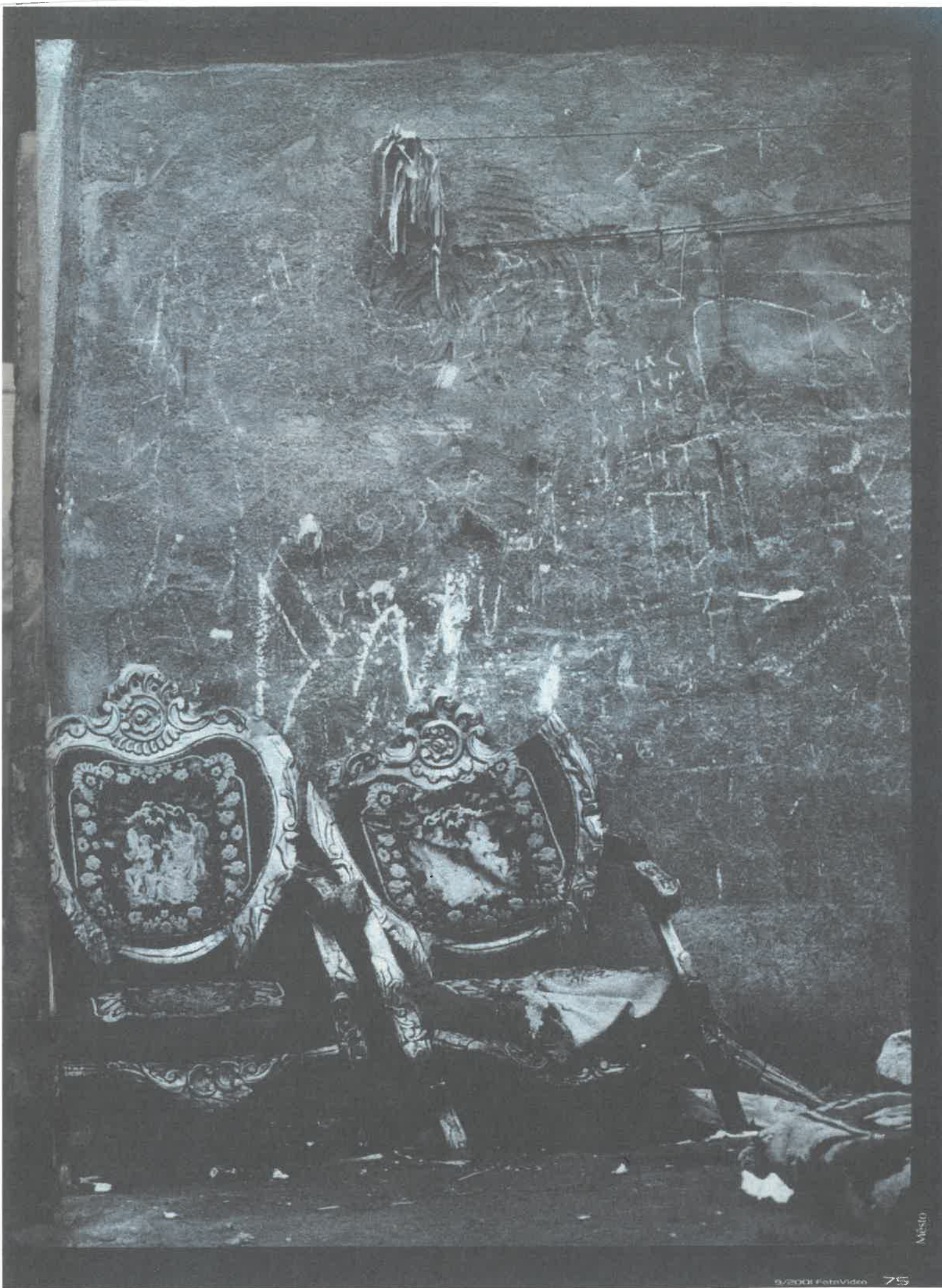
Kunsthaus, Curych

Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze

Karlova Univerzita

Připravila I. Matějková

obory jako malba, sochařství atd. by v době performancí, instalací, video artů a podobných i jiných multiprojektů rovněž mohli trpět, ale ani je to nenapadne.

Domnívám se, že si fotografie našla svou pozici, je respektována a není důvod si tyto otázky vůbec klást. Drobný problém je v tom, že fotografie je „dáma s širokou sukni“, pod kterou se vejde leccos. Dále v sobě nese i servisní a interpretační úlohu, která může tu vznešenou „uměleckou“ poškozovat, což je nesmysl.

Fotografii paradoxně škodí její v současné době téměř totální demokratičnost. Fotografii může provozovat a používat každý. Remeslná stránka je v pozadí a někdy je i na překážku. Fotografie očekává „elektronický šok“, který ji možná spíše pomůže a oddělí jednotlivé role.

Dalším faktorem je odraz oboru ve společnosti. Možná, že zde fotografie ztrácí nejvíce. Přitom existuje již několik desítek let fotografie jako obor na FAMU a před dvěma lety byla přijata dokonce i na VŠUP, kde existuje samostatný ateliér.

Fotografie je posuzována i přes své tvůrce. Dříve byl fotograf, co se společností týče, někde mezi holičem a číšníkem. Narážím na určitou služebnost, servisní úlohu. Na druhou stranu se fotografie dostala do světových sbírek, galerií a prodává se za horentní sumy a je-li to měřítko kvality, nic ji nechybí. V našem Veletržním paláci na veletrhu umění však chybí. Ale tam toho chybí jistě více.

Pavel Štecha

SILVERIO

Postavení fotografie ve světě umění a médií má dvě dimenze, ale obě mohou být nahlíženy z hlediska společnosti.

a) Fotografie jako umění je u nás přehlížena. Je to škoda, protože fotografie na území dnešní České republiky (záměrně nemluvim o „české“ fotografii) výrazně prosperovala a dosud prosperuje. Že se fotografie neujala jako umění ve svých počátcích, chápu. Umění je od slova umět (v angličtině či italštině se zase slovo umělec blíží řemeslníkovi) a fotograf toho ve srovnání s klasicky vyskoleným malířem (řemeslníkem) opravdu tolik neuměl. Proč se dnes (kdy umění připoustí naprosto libovolnou formu výrazových prostředků) situace změnila ve značné části euroamerického regionu, ale nikoli u nás, nevím. Víím pouze, že je to škodlivá situace nejen pro fotografii, ale i pro společnost.

b) Jako dokumentární médium se fotografie prosazuje víc a víc. Čtenáři (nejen bulvárního) tisku mají v zásadě raději snímky (a titulky) než text. Zároveň se však (snad i pod vlivem televize) nejsou schopni na fotografii soustředit po více než zlomek sekundy. Fotografie tak musí být co nejjednodušší v obsahu i formě. Nesmí říkat věci nové, ale v podstatě jen utvrzovat diváka v tom, co už ví. Divák je na novinách, časopisech (a televizi) často závislý; zároveň by se však s přívalem nových informací (například jiných pohledů na svět) nedokázal vypořádat – vyhledává tak tisk, který ho slovem i obrazem „informuje“ o tom, co vlastně už dávno zná. V angličtině se tomu říká *overnewsed but underinformed* (příliš mnoho zpráv, ale příliš málo informací). Domnívám se, že taková fotografie je v lepším případě pro lidskou společnost bezcenná, v horším napomáhá k zjednodušování našeho pohledu na svět.

Robert Silverio

FIŠER

Pronikání fotografie a její přesahy do jiných médií ztížily možnost jednoduchého vymezení jejích přesných hranic. Koláže, asambláže, fotografie v instalacích, prolínání fotografie a malby, kresby. Fotografie unikly z publikací a galerií jim vyhrazených do volného prostoru. Zaplavily prázdné továrny, pivovary, kostely, vlají ve větru, zůstávají vystaveny povětrí do svého rozpadu. Pohrávají si s naší představou fotografie a její příslušující role. Stojí na odvrácené straně k snímekům v masmédiích zahlcujících nás informacemi o vál-

kách, katastrofách, politicích, fotografiím jako informacím šířeným přes počítačové kanály v rekordních časech, zaběrům pořízeným na magnetický záznam, rychlejší, úspornější, manipulovatelnější. Velikým útočícím billboardům vybízejícím ke koupi vonných pracích prášků, rychlých vozů a ostatních zcela nezbytných vymožeností. Fotografií jako odrazu reality, kterému snad právě proto věříme. Médium, které vytrhává slova z kontextu celé věty, slova ze souvislosti, mění se s úhlem pohledu, s výběrem tématu, pojetím. Zastavením jednoho jediného okamžiku. Vyjmutím ho z proudu času. Snímekům dnes tak snadno manipulovatelným za pomoci počítačů.

Průnikem do ostatních výtvarných médií fotografie získává nový prostor k životu. Rozrušuje stávající hranice. Dodává sílu, překvapuje, ale i nudí. Do omrzení se opakující akademické instalace již vytvořily vlastní ikonografii. Mnohé práce vyplňují svou prázdnotu vnějším efektem. Obří zvětšeniny, přemalované a domalované fotografie, počítačové obrazy, tisky, nezvyklé instalace a jim podobné pořád potřebují šém na vdechnutí života. Dnes už však snad není otázkou, zda-li může být fotografie uměním. Už není jen hříčkou techniky nebo pomocnou disciplínou pro ostatní výtvarné projevy. Existuje samostatně, volně se pohybuje a překrývá s ostatními výtvarnými médii.

Jaroslav Fišer

BIRGUS

Česká fotografie má značně odlišné postavení doma a v zahraničí. Ve světovém kontextu je ceněna daleko více než české malířství či sochařství. Zatímco skutečně světově proslulými českými malíři jsou prakticky jenom Alfons Mucha a František Kupka (nedělejme si iluze, že třeba takový Josef Šíma je obecněji známý například v USA nebo Japonsku), z českých fotografů mají světové jméno minimálně František Drtikol, Josef Sudek, Jaromír Funke, Josef Koudelka a Jan Saudek. Jejich díla najdeme nejenom ve většině předních muzeí moderního umění, ale jsou zastoupena v mnoha novějších dějinách fotografie či encyklopediích fotografů a pravidelně se objevují i v aukcích nejvýznamnějších aukčních domů Sotheby's a Christie's. Mnozí zahraniční odborníci mluví přímo o fenoménu české fotografie a žasnou nad množstvím významných fotografů v tak malém národě, které je snad srovnatelné jenom s počtem světově známých maďarských fotografů, z nichž ovšem většina své renomé získala až v emigraci. Svět díky řadě výstav a publikací začíná v posledních letech objevovat, že česká fotografie má i řadu dalších kvalitních tvůrců. K jejich mezinárodnímu prosazení ovšem často chybí odborně zpracované publikace – vždyť například stále neexistuje anglicky psaná kniha či rozsáhlejší katalog o současné české fotografii a knižní monografie se dosud nedočkaly ani tak progresivní a důležitý fotograf, jakým byl Jaroslav Rössler.

Domácí postavení tvůrců fotografie skýtá daleko méně důvodů k radosti, což je dáno především podstatně slabším společenským postavením tohoto uměleckého média, než je tomu třeba v USA či v západní Evropě. Jen tak si je možno vysvětlit, že v nedávno otevřené expozici Veletržního paláce v Praze není fotografie zastoupena, což by bylo třeba u jakéhokoli významnějšího uměleckého muzea v Americe nepředstavitelné. Bez většího povšimnutí jsem nechali zaniknout odborný časopis *Revue Fotografie* i řadu fotografických galerií včetně té nejstarší v Evropě – pražské Fotochemy, spadnout Sudkův ateliér, vyvézt do zahraničí desítky vzácných snímků, na jejichž zakoupení naše muzea neměla prostředky. Zatímco třeba ve Francii dotuje tamní ministerstvo kultury i pařížská radnice fotografii ohromnými sumami (jenom vybudování letos otevřeného Evropského domu fotografie přišlo na sto milionů franků), naše ministerské ani magistrátní úředníky například nijak nevzrušuje, že díky nedostatku financí může zaniknout poslední fotografická galerie v hlavním městě – *Pražský dům fotografie*.

Vždyť jde jenom o fotografii.

Vladimír Birgus ■

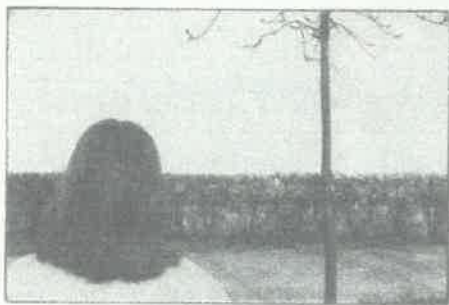
ZUČ -AKTIVITA -AKCE -AUTOŘI

budou z nich profesionálové?

Osedlali si stejného koníčka – fotografii – ještě ve věku nezletilých. Později se sešli ve stejné třídě střední průmyslové školy grafické v Praze. Prozatím poslední vzájemné setkání se konalo ve fotogalerii kulturního domu Krakov v Praze-Bohnicích, kde uspořádali společnou výstavu fotografií. Radkovi Žákovi je devatenáct, Jaroslavu Fišerovi jedenadvacet a před rokem absolvovali SPŠG. Stali se tedy fotografy? Uvidíme:

Hlásili jste se na SPŠG se záměrem stát se profesionálními fotografy?

Radek: Nemohu říci, že jsem byl zázračné dítě, které by už od pěti let fotografovalo. Fotit jsem začal dva roky před školou. Uvažoval jsem také o gymnáziu, rozhodl jsem se až po poradě s rodiči. Táta dělal pohlednice a obrázky do časopisů, takže jsem předem věděl, o co jde. Hrozně mně ale šlo, že využíval

Fotografie Jaroslava Fišera

Fotografie Radka Žáka

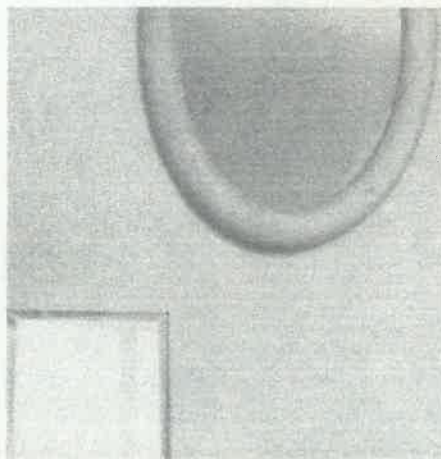
Fotografie Radka Žáka

jako model mne i celou rodinu. My jsme ho za to neměli moc rádi a vypěstovali jsme si k fotografům averzi. Nakonec se to však zlomilo.

Jardo, kdy ty jsi poprvé držel v ruce aparát?

Poprvé asi v deseti letech. Ale tehdy mě nenapadlo, kde skončím. Byla to zásluha fotokroužku pionýrského domu v Karlíně, i když k fotografování mě vedl také táta. Vedoucí kroužku Aleš Kuneš se domníval, že půjdu na grafickou školu a tak dlouho mi to doporučoval, až se tak stalo. Po osmé třídě jsem se pokoušel o gymnázium a dodnes jsem rád, že jsem sice zkoušky udělal, ale nebyl přijat.

Jak vznikají tvé fotografie?

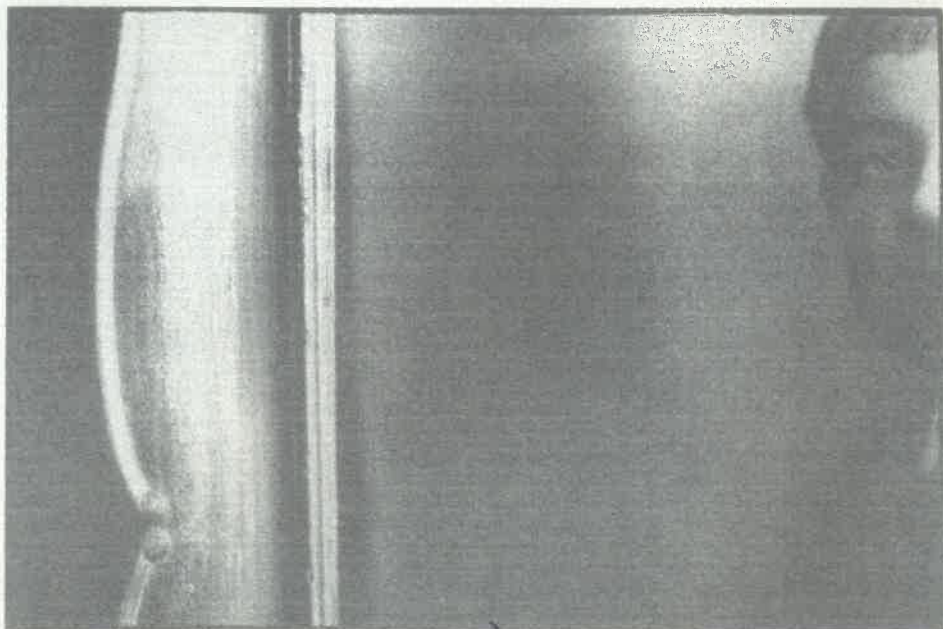
Od začátku jsem fotil spíše statictější věci, přírodu, detaily kamenů. To, že jsem nepřebíhal mezi náměty, je asi dáno mojí povahou. Na prvním místě je tedy setkání s nějakou věcí nebo jevem, který mě zaujme buď hned, nebo dodatečně. Začnu uvažovat, jak by se dal nafotografovat a fotograficky vyjádřit. Potom už kombinuji z normálních předmětů kolem sebe.

Takže když fotografuješ, máš už konkrétní představu, jak bude fotografie vypadat?

Mám, ale tato představa se samozřejmě částečně změní, když člověk přistoupí k realizaci, neboť je omezen možnostmi, které fotografie – a tedy i fotograf – má. Těžko se realizují třeba nápady spíše abstraktní.

Máš nějaký fotografický vzor? Nebo je jich více?

Nemohu hovořit o nějakém trvalém vzoru. I když si pořád fotografuji po svém, líbí se mi fotografie tu toho, tu onoho fotografa – v současné době asi nejvíce Jana Svobody, Jana Reicha, ale třeba i fotografie Emily Medkové.

Se jménem Jana Svobody se ti vybaví určité fotografie?

Jako první mám před očima dva kusy lepenky nebo na velké ploše umístěné sáčky na negativy. Názvy si nepamatuji – není to u těchto fotografií to hlavní.

Co tě na nich zaujalo?

Ohromná působivost a minimální počet zobrazených předmětů.

Která fotografie se ti vybaví se jménem Emily Medkové?

První je fotografie řady dveří. Jsou zdánlivě „normální“, ale když se na ně člověk podívá, zmocní se ho pocit opuštěnosti, pocit z ně-

Dáváš přednost aranžované fotografii?

Některé fotky aranžované jsou, jiné ne – ono se to prolíná. V každé situaci se snažím rychle komponovat a zimačknout spoušť dříve, než se změní. Když se tak už stane, snažím se ji vrátit zpátky. Aranžování v mém případě vychází z toho, že jsem něco viděl v určitém uspořádání, které se už ztratilo.

Kterou ze svých fotografií máš nejraději?

Většinou ty, které vznikly během posledního půlroku. Líbí se mi třeba fotografie se psem, který zabírá téměř celý formát, ale jsou za ním vidět i další věci. Mohl by to být vlastně jakýsi prototyp mého způsobu vidění.

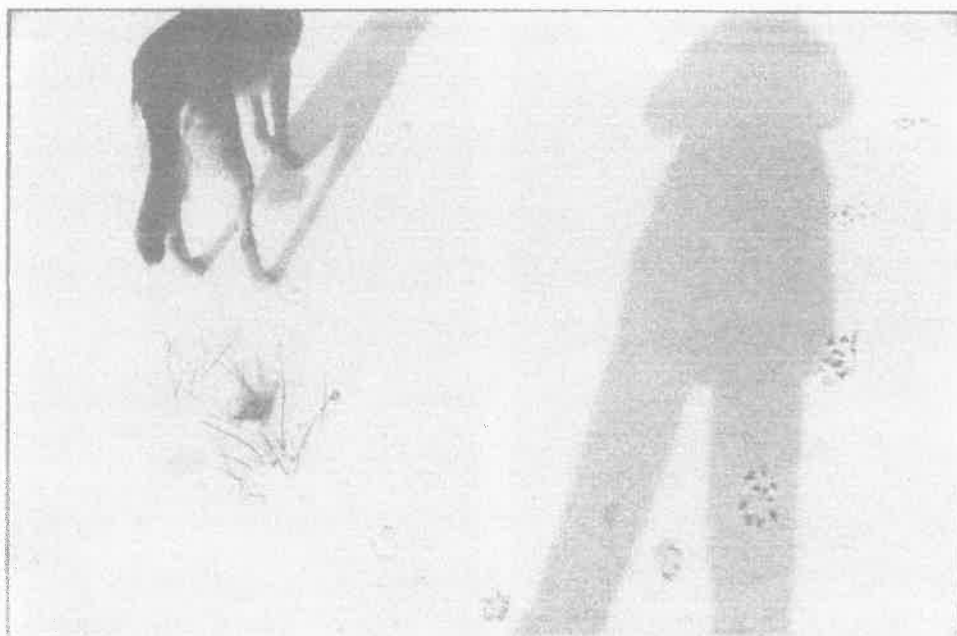
Jenže tato fotografie by mohla být chápána i jako utip. Ty ji tak necítíš?

grafie, které bych zase já osobně nikdy nevystavil. Některé krajinky, které jsem dělal na grafické škole. Vystavenými fotografiemi se snažím vyjádřit svůj pocit – to se tak říká.

Jak budeš pokračovat?

Chtěl bych pokračovat v tom, co dělám teď – volnou fotografii. A to je také důvod, proč nebudu profesionálním fotografem a proč studuji na pedagogické fakultě výtvarnou výchovu a český jazyk. Báľ jsem se, že spadnu do profesionálního průměru. Mluvil jsem se spoustou fotografů, kteří takhle dopadli; říkali, že budou kromě užité fotografie volně fotit pořád, ale život je nakonec zatlačil ke zdi.

A jaké jsou, Jarde, tvé představy o povolání fotografa?

Fotografie Radka Žáka

čeho, co bylo a už není. Takže to jsou, co do přístupu k realitě, fotky dost protichůdné. Svoboda si z věcí sestavuje obrazy, Medková se setkává s věcmi náhodně, ale dokáže z nich eliminovat pocit. U Reicha je to podobné; objevují v nich periferie měst, která mizí.

A co ty, Radku, máš nějaké oblíbené autory?

V poslední době se mi líbilo pár věcí od Ralpa Gibsona. Třeba snímky z knihy Příběh fotografie, kde stojí černoch v bílé košili na mořském pobřeží. Citím z toho atmosféru, kterou si na břehu moře představuji. Na mne fotografie od jiných autorů působí spíše celkově. I když nechci záměrně nikoho napodobovat, asi k tomu podvědomě dochází.

Od kdy fotografuješ způsobem, který jsi předvedl na výstavě?

Fotografie v tomto duchu jsem už odevzdával k maturitě. Bylo jich deset. Z těch ovšem na výstavě nebyla ani jedna. Ke svému stylu jsem přecházel přirozenou cestou. Odpovídá asi tomu, co chci vyjádřit – neurčil jsem si předem jak budu fotografovat.

S tím záměrem sice nevznikla, ale napadlo mne to hned po expozici. Je však zajímavé, že se o té fotografii takto vyjádřilo poměrně málo lidí. Jsi asi třetí.

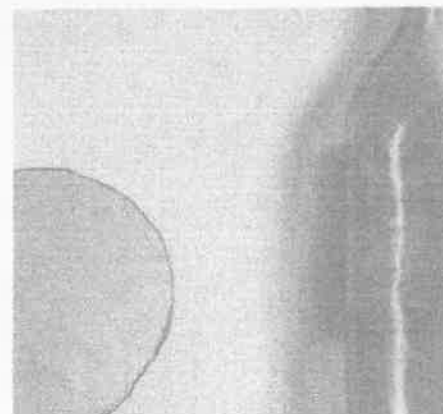
Návštěvní knihu jsem nečetl; které z vystavených fotografií měly největší ohlas u diváků?

Radek: O jednotlivých fotografiích se lidé nezmínují. Obvykle píší obecné soudy – výstava se jim líbí nebo ne.

Jarda: Je tady ještě jeden velký problém. Výstavní síň je nová, na sídlišti, není zde spojení se světem a i lidé ze sídliště jedou raději někam za kulturou než sem. I když to mají blízko. Výstavu by sice mohlo vidět třeba 30 000 lidí, ale vidí ji v podstatě jen návštěvníci koncertů nebo divadelních představení.

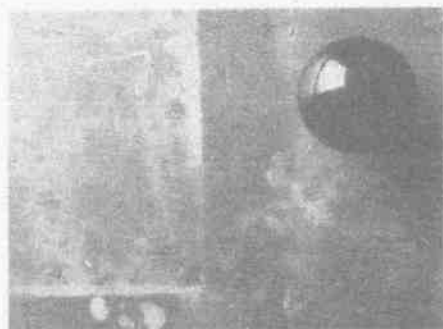
Přítelům a známým se vaše fotografie líbí?

Radek: Mým známým ano. Jsou to lidé, kteří většinou mají co dělat s kulturou. Ptají se však, co to je nebo co to má znamenat. Často mi radí, abych vystavoval nějaké jiné foto-

Fotografie Jaroslava Fišera

Fotografie Jaroslava Fišera

S tímto prostředím přijdu dost do styku, neboť otec dělá užitou grafiku, plakáty, knižní ilustrace, výstavní grafiku apod. Znáám fotografie, kteří s ním spolupracují a vím, jaké jsou to problémy, aby se člověk mohl fotografií užít. Je to mnohem více běhání než fotografování. Přesto však bych rád dále fotografii studoval.

Tak hodně štěstí!

Připravil Roman Sejkot

Jaroslav Fišer, ČSSR

**získal na mezinárodní
výstavě vysokoškolských
studentů**

CENU rektora VŠCHT Pardubice

FOTOGRAFIA ACADEMICA

PARDUBICE, 17. 11. 1989

Jaroslav Fišer
PŘEDSEDA POROTY

VÝBOR SEKCE PRO TVŮRČÍ ČINNOST V OBLASTI FILMU
A TELEVIZE ČESKÉHO LITERÁRNÍHO FONDU
uděluje

Jaroslavu Fišerovi

TVŮRČÍ PRÉMII

za dva soubory volných foto-
grafí "Věnování" a "Texty"

REDITEL ČLP

PŘEDSEDA VÝBORU

Praha, září 1990

Jaroslav Fišer (naroden 8.9.1965 v Praze), absolvent fotografické školy pražské grafické školy, dnes poslucháč FAMU v Praze, vystavoval poprvé v Praze roku 1986 cyklus fotografií s naaranžovanými útržky reality - papíru, zrcadel, láhví a obrazových rámců. Jednotlivé snímky, jimiž chtěl vyjádřit přítomnost dávno uplynulého času neměly žádné názvy, protože divákovi se nemá nic vyměšovat, ani mu předem vyměřovat okruh představ, asociací a pocitů. Na druhé pražské výstavě Jaroslava Fišera se již ^{všechny} objevily s přesnými názvy. A jakoby samo pojmenování díla nestačilo, vznikl cyklus s texty, v němž přímo ve fotografickém obraze se objevuje písmo, básnický text, jehož je fotografie obrazovým vyjádřením. Fišerova tvorba se rozvíjí dvěma paralelními proudy: jeden svou fotoplatna vizuál na zdi jako obrazy, druhé objekty umístěné různě v prostoru. Fišer vidí a pojímá i fotoplatna jako objekty, protože platna má strukturu a je určována také třetí rozměr - prostor. V cyklu fotoplaten Věnování, věnovaných velkým osobnostem světového a českého umění, mladý umělec prozradil, kdo mu je nejméně blízký a toho nejvíce obdivuje. Přitom se mu podařilo najít nejcharakterističtější znak pro vyjádření citového dojmu, který v něm vyvolalo dílo velkého umělce, a to takový znak, který by byl zároveň výrazem Fišerova zážitku citění a vyjadřování. Nacházel-li Jaroslav Fišer své idoly mezi dadaisty a surrealisty (Pauk Elvara, Juan Miro, Kurt Schwitters, Alfred Hitchcock, Mikuláš Medek, Robert Rauschenberg), není třeba vysvětlovat, proč vytváří objekty. Uplatňuje v nich princip hry, jejíž asociace jej jednou dovedou k dětskému hrání, podruhé k nepřivídaným objektivům.

Fišerova fotografická tvorba přesahuje náleží hranice umělecké fotografie, mladý umělec pomocí fotografické techniky vytváří výtvarné dílo. Navíc je nutkán k psaní básnických textů, které mu slouží jako podpora k výtvarným dílům, a proto se nerozpakuje tyto texty také v některých dílech uplatnit. Svůj životní pocit vyjádřil v jednom obraze: Hledám ztracenou krev nřavěn mezi čtyřmi stěnami. A na otázku, zda máme naději se osvobodit, odpovídá v obraze Spirála: Hledejme ten lék, kterým unikneme a naučme se kroužit. I Fišerova fotoplatna a objekty jsou výsledkem takových kroužů tak jako byla krouželná

sametová revoluce v Československu v roce 1989 dilem čisté soulny po svobodě
a pravdě té mladé generace, ke níž patří i Jaroslav Fiser.

dr. Bohumír Mráz

Z VÝSTAV

JÁN KRÍŽIK
V TOPASU

V době studentské stávky pokračovaly výstavy v brněnské minigalerii klubu Topas na Kaunicových kolejích podle programu cyklu akcí ke 150. výročí fotografie. A tak se tu v prosinci minulého roku, v době nabitě dalšími událostmi, představil slovenský fotograf střední generace Ján Krížik, známý jako jeden z představitelů širšího proudu tvorby 80. let, tematizujícího lidské tělo. Ženská figura byla Krížikovi motivem vyjádření už v letech sedmdesátých; vyhraněnější podobu dostal jeho projev asi na přelomu dalšího desetiletí. Určitý vliv Krížikovy tvorby je tedy pravděpodobný při formování jeho žáků na bratislavské SUPŠ — Stana, Stanka a Štrby — jímž figura rovněž začala sloužit jako nejvlastnější prostředek vyjádření. Krížik byl, zdá se, jeden z prvních, kteří se v rámci fotografické inscenace pokusili prezentovat nahotu i s ní spojený erotismus modelu jako přirozenou součást výrazu.

Autorovo pojetí, které v průběhu 80. let přirozeně procházelo jistými obměnami, se v zásadě jeví výslednicí několika vlivných faktorů. V první řadě se tu projevuje odraz fotografického konceptualismu 70. let na Slovensku (včetně odrazu tzv. body-artu), jehož vliv lze spatřovat např. v tendenci k vytváření určité myšlenkově-obrazové parafráze k fenoménům lidského myšlení a kultury. Krížikovy parafráze ovšem nemají za cíl logické vyústění (a tím i vyřešení), neboť nejsou záležitostí rozumu, ale pocitů a vášní. Zůstávají tedy neuzavřenými, vnitřně napjatými. Dalším odvozeným prvkem je „akčnost“ Krížikových snímků, s níž souvisí i vyjadřování v sekvencích. Obojí vlastně představuje zájem o postižení problematiky děje, plynutí, změny v čase. Tento zájem, častý u konceptualistů, má ale odlišný smysl, který vychází z výrazu emocí, z jejich nevymezitelnosti. Vnitřní význam se promítá i do formální stránky, kde hraje významnou roli obrazová nosnost artefaktu.

S tím souvisí částečně i další komponent Krížikovy tvorby, jímž se jeví vyrovnávání se s dobovou tendencí k obohacení formálního rejstříku fotografie cestou autonomních zásahů do obrazu, které zde nesou i význam osobní demonstrace aktivního gesta. V Krížikově projevu lze dále zaznamenat i důležitou ozvučku imaginativně-obrazových proudů 1. poloviny 80. let — vizualismu, minimalismu. Ty se projevují např. ve střídmosti formální stránky, určité kultivaci výseku děje (využití dekompozice) i v občasné pod-

tržení úlohy světla, luminiscence, zrcadlení.

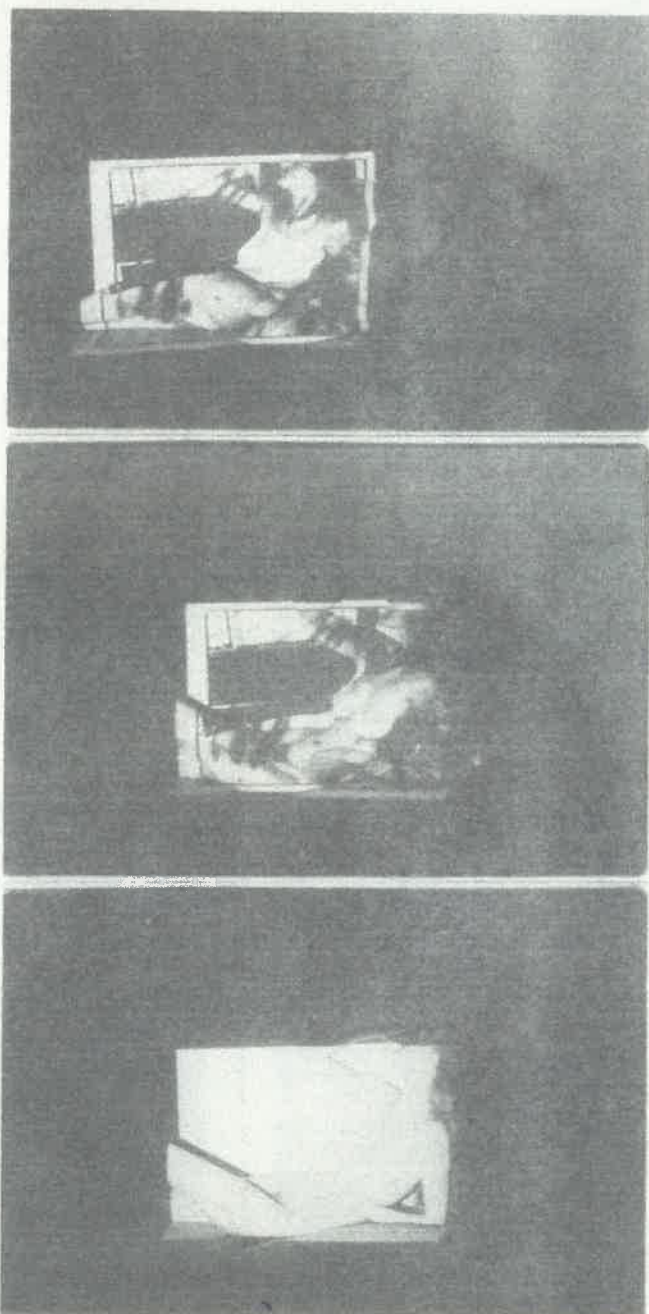
Duchovně završujícím faktorem je v Krížikově tvorbě reflexe (silící ve 2. polovině 80. let) „manýristického“ klimatu této doby, jehož jedním rysem jsou i časté reminiscence na kulturně-duchovní minulost lidstva, v níž se hledají analogie, věčné pravdy i věčné jistoty.

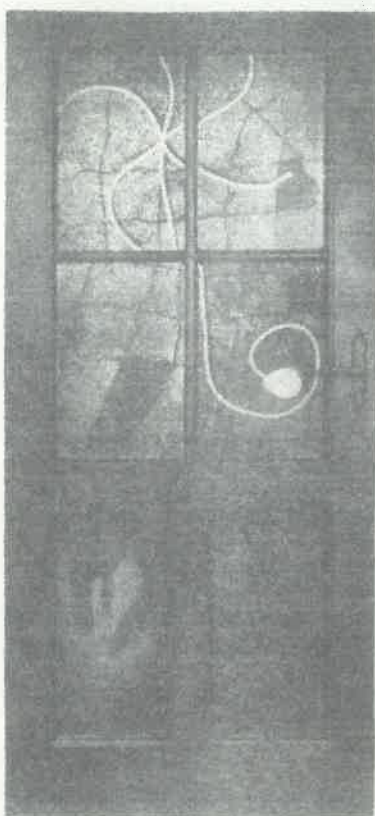
—RAM—

BUDOU Z NICH
PROFESIONÁLOVÉ?

Tato otázka v záhlaví uváděla rozhovor se dvěma absolventy oboru fotografie na pražské Střední průmyslové škole grafické — Radkem Žákem a Jaroslavem Fišerem — uveřejněný v ČsF 12/1986. V jeho závěru tehdy R. Žák řekl: „Chtěl bych pokračovat v tom, co dělám teď ve

Ján Krížik: „Questa o quella“, 1989

Jaroslav Fišer: Život noci / repro-fotografie + kombinovaná technika

volné fotografii. A to je také důvod, proč nebudu profesionálním fotografem a proč studuji na pedagogické fakultě výtvarnou výchovu a český jazyk. Báť jsem se, že spadnu do profesionálního průměru. Mluvil jsem s mnoha fotografi, kteří právě takto dopadli; říkali, že budou kromě užité fotografie volně fotit pořád, ale život je nakonec zatlačil ke zdi." Fišer tehdy řekl: "... vím, jaké jsou to problémy, aby se člověk mohl fotografií užít. Je to mnohem víc běhání než fotografování."

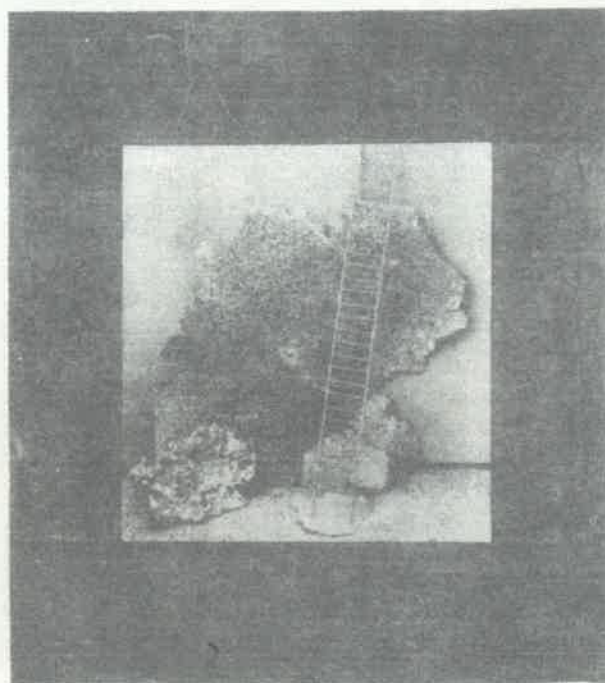
Jak se dnešní realita shoduje s jejich tehdejšími představami? O volné tvorbě Radka Zíka mnoho slyšet není. Vystavuje? Snad ještě fotografování...?

Jaroslav Fišer začal v roce 1987 studovat fotografii na FAMU. Během dvou let obsadil v SOUČ FAMU 1. místo a v soutěži Fotografia Academica získal hlavní Cenu rektora. Vystavuje nejen na „školních“ akcích, ale svými fotografiemi doplnil například i letní divadelní přehlídku ve Valdštejnské zahradě v roce 1988. Koncem loňského roku vystavoval v pražském kulturním domě Krakov. Jeho fotografie zaujmou nejen odborné poroty, ale i prosté diváky. Ostatně o tom svědčí i kuriózní příhoda, která se odehrála po skončení výše zmíněné divadelní přehlídky, kdy zcela náhodou

byli spatřeni dva muži v montérkách, jak odnášejí jeden z vystavených exponátů — dveře. Na otázku, kam ty dveře odnášejí, se dali na útěk (pro jistotu raději bez dveří). Nešlo totiž o dveře obyčejné, nýbrž výtvarně pojedené prostřednictvím fotografie a kombinované techniky. Sloužily sice jako výstavní exponát, ovšem funkční (a již druhý v pořadí). První podobné dveře Fišer zhotovil na objednávku do bytového interiéru své přítelkyně Zuzany Dolejšové. Tato „zakázka“ a výstava fotografií Jiřího Jahody ve Fotochemě měly nepochybný formální vliv na současné Fišerovy práce. Většina z nich nemá charakter běžné černobílé fotografie. Imaginativní statické objekty autor prezentuje na velkých fotoplátnech v tmavohnědé tonalitě; často mají silný, ale přesto vkusný rám, do kterého obraz zasahuje svým obsahem, pokračuje v něm a rám se tak stává neoddelitelnou součástí celého díla. V rámu bývá i krátký autorský text, většinou decentně „ztracený“ v okolní tonalitě, takže neruší a nikomu dopředu nevnučuje autorův názor. Fišer ovšem narušuje i víceméně ustálený obdélníkový formát obrazů. (Fotografie — spíše však objekt — s názvem Objev má tvar kruhu o průměru 1 metr.) Nezvyklý formát nachází plně opodstatnění ve spirále vzpomínek — i sentimentálních, v poznání... fotoplátno je doplněno i o reálné objekty, které podporují celkovou plasticitu. Za pozornost stojí samozřejmě i samotné fotografie. Autor opustil tichý, světlý a zdánlivě nekomplikovaný svět, blízký tvorbě Jana Svobody, a vydal se po cestě

aranžovaných zátiší se zakletými pocity, vzpomínkami, sentimentem. K těmto aranžím používá dávno odložené věci, časem zrezivělé, ve své podstatě již nehezke. Ani pozadí, která jsou tvořena oprýskanou zdí či zašlou a opuštěnou plakátovou stěnou, nejsou nijak krásná. Pro studenta Jaroslava Fišera přestává být už fotografie posvátnou a nedotknutelnou. Není u něho též patrný onen „ostych“, s nímž do fotografického obrazu dodatečně zasahuje jeho nedávný „školní“ předchůdci. Celkovým tvůrčím přístupem k fotografii se Fišer spíše blíží pojetí Rawové, Cibálky či Najbrta, tedy pojetí výtvarníků — nefotografů, pro něž je fotografie pouze stavebním materiálem. Se svými nefotografickými objekty Fišer nezůstává pouze ve výstavní síni. (S přítelem vytvořil sedmimetrového hada v rámci akce pořádané výtvarníky na místě budoucí asanace Žižkova.) Jinak zůstává nohama pevně na zemi. Ví, že nic z výše jmenovaného mu nezajistí obživu ani nezařídí ateliér, a tak ho to, co řekl před čtyřmi roky o „vyběhávání“, stále tíží. Rád by si v Praze s přáteli otevřel soukromou prodejní galerii uměleckých předmětů; administrativní bariéry jsou však zatím z více stran dost těžko překonatelné... Přesto si myslím, že se mu obtížné a zatím bohužel nutné propojení volné a užité tvorby podaří; jeho velká fotoplátna jsou totiž maximálně vhodná svým polidšťujícím charakterem pro zakomponování do veřejného či bytového interiéru. Fišer bude profesionálem... (viz též recenzi v ČsF 2/90, str. 65).

ROMAN SEJKOT

Jaroslav Fišer: repro-rám + fotoplátno

Z VÝSTAV

FIŠEROVY
OBJEKTY
A FOTOGRAFIE

„Chtěl bych vytvořit obraz situace, kde je více místa pro diváky než pro umělce.“

Robert Rauschenberg

Výrok známého klasika amerického umění — mimo jiné i fotografa — by mohl být mottem loňské podzimní výstavy studenta FAMU — Jaroslava Fišera. Proběhla v pražském kulturním domě Krakov pod názvem *Fotoplátina a objekty*. Více místa zde měli diváci nejen v obrazech, ale bohužel i před nimi, v samotné „sídlitně“ výstavní síni. Škoda.

Jaroslav Fišer: *Fotografie pro Roberta Rauschenberga* (fotoplátina 55×75 cm)

Když jsem se potřeš marně pokoušel vstoupit (a byl odkázán „na jindy“), znovu jsem si uvědomil, že pro mladého autora dnes v Praze neexistuje dokonce ani taková možnost, jakou naši generaci poskytla k vzájemným konfrontacím před lety dramaturgická koncepce výstavní síně Divadla v Nerudovce (kde — také už před lety — zřizovatel, který má mladé lidi v „náplni práce“, na mladé fotografie zanevřel).

Ti, kteří přes všechny potíže nakonec výstavu Jaroslava Fišera navštívili, byli patrně překvapeni jeho pojetím tvorby, v naší fotografii málo frekventovaným. Kdo se nechal oslnit hned na začátku monumentalitou, jistotou a nespornou pracovitostí tohoto autora, vyjádřenou i velkorysým přístupem ke každému nápadu v sepětí s řemeslnou dokonalostí,

nemusel již ocenit to podstatnější: soustředěné a niterné hledačství, dosti vzdálené hlavním proudům československé fotografie, které zároveň prozrazuje, že zde vyrůstá originální osobnost.

Jaroslav Fišer *Fotografii* pro Roberta Rauschenberga otevřeně přiznává „hlavního pedagoga“ pro volnou tvorbu, jehož combine painting (kombinovaný obraz) ve svých asamblážích volně rozvíjí. Estetizuje nejprimitivnější věci, předměty každodenní potřeby, odhozené haraburdí a přírodniny. Zaujímají ho kontexty, které lze jen těžko verbálně vyjádřit, ale napětím mezi obrazem a slovem (vypisovaným na rámy) nachází novou poetiku.

Je jistě samo o sobě paradoxní, že nalezené (původně vyhozené) předměty jsou znovu využity. Nicotností se náhle tvůrčím zásahem proměňuje na nositelku významu. Fišera nezajímá jen samotné fotografické zobrazení aranžovaných objektů, ale i objekty samy o sobě, které nechává před divákem opět „zrodit“ v jejich vlastních obrazech. Vyrůstají postupně z fotografií, aby se nakonec objevily samostatně v hmotné prostorové realitě. Koncepce vzájemného prolínání obrazu a reality je zde využita s maximální důsledností.

Přes hlubší myšlenkové pochody však Fišerovi nechybí ani smysl pro hru a humor, který je možné chápat jako jednu z forem umělecké objektivit. Vše pochází ze všedního života; Fišerův svět není asketický, s přísnými omezeními a subjektivismem. Každý obraz je také výrobkem, může být kombinován s kterýmkoliv jiným výrobkem. Věci jsou rovnocenné (i ty odhozené), svět je otevřený pro všechno a pro všechny. V oblasti českého výtvarného umění bychom našli řadu paralelních snah, objevujících se již v šedesátých letech. Fotografie u nás nic podobného nezaznamenala. V tomto směru byla patrně příliš (kromě své oborové uzavřenosti jiným vlivům) zatížena surrealistickou tradicí, než aby připustila nové myšlenky a zkušenosti. Surrealismus si vážil „čistoty“ fotografického obrazu, proto byl i ortodoxními zastánci specifiky oboru tolerován. Jaroslava Fišera nezajímá pozdní surrealismus, ani fotografie uzavřená sama do sebe. Doufejme, že mu někdo neporadí to, co radila florentská kritika po výstavě Rauschenbergovi v padesátých letech: „Tyto věci si nezaslouží nic jiného než zahodit do řeky...“ Malíř je — bohužel — poslechl.

ALEŠ KUNEŠ

JIRÍ KORECKÝ
V GALERII SČF

Jiří Korecký (1958, absolvent katedry fotografie FAMU) patří k výrazným představitelům neopiktorialismu v české fotografii, tedy směru, který v duchu postmodernismu čerpá z celého kulturního dědictví a vytváří nové hodnoty, schopné odrážet současnou problematiku. Koreckému jde skutečně o „obrazovou“ hodnotu fotografie. Jeho práce jsou určeny k výzdobě interiéru, pro výstavy, k emotivnímu působení. Fotografie (ale právě tak bychom mohli říci grafiky nebo smíšené techniky) slouží Koreckému jen jako výchozí materiál k další práci (tónování, kresebným zásahům zeslabovačem do pozitivu, manuálním vstupům do negativu). Táž fotografická předloha se může objevit u několika prací, které však vždy mají rozdílný efekt. Výsledná fotografie je neopakovatelným originálem, protože zmíněné zásahy jsou prováděny především do pozitivu.

Koreckého snímky obvykle zobrazují ženský nebo mužský akt, avšak také krajiny apod. Předmětná podstata v tomto případě ovšem není důležitá, slouží pouze jako jeden ze znaků, které ve svém celkovém působení určují charakter výsledného artefaktu. Právě tak i hnědé tónování má znakově symbolickou povahu, fotografie získává jakousi záhadnou, až duchovní atmosféru, plnou tajemství, mnohoznačnosti. Zobrazovací funkce původní fotografie je intenzivním tónováním a vstupy takřka zrušena a tím spíše na diváka působí ony manuální zásahy, vystupující z obrazu jako světlo. Mají abstraktní charakter a posunují význam práce do další symbolické roviny. Nabízí se srovnání s fotografiemi Vladimíra Židlického, který byl Koreckého pedagogem během jeho studia na brněnské SUPŠ a k němuž se mladý fotograf také otevřeně hlásí. Koreckého projev je ovšem při společné kontemplativnosti intimnější, méně patetický a méně expresivní, jeho vazba na literární nebo výtvarné podněty rovněž nevystupuje natolik do popředí jako u Židlického.

Bude jistě zajímavé sledovat Koreckého tvorbu i v příštích letech, neboť jde o autora talentovaného, jemuž fotografie není pouhou hrou na umění, ale prostředkem uvědomělé sebereflexe. Přes značnou míru abstrakce mohou jeho fotografie oslovit dnešního člověka a přinést mu bohatý zážitek i podnět k zamyšlení (jak ostatně naznačila i autorova loňská podzimní výstava v pražské Galerii SČF).

PETR BALAJKA

KULTURA

Proměny na audiovizuálním trhu

Obzory evropské televize

Evropa brzy uskuteční společný trh, který se bude dotýkat i oblas-
ti služeb a televizního vysílání. Země evropského společenství se
na tuto skutečnost připravují, neboť bude zapotřebí sladit legisla-
tivu a předpisy, jež vymezí veškerá pravidla hry. Evropský parla-
ment se již zabývá touto problematikou a vydal Zelenou knihu
o volné televizi, která se věnuje složitému procesu společných
opatření o regulaci vysílání. Evropské televizní modely mají různé
tradice i uspořádání vysílání a naopak v některých bodech lze na-
lézt shodné momenty.

Tímto otázkám se věnoval na
setkání s novináři Dušan Havlí-
ček, který přes dvacet let žije ve
Švýcarsku a zabývá se diváckým
výzkumem v románské televizi

Jazzová sekce dvacetiletá

Nadšení bez peněz

Od vzniku jazzové sekce, legál-
ní organizace působící v rámci
Svazu hudebníků, uplyne letos
20 let. Represivní zákroky tehde-
jší moci, které vyvrcholily v roce
1988 uvězněním jejích zástupců
a zabavením majetku, nebyly do-
sud rehabilitovány. Podle infor-
mací předsedy a místopředsedy
jazzové sekce a Artfora Karla
Šrpa a Josky Skalníka by k to-
mu mělo dojít 24. dubna u Nej-
vyššího soudu.

Artforum je v podstatě pokračovatelem dobrovolnou organizací jazzové sekce, jejíž činnost spočívá na nekomerční bázi podporováním nekonformní kultury. Pracuje nyní s pomocí rukou mladých nadšenců na úpravě pronajatých prostor v Pálffyho paláci, kde již funguje galerie a prodejna plodů ediční činnosti, jakými jsou různé publikace, občasný Moderní analífabet, katalogy výtvarného umění, kulturní měsíčník Labyrint K, kulturní videorevue atd. Jakousi vzpomínkou na devět ročníků Pražských jazzových dnů by se měl stát v říjnu jednodenní festival v Lucerně, kde se připravuje propojení hudby, divadla, výtvarného umění (M. Knížák a jeho studenti) a literatury. Je logické, že toto záslužné úsilí v oblasti, kterou si zvolilo, naráží na ekonomické problémy a počítá s dluhy. Jak si zástupci Artfora, jehož pobočky pracují v řadě českých i slovenských měst, uvědomují, v budoucnu se zřejmě bez podpory sponzora neobejdou. Otázka peněz bohužel nevynechá ani tak bohubilé po-
činání.
(vod)

ZAUJALO NÁS

• Společnost pro duchovní
hudbu a agentura Rosa plánují
uspořádat v květnu regionální
kolo festivalu křesťanské hudby

v Ženevě. Státní televize v západ-
ních zemích prakticky neexistu-
je; i Francie tuto praxi opustila.
Státy však televizní vysílání pod-
miňují udělením licencí či koncesí
stanovením podmínek a úkolů ve
veřejném zájmu, které musí tele-
vizní společnosti ustavené jako
veřejné právní instituce plnit. Sa-
telity a kabelová televize umož-
nily větší prostor pro více pro-
gramů. I v Evropě došlo k duál-
nímu systému, kdy vedle veřej-
ných existují soukromé komerč-
ní televize, což prakticky před-
stavuje deregulaci dosavad-
ního systému. Proměny na audio-
vizuálním trhu znamenají přede-
vším zvýšení cen za přenosy,
tvorbu seriálů a honoráře stě-
žejších hereckých hvězd se např.
zvýšily až šestkrát; růst nákladů
se týká i technického sektoru.

Na takovém trhu rozhodují
u diváků ne hranice států, ale
jazyková bariéra a v neposlední
řadě i kulturně společenské kli-
ma. To znamená, že například
zábavná show německého vysílání
si neseťkávají se stejným
ohlasem v německy mluvících teri-
torii Švýcarska.

Jinak je ve Švýcarsku podobná
situace jako u nás, kde také za-
tím nemají zákon o rozhlasu a
televizi a doposud vycházejí
z ústavního zákona o telekomu-
nikacích v konfederaci. Přijetí
nového zákona je zde velmi vleč-
lou několikaletou záležitostí. Švý-
carsko vysílá tři programy v růz-
ných jazycích, které mají místní
občané právo přijímat na celém
území země. Je to po finanč-
ní stránce poměrně luxus, kdy
percentuální většina doplácí na
existenci menšinových vysílání.

JARMILA VODIČKOVÁ

TOP-VIDEO

Nejsledovanější tituly v SRN:

1. (2) TANGO UND CASH
2. (1) DER ROSEN-KRIEG
3. (9) BLACK RAIN
4. (3) SEA OF LOVE
5. (0) DIE GLÜCKSJÄGER
6. (5) ZURÜCK IN DIE ZU-
KUNFT II
7. (0) FAMILY BUSINESS
8. (4) GHOSTBUSTERS II
9. (0) DIE INDIANER VON
CLEVELAND
10. (6) LOCK UP

LICENZIÁRNÍ M. OŠTROVSKÝ

□ Nevešedním výtvarným objek-
tem je bezpochyby »Fotografie
pro Roberta Rauschenberka a Ma-
rilyn Monroe«. mladého výtvarní-
ka Jaroslava Fišera.

Foto M. TOŠOVSKÝ

DNES
U TELEFONUmladý výtvarník
Jaroslav Fišer

Co vám dal váš studijní pobyt
v Amsterdamu na Akademii výt-
varných umění?

Především se jedná o zcela jiný
druh školy, než byla FAMU, na kte-
ré jsem vystudoval obor umělecké
fotografie. Akademie výtvarných
umění v Amsterdamu — to je
vlastně jakýsi druh dvouleté ná-
stavy vysoké školy, protože pro
přijetí ke studiu je tu podmínkou
absolutorium jiné školy umělecké-
ho směru. Fantastické na amsterodamské akademii bylo to, že tam
vládne absolutní tvůrčí svoboda.
Například semináře mají podobu
dialogu — dialogu mezi žákem a
profesorem. Každý student tu má
svůj vlastní malý ateliér a má
vlastně jen jediný úkol — pracovat
na sobě, hledat svůj styl, snažit
se o maximální sebevyjádření.

O již vytvořených dílech se tam
mnoho diskutuje. Nejednou se mi
stalo, že co profesor, to jiný názor.
Nicméně právě tato možnost
konfrontovat svou práci, své hle-
dání v rámci mnoha jiných názorů,
je asi to největší štěstí, které
začínající umělec může mít.

Mohli jsme rovněž libovolně
kombinovat různé techniky — ne-
bylo výjimkou spojení fotografie
s videem, s computerovou grafikou.
Tato škola prostě dává mladému za-
čínajícímu výtvarníkovi možnost,
aby ještě v pásmu, které pro něj
není ještě tak nebezpečné, hledal
svou identitu, dělal chyby, vracel
se po čase k tomu, co bylo v jeho
tvorbě kdysi pozitivní, a on to včas
nerozpoznal. Může si prostě v la-
boratorních podmínkách obrazně
feno nabít, aby potom, na tu sku-
tečnou, profesionální dráhu, vkro-
čil jako více méně zformovaný a
do určité míry i zkušený umělec.
(jfh)

Bílé manželství konečně
Mezi vědomín

Hra Tadeusze Rózewi
svém vzniku (1974) tén
delníci o ní řekli, že je
naší doby, jaká byla ve
jsou zase toho názoru, že
moralitou za posledních
premiéře označit za por

Tato hra významného pol-
ského básníka a dramatika světo-
ho jména se poprvé obje-
27. března i na našem jevišti
v čs. premiéře v pražském
vadle »K«. Před jejím uveden-
jsme požádali režiséra insce-
ce Petra Palouše, aby nám h
blíže představil.

»Bílé manželství je jedni-
z nejpozoruhodnějších diva-
ních textů, které jsem měl mo-
nost inscenovat. Klade velké n
roky na režijní vedení herců,
hereckou práci zejména. Aut
vytváří obrazy, v nichž se stí-
směšné s tragickým, lyril
s groteskou, čistota s perva-
realita se mění v sen. Svi
obraznosti připomíná filmy In-
mara Bergmanna nebo Lulise B
fiuela; text sám připomíná sp
filmový scénář. Hra odkrý-
často šokujícími způsoby,
nejintimnější oblasti vědomí i n
vědomí jednotlivých postav. Zce-
bezpředmětná jsou obvině-
z pornografie, protože Rózewi
je básník divadla a Bílé mán-
že

SNN veřejnosti

Svaz nuceně nasazených, kte-
vznikli v květnu 1990 a sdružuj
všechny, kdož v letech 2. světov
válek byli na nucených prací-
v Německu a Německem okupov
ných zemích, se v prostorác
Clam-Gallasova paláce představuj
veřejnosti. Z fotografií, osobníc
dokladů, pracovních knížek, odi-
vů, ukázek výrobků, koresponden-
ce, deníků aj. uspořádal výstavku
která pod názvem... Vám, kteří
jste to neprožili... ve stručn
zkratce chce dokumentovat všlechn
léta mladé české generace stráve
ná daleko od domova, v pracov-
ním nasazení. Nad výstavou, kter
potrvá do 5. května, desítky let v
tu primátor hl. města Prahy Jaro-
slav Kořán.
(mans)

GOETHE A

je název výstavy, která byla
v Olomouci. Muzeum ji přípru-
skou knihovnou ve Frankfurtu
německo-českého přátelství.

Výstava vypovídá o tom, jak
literatura, i o působení české
básníka a dramatika Johann
celkem sedmáctkrát, jeho pol
si oblíbil západočeské lázně. G
jádření odehrával ve třech sc
3) Čechy.

Výstava byla zahájena v Olo-
potrvá do 27. března. Hlavním i
vy, žijící již dvě desítky let v

NA VLNÁCH ROZHLASU

Hledání zdánlivě poznaného

Mnichov – černá skvrna naší blízké minulosti, která dodnes leží zakódována kdesi uvnitř nitra národní i státní svébytnosti. Mnozí komunističtí, ale i exiloví filozofové a politologové se snažili již mnohokrát ať už jednostranně nebo s přiměřenou dávkou objektivitu zmapovat toto období. Český rozhlas přejal v poslední době roli »uvědomitele« ve sporných otázkách uplynulých padesáti let.

V pořadu stanice Vltava ÚNOR ZAČAL MNICHOVEM odvysíláním koncem února přednášel posluchačům své úvahy politický znalec Jiří Ješ. Celkem srozumitelně osvětloval individualistické chápání období »novodobého temna«, za pomoci autentických záznamů se snažil dobrat přijatelné pravdy. Bohužel, se i u něj projevil nedostatek alespoň symbolické objektivnosti. Pan Ješ si ovšem ode mě iluzní politček nezaslouží. Tíha určité odpovědnosti padá spíše na rozhlasové autory (v tomto případě z Audio-studia). Hledání anebo mapování dějinných skutečností si žádá šfi určitého průměru daleko více badatelů, než jednoho. Historiografie patří k lehce manipulovatelným vědám a proto přístup k ní si žádá velké preciznosti – hlavně ve chvíli,

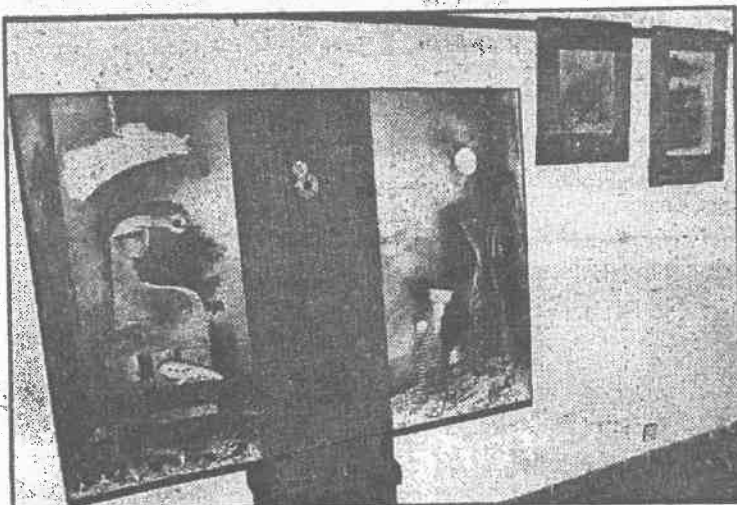
kdy je prostřednictvím masmédií podávána tisícům lidí. Chybně se domnívá ten, kdo si myslí, že pořad odsuzují. Právě naopak. Jen bych rád adresoval tvůrcům těchto druhů vědeckých pořadů (ať už jsou to populární-vzdělávací či odborné) jednoduché, ale pádné pravidlo: víc hlav víc ví. Michal AMBROŽ

vyzval návštěvníky, aby zachovali klid, že závada bude ihned odstraněna. Po dlouhých minutách oprav odezněla jedna skladba a závada příkonu přikvačila znovu.

Začínalo se tedy naříkání, ale tím naštěstí vady skončily a výkon čtyř vynikajících muzikantů vedl k ovacím, jež kdysi sklízeli na festivalu ve Woodstocku. Dlouhým sólem se blýskl buběnk Ric Lee, rytmiku vydatně podpořil kulhavý baskytarista Loe Lyons a slyšet se nechal i Chick Churchill na klávesách. Kytarista Alvin Lee pak potvrdil, že letáky nehlaly, s šesti strunami si pohrával i bubeníkovou paličkou a stojanem od mikrofonu. Hudba na rozhraní rock and rollu a bílého blues nadchla diváky, kteří za Leeho sami dozpívali velehit Johnny B. Good od Chucka Berryho. (dos)

Svobodný člověk Václav Malý

Tak se jmenuje poslední dokument Olgy Somerové a kameramana Jana Špáty (před časem televize odvysílala jejich dojemně lidský snímek MĚLUJ BLÍZNÍHO SVĚHO, po jehož shlédnutí muselo roztát i srdce sebezatvrzejšího ničemníka). Kněze Václava Malého můžete poznat jako člověka se silnými křesťanskoetickými zásadami, ale i osudnými slabostkami a libůstkami. Jako charismatickou osobnost s duší kluka, který se rád na ulici ohlédne za holkou slečnou a sní o svezení v nějakém krásném rychlém bouráku. Olga Somerová i Jan Špát patří k tvůrcům, u nichž se profesionální virtuozita snoubí s citlivostí duše v málokdy vidané harmonii. Ostatně o tom se můžete přesvědčit sami v neděli v 17.15 na F1. (dos)

»ČESKOSLOVENSKÁ FOTOGRAFIE je známá především staršími pracemi významných autorů jako byl Drtikol, Sudek, Funke, ale také fotografiemi současných umělců jako je Koudelka, Saudek, Luskáčová a v poslední době i pracemi absolventů pražské FAMU, kteří často pracují s inscenovanou fotografií. Pracuje v ní také JAROSLAV FIŠER, mladý, nadějný a osobitý tvůrce, jehož práce stojí na pomezí fotografického a výtvarného projevu.« Také toto napsal v dubnu minulého roku uznávaný nizozemský kritik a teoretik do renomovaného výtvarného časopisu Tableau o první samostatné amsterodamské výstavě Jaroslava Fišera, pětadvacetiletého studenta užité fotografie pražské FAMU. To, že je Jaroslav Fišer skutečně osobitý a nadějný tvůrce, potvrzuje mimo jiné i jeho účast na kolektivních výstavách a workshopech v Mnichově, Hamburku, Helsinkách a dalších městech světa. On sám vypadá trochu nesměle, ale – to je jeden zán. Fišer ví, co chce říci. A svůj záměr umí sdělit velice zajímavou formou. Pokud se zajdete podívat na jeho druhou pražskou samostatnou výstavu fotoplátien a objektů do výstavní síně Svazů českých fotografů v Kamzíkove ulici, určité dáte nizozemskému kritiku za pravdu. (lu, foto M. Tošovský)

O čase, o paměti

Mnohovrstevnaté sálání fotografických neomblů Jaroslava Fišera juniora a jeho rozměrných objektů skládaných z nalezených reálií v nejširším smyslu vypovídají o čase, o paměti; jsou historií tmy a noci, mysteriím cest a utkvěním stínů.

Mýšlení umělce je symbolické, svět je viděný v magických znacích. Intelektuální bizarnost sdělovaných náhodlivě nashodilých realit, které jsou v konečném vyznění soudovým tajemstvím, souvisí s vytvářením vícemateriálových kreseb, na nichž ulpívají stopy a patiny temné krásy.

Znovunalezená a metaforicky sestavená předmětnost společně s archetypální znakovostí vyjevované skutečnosti jednotlivých fotografií představuje svět odkazů k biblické a historické zkušenosti. Jsou to hlubiny noci pojeté jako vzásky žijícím bytostem. Tato charakterizace platí v ne-menší míře o Fišerových objektech Haď a Strom nebo Oltář. I v nich dochází k vrstvení, prolínání a řetězení asociací, abychom mohli alespoň jakoby mrknutím oka nahlédnout do temné tváře nebeského tajemství.

Anticeteticke sprovost autorových výpovědí, které jsou nejen odkazy k dávným příběhům, je cílená k minulému a mizejícímu času, kde však přetrvává paměť reálných dějů a vědomí souvislosti nově nalezených skutečností.

Fišerova meditativně koncentrovaná tvorba je vážnou hrou významů a zároveň ironickou výzvou krásy. Tvář barev je odvrácená, převládají stopy černé a tiché doteky smutku. Je zde i moment akce a pohybu, také překvapení, které jen dokresluje již tak složitou významovou a tvarovou strukturu jednotlivých Fišerových prací.

V srpnu v LABYRINTU.
Jakou odevu měla vaše Dadapera v Anglii, jak ji tam přijali kritici a diváci?

Přijet bylo nečekaně dobré a vypadalo to, že jazyková bariéra nefunguje neboť byl navázán velice vstřícný vztah s publikem. Diváci přijali Dadapera za svou, i když původní hnůtí daša Anglii většinou minulo a hrálo se spíše v Německu, Rakousku, Francii a Švýcarsku. Nyní máme pozvání do španělské Barcelony a čeká se pozvánka na divadelní festival ve skotském Edinburgu.

U ZA MUZYKOU:

Nyní studujeme rockovou legendu o svatem Vojtěchu Veslo a mže. Tato postava je nesmírně zajímavá. Vojtěch byl našim prvním historický známým intelektuálem, prvním emigrantem a v tehdejší době, kdy sv. Vojtěch žil, začalo trápení našeho národa. Nás v Labyrintu toto téma velmi zajímalo a zvolili jsme metodu práce, která je podobná té z Dadapery. Vyšli jsme ze ze spousty legend a z textů písní, které napsal Tomáš Vondrovic a scénář postupně vzniká složením a zajímavou metodou.

turistů tu hrůzu nedokáže zvládnout a mžít raději v lese, který je našlísti ochoten jim poskytnout útulek. Jak ovšem les kolem takového místa vypadá, lze lehce uhadnout. Němčtí na druhou stranu, každé ráno přiléhají (obvykle na kole) uklízečky, jejichž úkolem je celý prostor »uklidit«, po- házené odpadky sebrat do koší, jež ještě později odváží až na pryč.

V turistických centrech typu Pa- langy, Vilhinsu, Klajpėdy a Kaunasu se mlsní obyvatelé, jako všude jinde v bývalé »východní Evropě«, hbitě

tum, a to když v jednom z nejmen- vaných kaunaských hotelů chvilu- svém pokoji v osmém patře mýš. P- nesti ji »džžžně«, kterou uddlost i- prostě nevyvedla z mýru. Naopak ještě zeptala, zda se oni hosté, byli- starší manželé, bojí mýši. To už- však spíše perlička.

Na závěr lze tedy jen zopakovat, že země krásná a příznivá, spoustou zajímavých lákadél, s n- lým a přívětivým obyvatelstvem, i- svoji budoucnost v turistice má je- daleko, daleko před sebou.

Funkeho Kolín v roce 0

Nový fotografický festival, jehož hlavní program proběhl minulý víkend, nese jméno významného kolínského rodáka, fotografa, te- oreika a především experimentátora a pedagoga Jaromíra Funke- ho (1896-1945). Proto se těžištěm Funkeho Kolína nyní stala ne- tradiční prezentace fotografie v prostorách zrušeného městského pivovaru. Instalace mimo galerie jistě vyvolává řadu otázek, na které nám odpovídal guvernér festivalu fotograf Aleš Kuněš.

Text a foto JAN SCHEJBAL

Co říkáte názoru, že experimenty celému festivalu škodí?

Jedním velkým experimentem je samotný festival, ale když vyjdeme z odkazu Jaromíra Funkeho, z jeho neklidného hledáctví tak blízkého nám současníkům, myslím, že otázku není třeba pokládat. Důležité v naší koncepci je především pracovní set- kam tvůrčích lidí, kteří tady vždy bu- dou mít přiležitost vyzkoušet nové a neetradiční cesty.

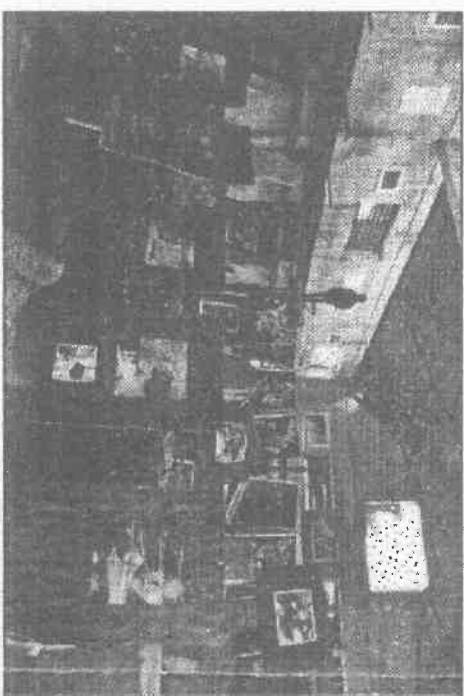
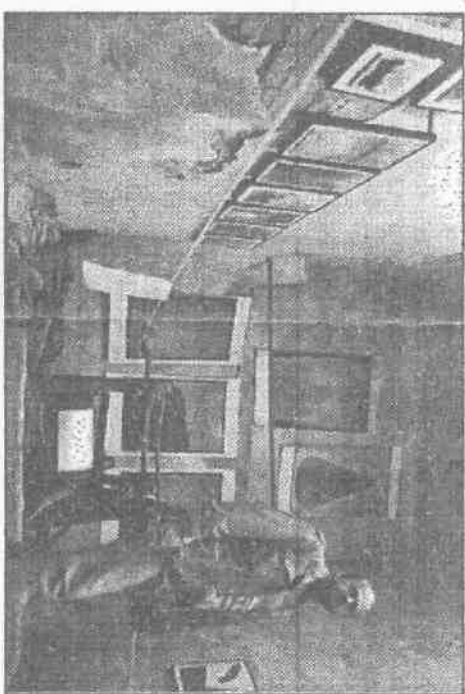
Kolik takových lidí se nakonec v Kolíně sešlo?

Vystavovala skoro slova fotogra- fů, samozřejmě autorů různé úrovně. Nám ale od počátku nešlo o to vyti- povat několik osobností a s nimi pak uspořádat výstavu. Celá akce má vlastně charakter jednoho velkého workshopu, kdy se práce prolíná a tím se vlastně navazují kontakty mezi lidmi. Nezapomínejme, že Jaromír Funka byl také pedagogem a tato část jeho odkazu byla naplněna beze zbytku. Festivalu se zúčastnilo mno- ho mladých lidí ze všech českých fo- tografických škol, ale i řada samoučt

bez jakýchkoliv kontaktů. Zde měli možnost pracovat s autory současně české a slovenské špičky.

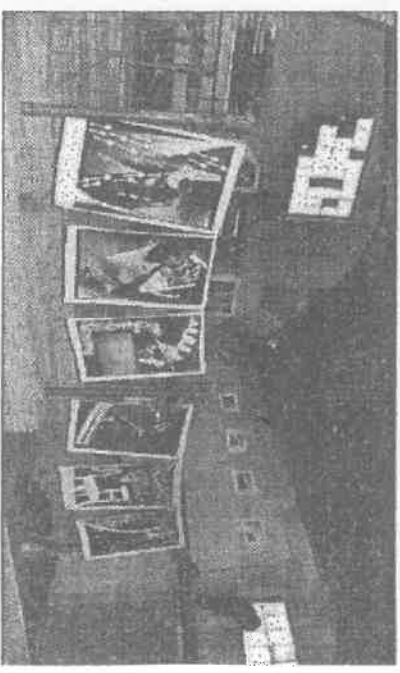
Kterou práci pokládáte v pivova- ru za nejpřínosnější?

Jak už bylo řečeno, úroveň byla různorodá. K jednoznačným vrcho- lům však patřila instalace jediné foto- grafie v prostoru ozvučeném tibe- r

skými misami Michala Macka, obří fotografické objekty Pavla Máry ve sterilně kachlikovaném prostředí a radost jsem měl i z instalace ve střední hale, kde se podařilo spojit v duchu »art creating society« nko- lik kolekcí. Působivý byl především celek, přesto je nutné zmínit alespoň Zdenka Lhočku a Romana Sejkova. Pudní prostor ovládl Jaroslav Fikser, jehož objekty jakoby samy vznikaly v tomto prostředí a tato instalace pa- ltně patřila k vrcholům autorovy tvorby vůbec. Na opačném pólu pak stál strohý, ale nímotřádně působivý koncept Josefa Mouchy.

Skutečným překvapením byla pro- mne skvělá instalace pedagoga gra-

fické školy Libuše Jarcovíkové a Petra Velkoborského, kteří se před- stavili jinak, než jsou v odborné ve- řejnosti známi. Ještě větší radost jsem měl z autorů téměř neznámých, jejichž práce však i v takto náročné konfrontaci překvapila. Namátkou např. Zdeněk Stružný, Lada Křesad- lová, Jiří Křenek, Lucie Škvorová, Katka Vladárová, Skupina »M« z Olomouce a řada dalších.

Komu byste udělili »Funkeho sí- penium«, na které se nakonec ne- podařilo shromáždit v nulém roční- ku prostředky?

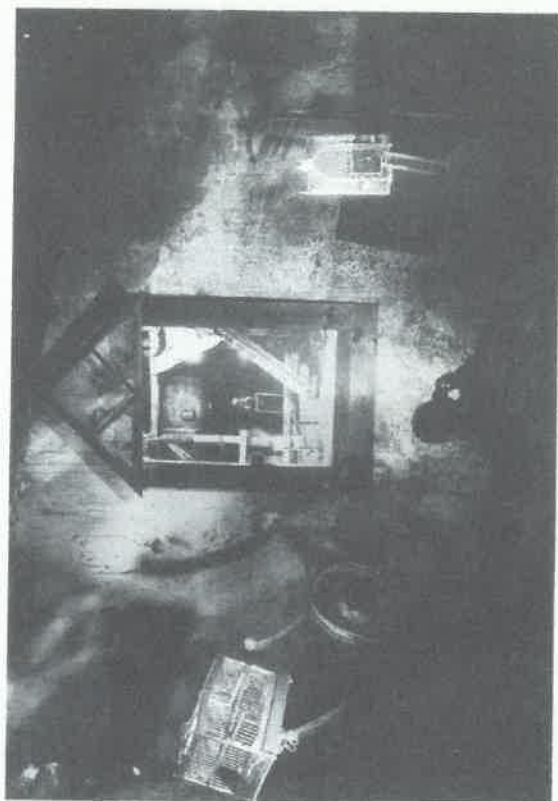
Neslíst. Musel bych bo totiž udt- lit do vlastních řad a bylo by hloupé deklarovat se nazvájem. Jednoznačně fotografe Jolantě Havelkové, která koordinovala vše přímo v Kolíně. Vy- stavovat vlastní věci, pomáhat s insta- lací ostatním, starat se o všechny a o všechno a do toho ještě banální sístnost: to by asi chlap nevydržel.

Jaký byl ohlas festivalu?
Přes nepřítomnost počasí minulého ví- kendu byla návštěvnost mimořádná.

Byla přítomná řada známých fotogr- a i významných českých teoretiků fo- grafie. Ale přijel například i zpravoc FRANKFURTE ALGEMEINE ZI- TUNG, byli přítomni galeristé nej- z Evropy, ale i ze Spojených států, k- ti zde i přímo s autory navazovali p- covní kontakty. Jedna expozice se d- konce ihned po víkendu stěhovala přesunout galerii v Mannheimu. Hla- ně však akce oživila region, kde jse- v neděli prochodili hodinu městem, n- jsem našel otevřenou hospodu.

A co do budoucna?

Mezi lidmi z oboru byl ohlas vel- příznivý, za dva roky budeme jistě p- krátová. Nejsem však profesionál agentura, ale stihl jsem vytipovat do budoucna řadu lidí, kteří js- ochotni nám pomoci. Především n- tější ohlas mezi mladými lidmi si- bez »klasické kvality«, ale s pochop- ním. Ani do budoucnosti se jistě ne- belujeme bez následect z regionu. Je- je Miloš Honek z Malé galerie, D- víd Dvořák z divadla, mlslmí spozná- a konec konců celé město Kolín.

Instalace Jaroslava Fišera v půdním prostoru pivovaru. Dokumentace Robert Rambousek

Postavy ze záhrobí, instalace Jolany Havelkové a Aleše Kuneše. Dokumentace Tomáš Pánek

Y Oleka na okenním rámu haly
umentace Josef Moucha

ifa Mouchy v Zámeckém pivovaru.

Jaroslav Fiser is an artist who pushes the limits of what a photograph is and what a photograph can reveal to others. He expects that his students are open to these goals.

Students will photograph in Prague and work in the darkrooms and studios of VSUP. They will also occasionally travel to Fiser's studio outside of Prague to work with the possibilities of the photograph as image on canvas, assemblage, montage/collage, emulsion manipulation, performance piece and installation.

Each student must be willing to work hard and be able to motivate themselves toward achieving a dramatic growth in their perceptions and work.

THE PHOTOGRAPH AS EXPLORATION AND EXPERIMENT

JULY 1-12

© 1996 Jaroslav Fiser

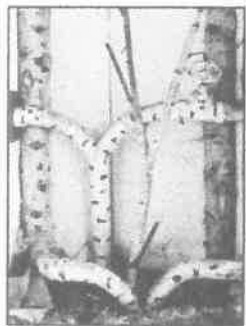
JAROSLAV FISER

Jaroslav Fiser is an important member of the "new generation" of Czech photographers. His work is deeply influenced by surrealism, international literature and the artistic legacy of previous Czech photographers. He is a sensitive teacher who is able to listen to students, critique their photographs, and help them move forward with their work.

Fiser is a graduate of FAMU, the Academy of Performing Arts, Department of Photography in Prague. He also studied photography at the State Graphics School.

Mr. Fiser has exhibited extensively both in the Czech Republic and in a number of other countries in Europe. His work is represented in a variety of museum collections throughout Europe, including the Victoria & Albert, London. He was Director of the Prague House of Photography and is currently a teacher at VSUP, the College of Art, Graphics and Architecture in Prague.

From among the United States. He is a man currently a professor at the Minor White and Robert Cawood holds a Bachelor's degree from Tennessee State University.

JAROSLAV FISER

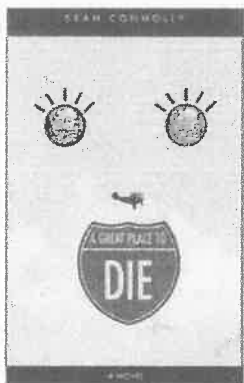
Artist in Residence

Jaroslav Fiser is an important member of the "new generation" of Czech photographers. His work is deeply influenced by surrealism, international literature, and the artistic legacy of previous Czech photographers. He is a sensitive teacher who is able to listen to students, critique their photographs, and help them move forward with their work.

Fiser is a graduate of FAMU, the Academy of Performing Arts, Department of Photography, in Prague. He also studied photography at the State Graphics School.

Mr. Fiser has exhibited extensively both in the Czech Republic and in a number of other countries in Europe. His work is represented in a variety of museum collections throughout Europe including the Victoria & Albert, London.

He was Director of the Prague House of Photography (the center of Czech/Slovak photo activity in Prague) and is currently a teacher at VSUP, the College of Art, Graphics and Architecture in Prague.

SEAN CONNOLLY

Writer in Residence

Sean Connolly will join us this summer in the roles of resident writer, provocateur, comic muse, and voice of alternative criticism.

Connolly has worked with photographers and photo workshops since the 1970's when he made a pest of himself at the Latent Image Gallery and Silver Eye Center for

Photographers in Pittsburgh by discovering narratives lurking in the compositions of photojournalists and fine artists, tales they had never intended to be seen or told.

Connolly has designed and directed public access TV programs, launched an arts magazine, invented the radio cartoon, worked as a graphic assistant in the formation of company logotypes, and published dozens of stories in newspapers and literary journals. A novelist, his book "A Great Place to Die", will appear this spring.

His contribution to The School will be to educate the story teller in students and explore the narrative possibilities of their photographic images. In addition, he will help students with their own writings, if they desire.

DESCRIPTION AND PHILOSOPHY OF THE SCHOOL

The School for Photographic Studies in Prague is a private institution whose major goal is the promotion of the intensive study of the artistic and expressive aspects of photography through the serious investigation and exploration of the history, criticism, craft and technique of the medium.

The School is a place open to many philosophies and approaches in current photographic practice. While not espousing a specific artistic doctrine or ideology The School is a place committed to humanist values. We demand intellectual rigor, philosophical honesty and hard work. Classes offered by The School are not introductory or entry level, but rather are structured for emerging photographers with experience who wish to expand their base of achievement in picture making and craft skills.

Dialogue, debate, and discussion of real issues are the core of our educational philosophy and classroom activities. Teachers and students are absorbed with conversations about photographs, the world of photography and how these relate to their lives and the world at large.

The student body is international, including students from Europe, the United States and other countries. This diversity in The Schools' student body is a great strength and an asset we want to share with you.

The School is also about life and work. Students make pictures, meet interesting people, travel to new places, and live in a world of many languages, cultural and political differences and respond to all of this by making photographs.

Based in Prague, Czech Fiser operates as a "floating" in the usual offices, staff an associated with other org functions by using rented

PRAGUE AND THE CZECH REPUBLIC

The Czech Republic, and are nestled in the heart of by neighbors Germany, P Hungary and Austria. The diverse landscape ranging farmland to mountains ar drama. The weather is c stable, pleasant summers sunny days and cool even

The Czech people are open hosting foreign visitors economically and political from none of the ethnic to with other parts of East secondary languages are German. The Czech econ recovering from the com Western Europeans and advantages for their resp

The Czech Republic is a sti of cultural and economic abysmal legacy of comm by side with the finest of The remains of economic with the boldest of capita Communists, capitalists, boarders all interact on ti pubs of Prague and in me villages. This makes for a emotional stew that ever

A large and vibrant expat Prague adds texture and already multi-faceted po The city center boasts a w activities including doze contemporary and classi galleries, poetry readings active photographic com a photographer's paradis

ABOUT OUR FACULTY

Our faculty and staff are tl the international photogr We select teachers who and care about our stude highly respected photogr of the individuals listed h photographic poet and a teacher. Each knows how

Jaroslav FISER (1965) 扎博斯拉夫·费诗尔(1965)

Selected Individual Exhibitions

Fotoforum Felldag, Zürich, Switzerland
Czech Saving Bank's Gallery,
Kladno, Czech Republic
Gallery Mladá Fronta, Prague
Passinger Fabrik, München, Germany
Prague House of Photography
Film Academy, Prague
Gallery of the Czech Photographers'
Union, Prague
Gallery Scholte, Amsterdam,
Netherlands
Art Gallery A'pert, Amsterdam,
Netherlands
Gallery of OKD 8, Prague
Wallenstein Garden, Prague

Selected Group Exhibitions

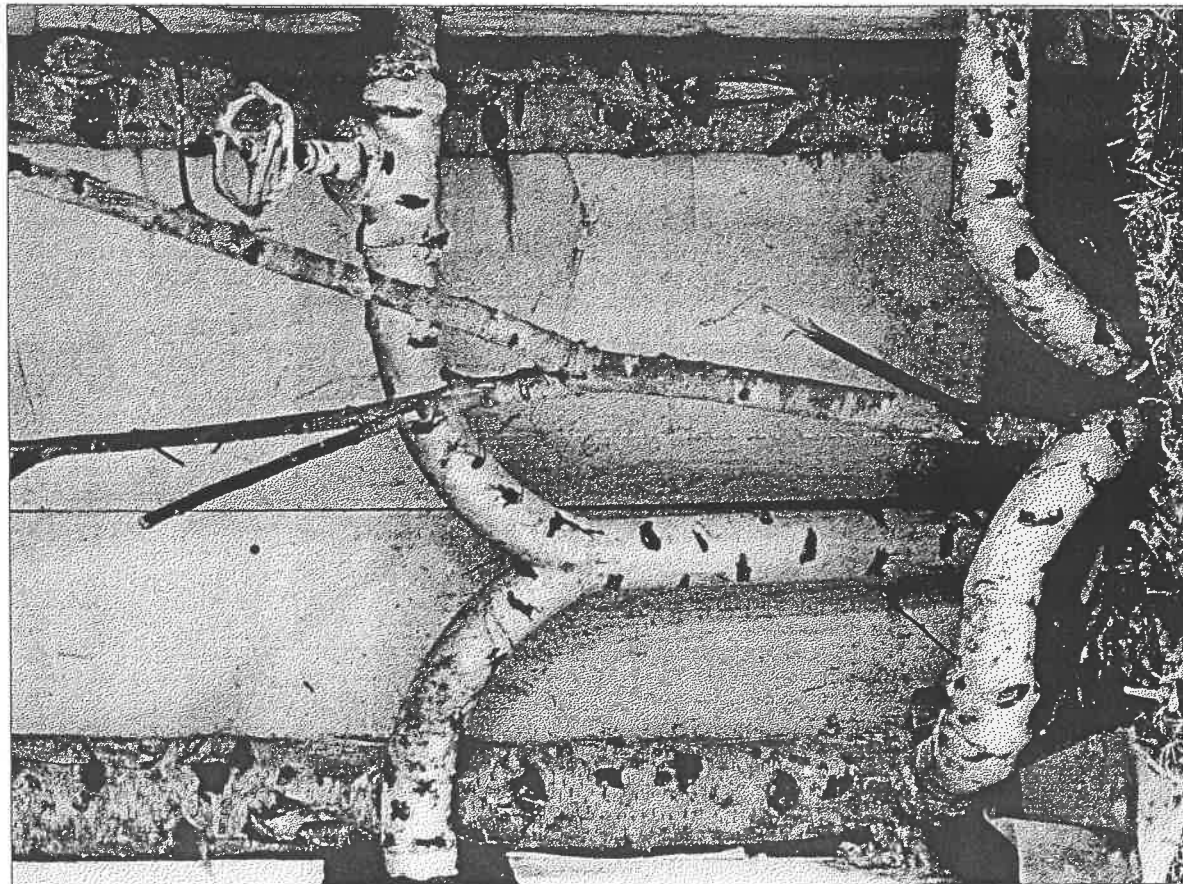
Funke's Kolín, Czech Republic
Czech Photography 1989 - 1994, Prague
Arts Fair, Chicago, United States
Kunst Bai, Amsterdam, Netherlands
Funke's Kolín, Czech Republic
"What's new: Prague", The Art Institute of
Chicago, Chicago, United States
Czech Photography, Dietsenbach, Germany
Fotoart, Prague
"Why van Gogh"? Amsterdam, Netherlands
"Confrontation", Světlá, Czech Republic
The Another Side of Photography,
Amsterdam, Netherlands
Young Czech Photographers,
Hamburg, Germany
Hollar Gallery, Prague

个人作品选集

1996 摄影图片集锦, 苏黎世, 瑞士
1995 捷克储蓄银行画廊, 捷克
1995 新一代的画廊, 布拉格, 捷克
1992 Passinger Fabrik 画廊, 德国
1991 布拉格摄影棚
1991 电影学院, 布拉格, 捷克
1991 捷克摄影家协会画廊, 捷克
1990 硕尔特画廊, 荷兰
1990 阿别特艺术画廊, 荷兰
1989 OKD 8 艺术画廊, 捷克
1988 沃兰斯特恩花园, 捷克

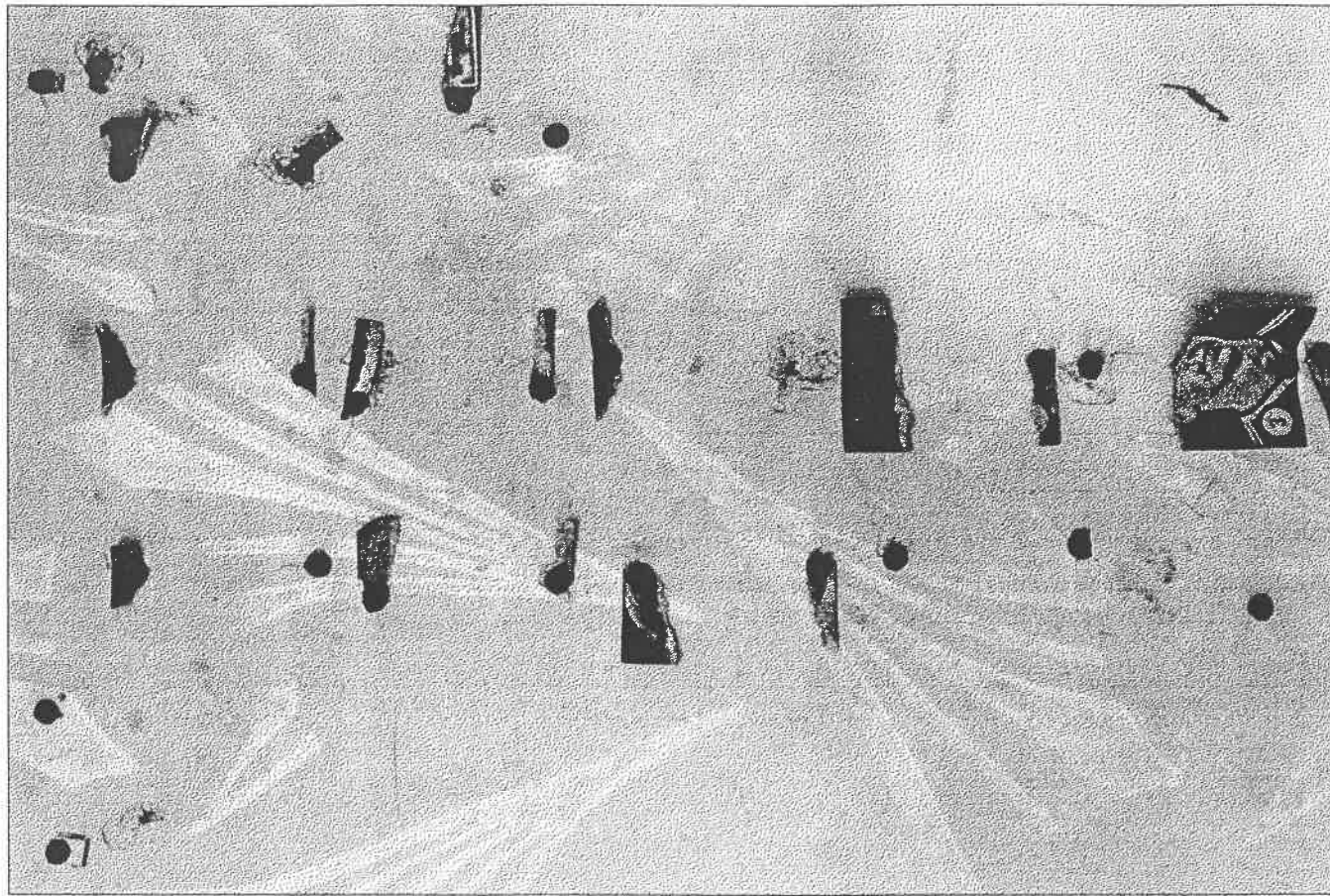
集体作品展

1996 福因克的克林摄影室, 捷克
1994 捷克摄影艺术展 1989—1994, 布拉格, 捷克
1994 艺术盛会, 芝加哥, 美国
1993 BAI 艺术节, 阿姆斯特丹, 荷兰
1993 福因克的克林摄影室, 捷克
1992 芝加哥艺术学院, 美国
1992 捷克摄影艺术, 德国
1991 摄影艺术, 布拉格, 捷克
1990 为什么 凡高? 阿姆斯特丹, 荷兰
1989 对比艺术, 斯瓦格夫, 捷克
1989 摄影艺术的魅力, 阿姆斯特丹, 荷兰
1988 年青的捷克摄影家, 汉堡, 德国
1988 霍拉尔画廊, 布拉格

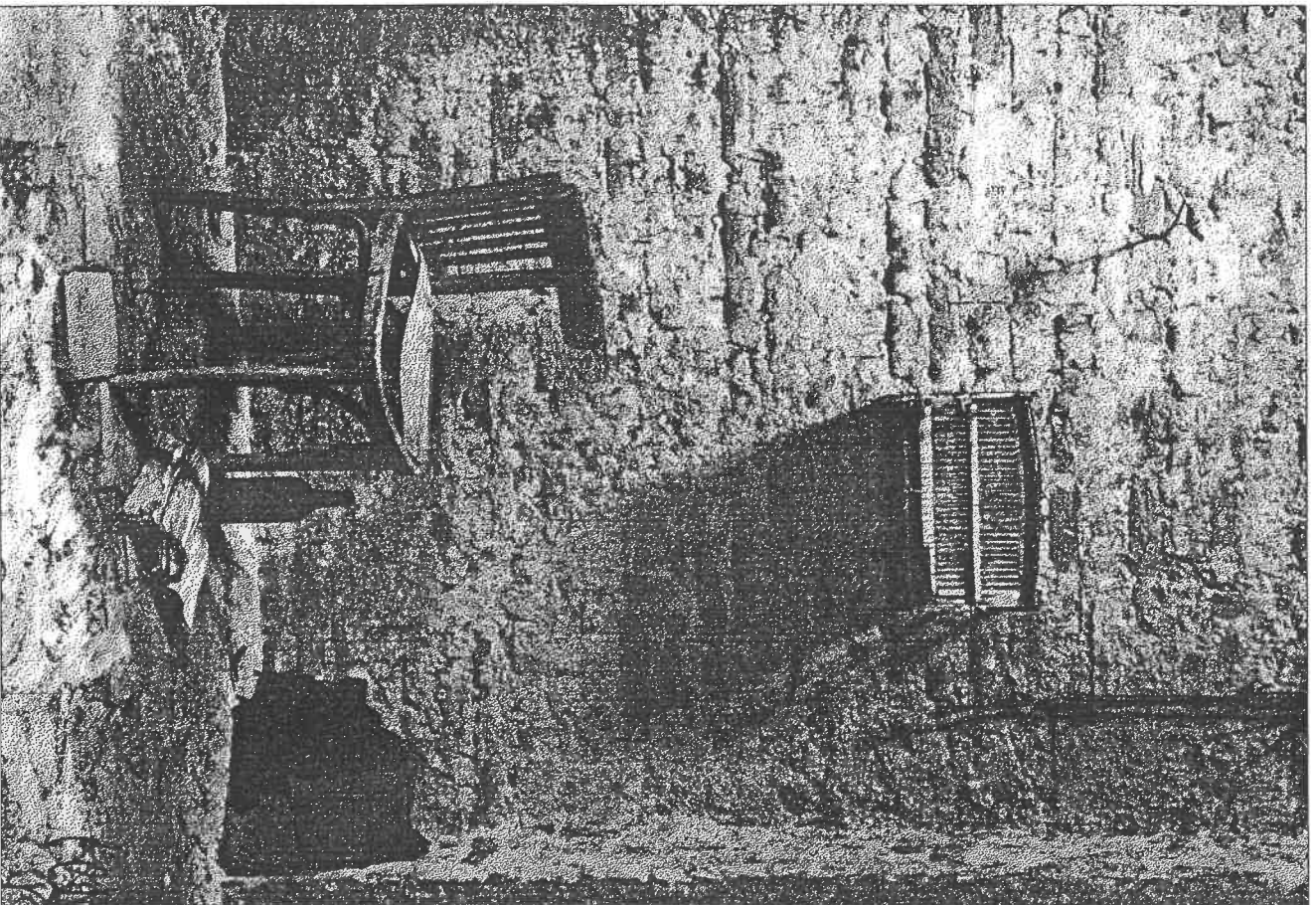

Od roku 1986 se zúčastnil společných výstav v Amsterdamu, Antverpách, Brně, Bruselu, Dietsenbachu, Hamburgu, Chicagu, Karlových Varech, Kolíně, Mnichově, Praze, Svárově. Zastoupen svými pracemi ve Victoria & Albert muzeu v Londýně a v Uměleckoprůmyslovém muzeu v Praze.

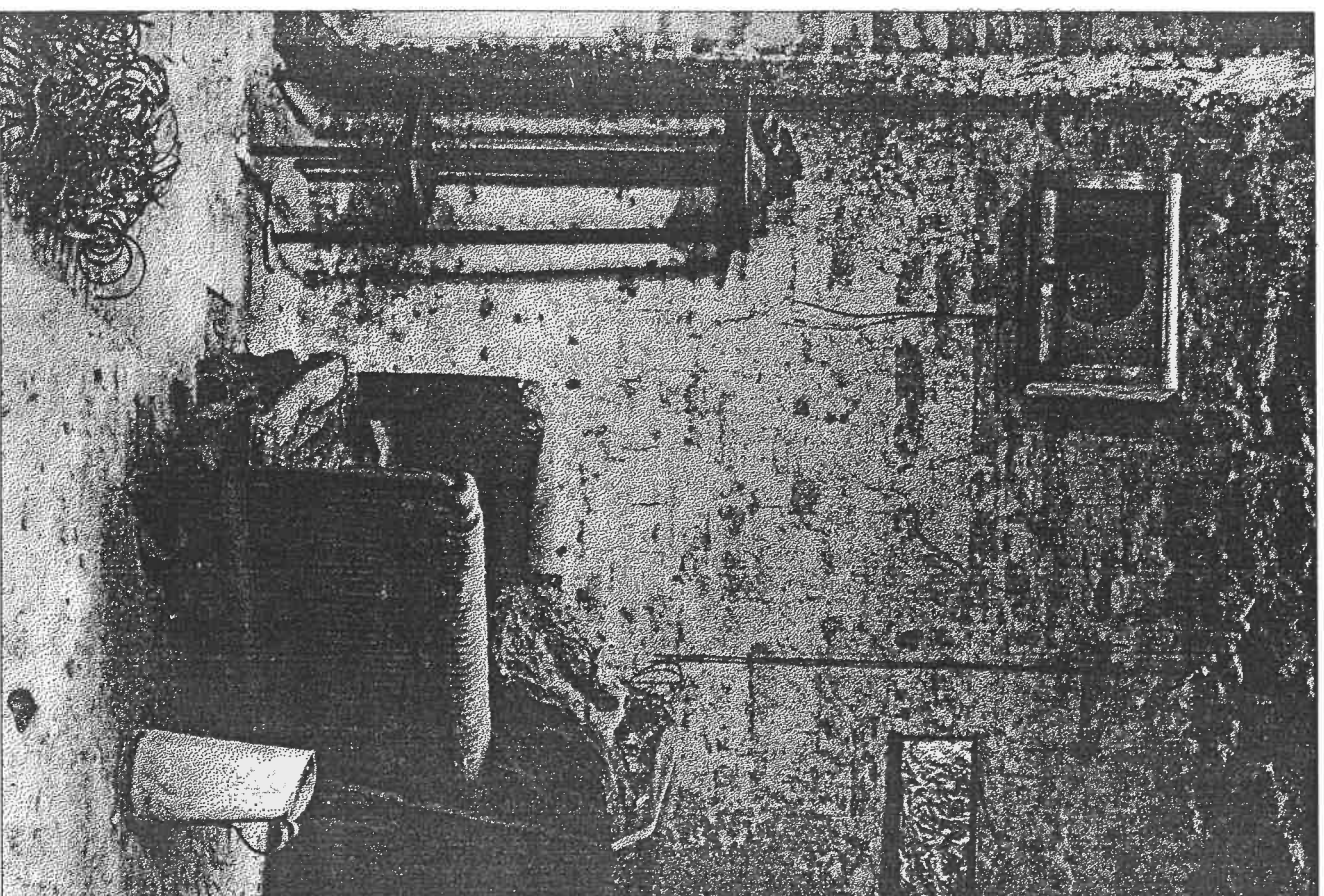
Pořádá Malá galerie spořitelny v Kladně - prosinec 1995

J A R O S L A V F I Š E R
F O T O G R A F I E

Narozen 8. 9. 1965. 1981/1985 - studium na SPŠ grafické. 1987/1992 - studium na FAMU, katedra fotografie. 1990 - studijní pobyt na Královské akademii výtvarných umění v Amsterdamu (1 semestr). 1992 - studijní pobyt v Nottinghamu na univerzitě TRENT (2 měsíce). 1993/1994 - ředitel Pražského domu fotografie. Od roku 1994 vyučuje na VŠUP v ateliéru fotografie.

Samostatné výstavy:
 1988 - Valdejšínská zahrada, Praha
 1989 - OKD Krakov, Praha
 1990 - Art gallery A'pert, Amsterdam
 1990 - Gallery Scholte, Amsterdam
 1991 - Galerie SČF, Praha
 1992 - FAMU, Praha
 1992 - Pražský dům fotografie
 1992 - Passinger fabrik, Mnichov
 1995 - Galerie Fronta, Praha

Káhira Fišerovým objektivem

WYSTAWA / Místo vyhledávané turisty z celého světa zachytil v klidu a bez lidí. Vedle lesku a ruchu je bída, nepořádek a špína.

■ OLGA FIKRLOVÁ

KLADNO - Dubnová výstava fotografií v Malé galerii spojitelný - oprýskaná zeď, válející se nepořádek, osamělý kůň, rozbité okno, vydlabaná dlažba, hromada krámů, polorozbořená stavba, žádní lidé. I to je Káhira. Perla vyhledávaná turisty pro své památky, atmosféru tržišť, ruch v ulicích.

Mladý fotograf Jaroslav Fišer ji letos v zimě prozkoumal z jiné stránky. Stipendium

díjný pobyt mu přinesl poznání velkoměsta z odvrácené strany. Prolézal uličky, zákoutí, periferie. A jeho objektiv se záměrně vyhýbal lidem.

"V Káhře vedle sebe existují naprosto odlišné světy. Z haraburdí najednou vyleze elegán, následně do bouřáku a odjždí. Oni umějí žít přirozeně v nepořádku. Mě zaujala místa, která nesou stopu člověka, ale on už tam není," vypráví Fišer.

Dodává, že se ani do odlehkých zákoutí nebál jít, neboť lidé jsou tam většinou přátelští a vstřícní.

Autor se narodil v roce 1965. Vystudoval Střední průmyslovou školu grafickou a FAMU, obor fotografie. Od roku 1994 vyučuje na Vysoké škole umělecko-průmyslové a věnuje se volné tvorbě. Zúčastnil se řady výstav, jeho snímky jsou zastoupeny i ve veřejných sbírkách v zahraničí.

Fotograf Jaroslav Fišer byl v zimě na stipendijním pobytu v Káhře. Zachytil tam neúřední záběry. Snímky vystavuje nyní poprvé v Malé galerii spojitelný v Kladně. Foto: O. FIKRLOVÁ

Kladenský deník 14. 4. 01

Kladenský expres 2.5.2001

Fotograf Jaroslav Fišera předstává v Malé galerii spořitelny fotografie z káhirských zákoutí, která běžný turista nenavštěvuje.

Foto František KAŠE

Výstava z africké cesty fotografa Jaroslava Fišery

Černobílá zákoutí barevné Káhiry

Jsou všude na světě - místa, která přitahují tajemností a opuštěností nebo vyvolávají i strach. Nevábná zákoutí s polorozpadajícími se zdmi domů, s povalujícími se odpadky či věcmi již nepotřebnými a zapomenutými. Nelichotivý otisk lidské civilizace. Soubor patnácti černobílých velkoformátových fotografií s touto tematikou vystavuje až do 15. května v Malé galerii spořitelny fotograf a vysokoškolský pedagog Jaroslav Fišera (35). Pořídil je na přelomu loňského a letošního roku při stipendijním pobytu v Káhiře.

"Většina fotografií je z míst, která jsou jakoby opuštěná, ale i v prázdných domech zůstává atmosféra po člověku. Toto jsou výsky z měs-

ci, které jinak vře a přetéká životem. A i když se taková zákoutí najdou v Kladně, Karvině, možná i na předměstích Prahy, liší se ve způsobu, jakým se zde žije. Káhirané se v tomto prostředí cítí přirozeně, nepovažují je za chudinské čtvrti. Je běžné, že ráno z trasek domu vyjde muž s napomádovanými vlasy, v nuznějším obleku a v naleštěných botách spontánně projde smetlištěm. Čtyřicet procent města vůbec nevyvíjí odpadky," začíná své vyprávění o druhé tváři Egypta. "Památ minut od centra mrakodrapů a hotelů jsou takovéto čtvrti a v nich žije převážná většina Káhiřanů, kolem 16 milionů lidí. Musel jsem překonat strach se mezi ně vydat. Ale pokud mají z přichozího pocit jakési souměřitelnosti, jsou vřelí, pomohou, nabídnou dale

a čaji, zatímco na turistických místech je to úplný opak - vymýšlejí si všemožné bádorky, aby turistu zbavili obsahu jeho peněženky. Ale ve skutečnosti je v Káhiře jenom jedna nebezpečná část, tzv. Mrtvé město. Jedná se o hřbitov ze 17. století, kde žije regulérně v hrobkách kolem milionu lidí a ti mezi sebe neradi někoho pouštějí."

Fotografie Káhiry, jak ji u nás zná málokdo, vystavuje Jaroslav Fišera poprvé.

(vše)

17.10.200621:46

Chadimova fotorevue - 195.

Výstava : **Jaroslav Fišer „Šuplík“**

Kurátor : **Jiří Hanke**

Místo konání : **Malá galerie České spořitelny, nám. Svobody 2003, Kladno**

Výstava potrvá do: **1.2.2011**

Vernisáž : **5. 1. 2011 v 18,30 h.**

Otevřeno: **Po – Čt 8 – 17 h. Pá 8 – 16 h.**

Vydává : © **Jiří Chadima 11. 1. 10**

- e-mail : chadima@fotorevue.org

- stránky: www.fotorevue.org

Jiří Hanke

Jaroslav Fišer

Mé první reportáže na zahájení roku jsou obvykle z Kladna, vlastně první byla vždy z CELEBRISU v Hradci Králové, ale ten byl loni zrušen, takže letos jsem se nejdříve vydal do Malé galerie ČS, abych se setkal s dlouholetými kamarády, vyměnil PF a také poklábosil u piva. Na výstavu Jaroslava Fišera jsem dorazil těsně před zahájením, a než jsem se rozkoukal tak výstavu uvedl **Jiří Hanke** slovy :

***Jaroslav Fišer** (*8.9.1965) zde vystavuje několik souborů. První z nich je **Česká krajina**, ve které autor zaznamenává pozvolné změny, přičemž si nedělá legraci z krajiny, ale krajina si ji dělá z nás. Druhým souborem jsou **Veteše**, což jsou fotografie jeho plastik, které objevil při úklidu svého ateliéru. Rozestavil je do určitých konfigurací v reálu a poté je fotografoval. Třetím souborem je **Natura Morta**, kde kombinuje přírodní scénérie snímků malebných zákoutí, které vznikly střetem lidského přístupu a přírody a jsou doplněny články z novin...*

Je toto vaše současná tvorba, nebo pohled do minulosti?

Soubor Veteše vznikl vlani, a mám ještě v záloze řadu dalších nápadů, takže se bude dále rozrůstat. Krajiny i Natura Morta, budou dále pokračovat volným způsobem, ale nechci dělat fotky, které by byly do počtu. Začínám pracovat na třech dalších souborech, ale jsou to zatím jenom střípky, k nimž se dopracuji postupně.

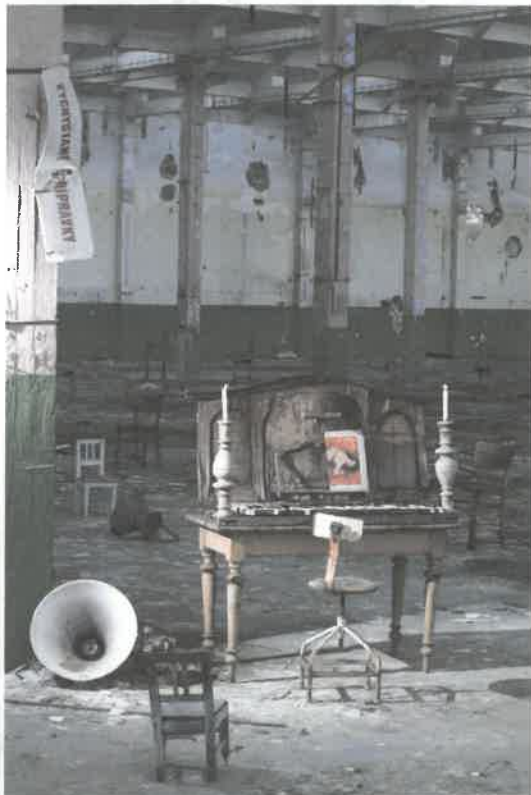
Jak se bude jmenovat další soubor?

Hamplmani. Jsou to houpací závěsné figurky na šňůrkách, které po zatažení zvedají ručičky a nožičky. Budou to kombinované fotky, kterými bude moci člověk pohybovat.

Nyní přejdeme k další části výstavy což jsou Veteše.

Všechny tyto soubory vznikaly po narození mých dětí. Dříve jsem mimo focení dělal i objekty, které jsem skládal a svařoval z různých veteší a odpadů. Postupně se tím zaplnil ateliér, a tak jsem začal ty objekty vynášet do reálného života, kam ty objekty trochu patří. Bylo to pro mne zajímavé nejen průběhem, jak to vzniká, ale i střetáváním těchto artefaktů s realitou.

Co byste mi pověděl k vašim krajinkám?

Jsou to panoramata snímána digitálem a jakoby poslepovaná k sobě. Mají jednotnou výšku, ale různou šířku, takže můžou být široká 50 cm, ale i metr, dle toho co ta krajina dovoluje. Dlouho jsem sledoval, jak si lidé s tou krajinou pohrávají a zasazují do ní neony, billboardy, poutače a přizpůsobují jí ke svému účelu, přičemž neberou na krajinu ohled. Snažím se lehce ironizovat to, co s krajinou provádíme. Najdete zde místa, která jsou trochu obskurní – westernové městečko, technoparty na krásném místě v Čechách, která tu krajinu změni, nebo středověkou tvrz, kterou si někdo staví o vikendech a další prazvláštní změny.

Jako ta láhev uprostřed.

Láhev uprostřed krajiny je v podstatě nesmysl, ale je to styl dnešního života. Nebereme na krajinu ohledy a chceme si ji přizpůsobit k obrazu svému.

Po vernisáži jsem se Jaroslava Fišera zeptal:

Kdy začala vaše cesta k fotografii?

Můj tatínek byl výtvarník grafik a kolem nás se stále pohybovali grafici i fotografové, jako např. pánové Ludwig a Chochola. Můj druhý tatínek byl muzikant, ale rád fotil, a tak mne postupně přivedl k fotografii. Po základní škole jsem absolvoval grafickou průmyslovku a později i FAMU.

pacienti. Staciho by uzavřít na měsíc dřezen dohody o pracovní činnosti na dobu určitou a akutní péče by nebyla narušena. To však paní ředitelka rázně odmítla, "řekla například lékař kladenského oddělení ARO Martin Dimov.

Podle jeho slov i kolegu, nejsou teni, kteří si berou pacienty jako rukojmí. „Nejsme to my, komu je lhostejné, bude-li akutní péče v ONK fungovat i v březnu tohoto roku.“ Misto toho bylo ředitelstvím ONK oznámeno vytvoření nového týmu. Tento tým sestává ze tří doktorů, kteří se k výzvě nepřipojili a dvou nových lékařů (nový primář a

ODEDLENÍ ARO by bez lékařů zkolabovalo. Ilustraci foto: archiv Deníku

jeho zástupce). Vzhledem k tomu, že tento počet chod od dělení nepokryje, byli osloveni i lékaři záchranářů.

„Ze všeho nejvíce nám vadí, že jsme veřejnosti představeni jako nenasytití vyderáci, kteří se zpronevěřují svému poslání. Nepotvráme, že nám naše práce opravdu

případě finančně podhodnocena a že nám vadí, když jsme nuceni trávit v nemocnicích skoro dva pracovní úvazky měsíčně,“ doplnil lékař Martin Dimov. Lékaři údajně nechtěli platy jaké jsou v Německu či Rakousku, nýbrž ty, které jsou odpovídající pro Českou republiku a budou v

rukojmí a uzavřeli je. Nicméně pracovali na částečný úvazek při pracovním vyřízení plného za podstatně méně peněz, než je oněch proklámaných 17 tisíc korun měsíčně, není přijat do pracovního poměru a vidna složení atestační zkoušky mizí v nedohlednu. Proto musíme irvat na svých požadavcích, ačkoli tím dobrovolně ztrácíme zaměstnání, které máme rádi. Nechceme se podílet na další personální devastaci českého zdravotnictví tím, že budeme mlčet,“ uzavřel Martin Dimov. Vše informací se dočtete v nové kladenské deníku.cz

Fotograf Jaroslav Fišer sáhl do šuplíku

OLGA FIKRLOVÁ

Kladno - Výstavu s názvem Šuplík představuje v Malé galerii kladenského sportovního fotografa Jaroslava Fišer. Je složená ze tří souborů z poslední doby - Česká krajina, Natura Morta a Veteše.

Jednotlivé cykly je možné vnímat z různých úhlů pohledu. Jedno je však jisté. Autor se sám dokáže dívat na fotografované s jemnou ironií a nadhledem.

„Fotografie vznikaly skutečně jen do šuplíku, v době, kdy jsem se věnoval více svým dětem než vystavování,“ řekl na vernisáži Jaroslav Fišer.

Česká krajina kolem nás se nenápadně mění. Když krásná pole jsou pojednou rozparcelována a zastavěna kýčovitými domky, silnice lemuji obrovské billboardy, neomývané a reklamami. Nejen, že často zavíní vážnou dopravní nehodu, ale dokáží

úplně zkažit přírodu.

Pozvolna se neporušené zelené zmocňují spáry obchodu. Na krajích obcí vznikají sklady, podél cest podivné bunkry na cosí.

„Snadím se na nové se utvářející ráz krajiny dívat s lehou ironickým nadhledem,“ uvedl Fišer.

„Příroda si nedělá legraci z nás, ale lidé si ji dělají z přírody,“ podotkl k výstavě galerista Jiří Hanke.

A ví, o čem mluví. Některé snímky skutečně působí komicky. Například záběr na billboardy, které prakticky tvoří panoráma krajiny, skládka uprostřed přírody či počmáraná zeď.

„Cyklus Natura Morta vznikl při práci se snímek vyplašeného auta Fiat Forto, které se houplalo v hoře odpadků po povodních. Připomínal mi staré zátiší a jako by si pohrával i s doslovným překladem Natura Morta,“ vysvětlil fotograf Fišer.

JAROSLAV FIŠER A doprovodné na vernisáži jeho dětí. Foto Olga Fikrlová

A třetí část nazvaná Veteše? „Popudem byl jarní úklid v ateliéru. Byl zaplněn spoustou rozpracovaných objektů, nedalo se v něm hýbat, tak

jsem jim dopřál opravdová setkání s realitou,“ přiblížil trochu zvláštních uskupení, která mají ale velmi poetický ráz.

Jak informovala mluvčí policie Jana Dětská, neznámý pachatel nejprve vypálil vstupní vrátka a poté poničil plastové vchodové dveře. Přes ně se mu podařilo vniknout do domu. Zloděj uvnitř ukradl věci a ušel. Nyní po pachateli pátráme, sdělila mluvčí. Majitel domu odhadl způsobenou škodu na přibližně 300 tisíc korun. Dvě třetiny této sumy činí hodnota zcizeného vozidla. (vot)

Kojenec zemřel v neděli v Kladně

Kladno - Tragédie se stala v neděli v jedné kladenské rodině. Zemřelo zde teprve osmiměsíční dítě, jak tv formovala mluvčí policie Jana Dětská, přivolány lékaři neshledal známky cizího zavinění smrti. Přesto byl nařazen pítva, která definitivně určí příčinu kojení va úmrtí. „Vzhledem k věku dítěte nebudeme k příjdu podávat žádné další informace,“ konstatovala policejní mluvčí. (vot)

Zastupitelé zasednou 17. v 17 hodin

Sazená - Veřejné zasedání zastupitelů Sazené se uskuteční 17. ledna od 17 hodin v malé zasedací obecní úřadu. Na programu budou kromě zpráv o činnosti také informace o stavu přípravy kanalizace či proje nání námitek k návrhu územního plánu. (vot)

Kniže Sternenhoch v podání V.A.D.

Kladno - Kulturní román Ladislava Klíny Útřepí knižete Sternenhoch nabídně v sobotu 29. ledna v j vištní podobě Kladenské divadelko. Hru nastudov úspěšný amatérský divadelní soubor V.A.D. (vot)

Slánská knihovna pořádá soutěže

Slaný - Dětské oddělení a pobočka Na Dolíčkách sláské Knihovny Václava Stecha přichystaly v lednu p miadé čtenáře hned dvě soutěže. První z nich má náz Znáš naše hory? Portrý a od 17. ledna a prověřit děti znalosti zeměpisu České republiky. Ve dnech 18. až 1. ledna na ni naváže literární soutěž Staré pověsti české. Tykat se bude znalosti našich dějin. (vot)

Nevyhazujte staré lékárníčky

Slaný - Humanitární organizace ADRA zahájila sb autolekárníček, které měli řidiči podle nové vyhláš vyměnit nepozději do konce loňského roku. Zdravnícký materiál použije ADRA pro svou nemocnic bo v chudé oblasti Nyamira v africké Keni. Nepotřné lékárníčky je možné do konce ledna přinést do j daretelný Městského úřadu ve Slaném. (vot)

KULTURA

Fišer ukáže své „šuplíky“

„Jednu chvíli si pomýšlíš na michelinskou hvězdičku a pak máš pocit, že můžeš být rád, že neprodáváš v bistru.“ říká o práci fotografa Jarda Fišer (1965), který právě chystá svou výstavu volné tvorby.

Připravuješ na duben expozici v galerii Azeret, která bude doprovodným programem festivalu Prague foto. Jaké práce představíš?

Připravovaná jarní výstava naváže na podzimní, která proběhla ve stejné galerii. Ta první se jmenovala „Staré kousky“ a představila starší práce, převážně z devadesátých let. Základem té chystané druhé části je výstavní soubor, který jsem minulý rok přichystal pro Malou galerii České spořitelny na Kladně pod názvem „Šuplík“. Mám dvě úžasné malé děti, Tobíáše a Rézi, a v posledních letech jsem se více věnoval jim nežli vystavování, pokud třeba nepočítám skupinové výstavy Umělecké besedy, Fotofora a Asociace fotografů. Volná tvorba vznikala do „šuplíku“. Ta druhá část výstavy bude mít vernisáž 10. dubna v šest hodin v galerii Azeret (Ondříčkova 20) a v průběhu festivalu Prague foto proběhne „setkání s vínem a autorem“.

Dnes již fotíš přes třicet let. Můžeš nějak shrnout svůj umělecký vývoj? Jak jsi s focením začínal a kde jsi dnes?

Sudičky mně daly do vinku dva tatínky. Vyrůstal jsem nejdříve s tátou Jardou, výtvarníkem. Mimo jiné autorem mnoha filmových plakátů a knižních obálek. A tátou Honzičkem, hudebníkem, členem České filharmonie. Díky prvnímu jsem si užil bohémského tvůrčího prostředí a v dětství poznal tatínkovy kamarády fotografy, jakými byli Karel Ludwig, Václav Chochola či Fred Kamer, a díky druhému, který byl vedle své hudebnické kariéry také nadšeným fotografem, jsem se naučil, jak fotografii zvládnout, vyvolat filmy nebo zvětšovat.

Pak už to jelo samospádem. Grafická průmyslovka, FAMU, stáží na univerzitě v Nottinghamu, na AVU u Aleše Veselého a především na akademii v Amsterdamu. Po škole jsem věřil, že se budu živit jen volnou tvorbou, měl jsem v té době své galeristy v zahraničí a prodával jsem své práce do muzeí, nicméně jsem se posléze stal galeristou, odborným asistentem na VŠUP, živil jsem se reklamní fotografií a pracemi pro literární časopisy, knižní obálky a dokonce si zkusil roli kameramana loutkových filmů (Fimfárum do třetice). Volnou tvorbu jsem

Prvním foťákem Jardy Fišera byla ruská Směna. (foto archiv)

nikdy neopustil, ale v posledních letech to bylo jakési mé privatissimo a vystavoval jsem jen ve skupinových výstavách.

Zmíníš si se o svých galeristech v zahraničí. Kde jsou tvá díla zastoupena nyní?

Začátek devadesátých let byl šťastnou dobou. Všechno to začalo vlastně už v osmdesátém devátém, kdy jsme s FAMU (srpnu 89) vystavovali na mezinárodním festivalu uspořádaném ke 150 letům fotografie. Na výstavě vybraných studentských prací (The Other Side of Photography) si mě vyhlédli amsterdamská galeristé a díky tomu jsem měl hned na jaře '90 svou první výstavu v Amsterdamu. Možná i díky tomu mě londýnské Victoria&Albert Museum vybralo v rámci své akvizice mezi vybranou dvacítku českých fotografů. Poté přibýlo pár dalších muzeí a skvělý galerista Martin Lehner z curyšského Fotofora Feldeg. Bohužel se posléze amsterdamská galeristé rozhádali a Martin podlehl mozkové příhodě.

Nicméně mé práce jsou dnes kromě Victoria&Albert Muzea zastoupeny ve Stiftung für die Photographie při curyšském Kunsthau, Uměleckoprůmyslovém mu-

zeu v Praze, Galerii hlavního města Prahy, Národním muzeu fotografie v Jindřichově Hradci a ve sbírkách Karlovy Univerzity.

Máš nějaké umělecké osobnosti, které tě inspiroují?

Obávám se, že jsem nikdy neměl idol, ke kterému bych opravdově vzhlížel, nicméně jsem měl rád práce řady autorů, které mi připadaly inspirativní. Mezi fotografy to byli bezesporu Emila Medková, Vilém Reichmann, Jindřich Štyrský a třeba rané práce Ladislava Postupy či Čestmíra Krátkého. Ze sochařů to byli Edward Kienholz, Jean Tinguely a velký vliv již od mého dětství měl Aleš Veselý, kterého jsem měl to štěstí poznat osobně.

Dnes se věnuješ i komerční fotografii. Jak si tento obor profesně stojí v Česku? Děláš i na některých zahraničních projektech?

Od druhé poloviny devadesátých let se živím i komerční fotografií, převážně pro literární časopisy. Na začátku to byly práce pro tehdy vznikající vydavatelství Stratosféra (Esquire, Harper's Bazaar, Cosmopolitan, Rolling Stone), pak pro Hachette (Appetit) a v posledních deseti letech pro Mladou

KULTURA

Z cyklu Veteše 2011

frontu (časopisy Formen, FOOD, Dieta, Moje Psychologie, Juicy). Ze zahraničních dlouhodobě spolupracuji s vydavatelstvím Appelberg a příležitostně s některými zahraničními, převážně skandinávskými perio-

diky a naštěstí mám stále několik stálých zahraničních klientů, pro které vytvářím práce v tomto regionu. Fotografie jako obor prodělala v Čechách v posledních letech velký vývoj, bohužel pro fotografy ne úplně nejšťastnější. V devadesátých letech bylo málo fotografů, práce na klasický materiál byla nesrovnatelně náročnější a díky tomu měl fotograf větší slovo – a lépe honorované – než dnes, kdy je kvůli novým technologiím široce přístupná a fotografií je nespočítelně. Jednu chvíli si pomýšlíš na michelinskou hvězdičku a pak máš pocit, že můžeš být rád, že neprodáváš v bistro.

Dnešní fotografická vybavení jsou digitální foťáky a software na úpravu fotek. S čím dnes pracuješ? S jakým foťákem jsi jako kluk začínal? Prvním foťákem byla ruská Směna, takový ten nefalšovaný socialistický bakeliták, který jsem ale miloval, prostě první láska. Můj druhý drahý tatínek mi pak věnoval staříček Rollerflex, dvouokou zrcadlovku, která mě věrně doprovázela řadu let a je schopná fotit dodnes.

Pak samozřejmě přišly různé profesionální přístroje, ale v posledních letech už pracuji takřka výhradně s digitální technikou

převážně od firem Nikon a Canon, zvětšovač jsem nahradil Applem a kouzla negativního a pozitivního procesu Photoshopem.

Tomáš Jelinek

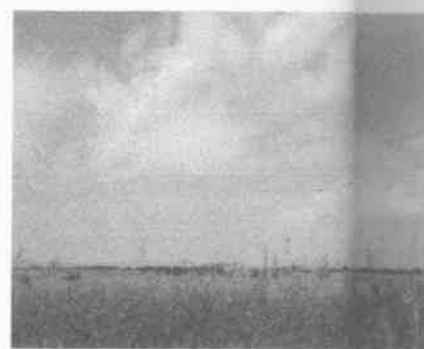

Z cyklu Veteše 2011

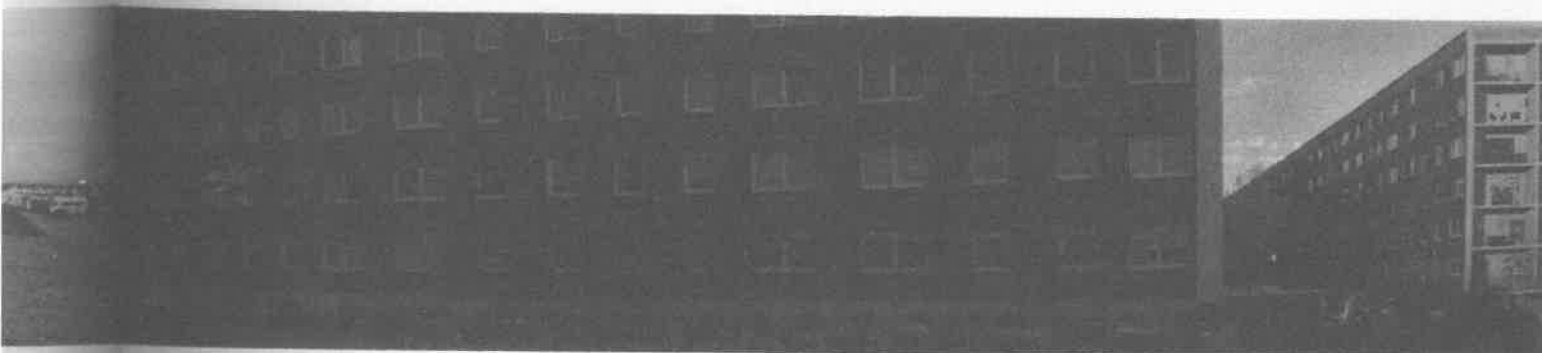

Ze souboru věnování fotografie pro R. Rauschenberga a M. M. (1989)

Jaroslav Fišer * 1965

U nás U sousedů Česka krajina Fotografie

U nás U sousedů (Německá krajina) fotografie

10 / 1993

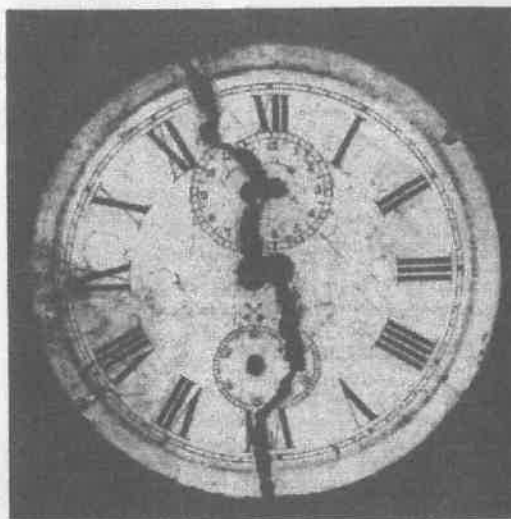
atelié

Fotografie a monografie Ladislava Postupy

Ladislav Postupa je fotografickým tvůrcem s nezaměnitelným, osobitým rukopisem. Vystudoval vyšší průmyslovou školu stavební a pracoval jako projektant. Od konce padesátých let se začal intenzivně zabývat fotografií. Tvorba Ladislava Postupy patří do nejvýznamnějšího proudu poválečné fotografie. Nese v sobě hledání nové estetiky spojené s tradicí i boj proti dogmatickým tendencím. Inovuje prvky surrealismu a hlavní důraz klade na symbolickou a významovou složku fotografie. Postupova inscenovaná zátiší, složená ze všedních věcí, jsou převážně realizovaná v ateliéru, i když autor nevylučuje možnost nalezené reality. V jeho pojetí ožívají běžné předměty do fantaskních tvarů a forem, vytvářejících přeludné obrazy plné tajemnosti, metafor a vnitřního napětí. Autor v nich uplatňuje svůj cit pro skladbu a obdiv k prostým estetickým liniím, které svou působivostí vybízejí diváka k vlastním úvahám a představám. Výraz jeho fotografií je spojen s dokonalou technikou, doprovázenou od poloviny 70. let i grafickými a barevnými zásahy. V Postupově díle dochází rovněž k prolínání volné tvorby s profesionální sférou, v níž uskutečňuje velkoprošné řešení fotografií ve společenských a soukromých interiérech. V této oblasti je zároveň autorem dvou ojedinělých československých patentů, umožňujících trvalou instalaci fotografie na deskách a v nábytkovém designu. Svět fantazie Ladislava Postupy obohacuje naši přítomnost.

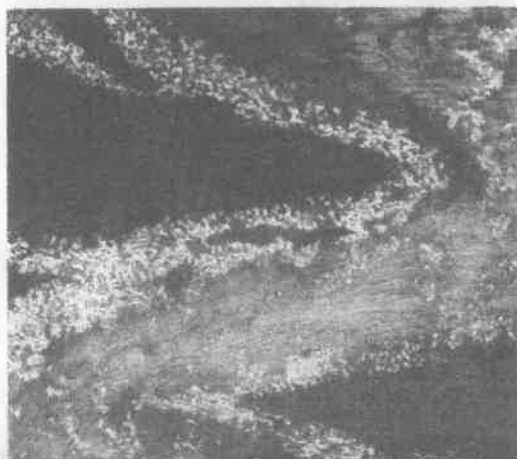
Výstava proběhla v Galerii Svazu českých fotografů v Praze v Kamzíkově ulici od 30. 3. do 17. 4.

Antonín Braný

Ladislav Postupa, *Mamost*, 1967, fotografie, výška 45 cm. Repr. archiv redakce

Ty nejkrásnější

Výsledky soutěže odrážejí na malém prostoru obecnější problematiku naší současné knižní tvorby. Například již po několika letech budiž značnou pozornost nové podněty, nápaditost i vysoká technická úroveň studentských prací. Jakmile však studenti opustí školu, setkáváme se s jejich jménem jen výjimečně, a to ještě nejspíše v bibliofilských tiscích. U finančně náročných titulů, vydávaných ve vysokých nákladech, nakladatelé nemohou nebo nechťejí riskovat, zadávají je proto osvědčeným a oblíbeným výtvarníkům.

Ačkoliv už sám název „kamenné nakladatelské domy“ má trochu pejorativní přízvuk, nelze přehlédnout, že právě ony se snaží udržet výtvarnou (a nejen výtvarnou) úroveň svých knih a nepodlehnout záplavě kráklavé či nasiádité libivosti, která si vynucuje stále větší prostor a zejména v nabídce pouličních prodavačů zcela převládá. Z dvaceti nejkrásnějších knih jsou čtyři z produkce Mladé fronty, po dvou z Odeonu a ze Svobody-Libertas, po jedné z Panoramy, Čs. spisovatele a Státního pedagogického nakladatelství. Také v kategorii dětských knih se prosadil jen Albatros, dokonce třemi tituly. Soukromí nakladatelé L. Benes (Bonaventura) a M. Daňček (EMDÉ), neobdobně jako státní VŠUP, umístili v kategorii náležitostních

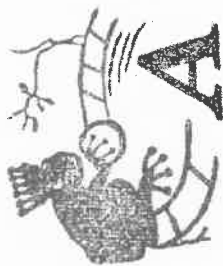
Nesmrt
veronitě
podsvět
vlastním
lidským
naši př
katolick
né. Jeh
výšin a
katedrá
víra nov
vými pc
dala vz
roční zt
zem sta
ulpěly i
pouf, z
proměn
ké nebe
ny – při
Panna l
stva, u
symbol,
bách l
a mnoh
splynul
Vztať

(s výjim
rezervo
„jezuits
chologik
však v j
ryze es
mimo s
dlouho,
exulant
grafie n
která st

Oslava
z 18. s
Praha.

PLNĚ
TELEGRAF

24. 1. 1994

Pražský dům fotografie zadán pro mladá

Po zrušení FOTOČHEMY (nejstarší fotografické výstavní síně v Evropě) a zastavení činnosti Galerie v Kamzíkově ulici zůstává Pražský dům fotografie jedinou nekomerční fotografickou výstavní síní v Praze. (Samozřejmě díky podpoře nového majitele, který ji nevystěňoval jako jiní.) Zatímco druhá pražská galerie DOBRA působí příliš krátce a ještě se profiluje, Pražský dům fotografie má ujasněnou koncepci a dává prostor záslužným akcím.

ALEŠ KUNĚS

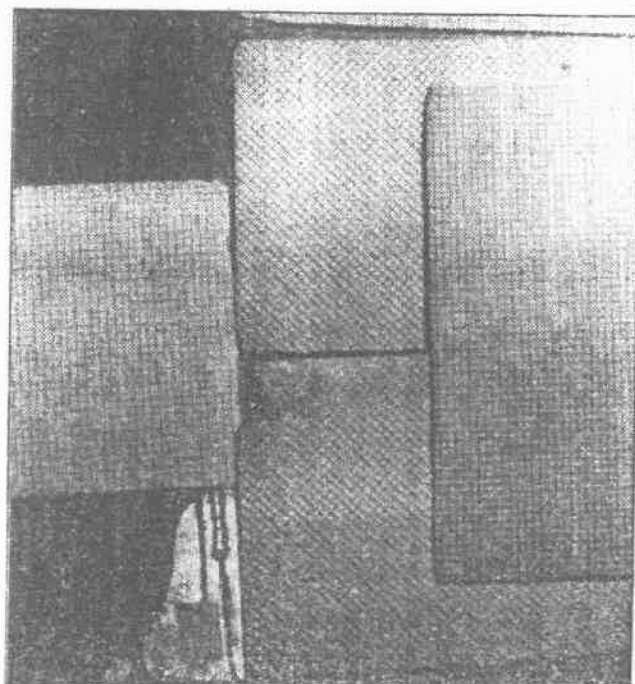
Začátkem roku se už pravidelně otevírá málo známým mladým autorům. Na rozdíl od loňského, nepřilíživě přehledného širokého výběru se letos ukázala šťastnou volba jediného kurátora výstavy, mladého fotografa J. Fikera. Celkem tak získal opoiti rozhrádku nívelizování jasný názor podepřený přehledem nejen v pražské, ale i regionální fotografii. To vše samozřejmě s možností subjektivního posuzování a omylu. Prvním správným krokem bylo nesporně logické rozčlenění autorů, i teří se tak navíc mohou představit ve větších blocích, což usnadňuje divákům orientaci.

Uvodní, už uzavřená část přehlídky představila mladá tvůrce směřující své fotografie do oblasti výtvarného umění. Celkem nesporně dobře modeloval současná tendence u nastupující generace. Je to především odklon od bezproblémovosti, hravosti a vnějšíkové atraktivnosti, dokonce návrat k jistému purismu, k soustředěnějšímu hledání, bez rozvíjení

prázdných gest, kterými se část české a slovenské fotografie přestýla v průběhu osmdesátých let. Vnitřní užádnost překvapí především u autorů velmi mladých (A. Lhotáková), ale nacházíme ji v různých formách u všech zúčastněných, dokonce i v etnických detailech s existenciálním nábojem M. Brachtlové. Zatímco obě autorky pracují s užce vymezeným konkrétním prostorem, ve kterém objevují nečekané obrazové možnosti, Z. Skružný pro své fotografie sám vytváří monumentálně působící objekty se zřejmou inspirací v českém surrealismu počátku 60. let.

Nejvýraznější tvorbou byla ve výběru představena kolínská fotografa Jolana Havelková, známá už svými razantními aktivitami v regionu. Podílela se například jako jeden z hlavních organizátorů na festivalu Funkho Kolín, v letošním roce získala cenu SCF pro mladá česká autory, byla jedním ze čtyř evropských fotografů pozvaných na festival skandinávské fotografie v Dánsku. v Praze ovšem vystavovala poprvé. Tvorba J. Havelkové je ve svém principu autentickým deníkem autorky. Její obrazy jsou často více dotýkáním než viděním. Fotografie se prolínají s reálnými předměty, na citlivou vrstvu lije asfalt a různé pigmenty nebo vlepuje struktury přírodních materiálů. Bohužel, představená starší část tvorby přinesla jen zkratkový dojem, který může být dokonale umocněn v širším a kompaktnějším celku.

V následujícím bloku výstav Nová jména v Pražském domě fotografie se představují mladí dokumentaristé a poslední den výstavy zítřka je věnován střední průmyslové škole grafické z Hollicho.

Bez názvu, Jolana Havelková (1993)

MZ-CLIMB-XXL 48cm
Elektro RCobchod
2 990 Kč
KOUPIT TEĎ

Ads by rcobchod.cz

MZ-CLIMB PRO - 90
minut jízdy v terénu 1/...
2 990 Kč
KOUPIT TEĎ

Reklama

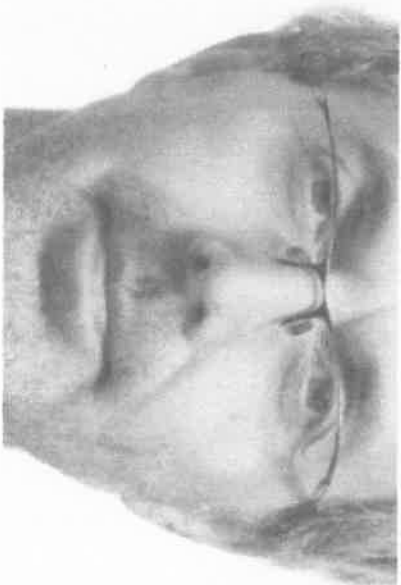
Kabinka 9104-21 -
ČERVENÁ Dilij - RC vr...
19 Kč
KOUPIT TEĎ

🔍 X

TÝDEN.CZ

Proč je v dnešní době potřeba rozvíjet talent, jak vypadá současné studium fotografického oboru a jaké je uplatnění jeho absolventů? Odpovídal Jaroslav Fišer v úterý 30. 11. 2021 od 11.00

Chat je uzavřený 30.11.2021 11:00

V čem tkví specifika studia uměleckého oboru? Jak vypadá moderní studium fotografie? Jaká jsou kritéria pro studium a požadavky kladené na studenty tohoto oboru během studia na Škole Michael? Jaké jsou možnosti jeho absolventů v praktickém životě? Nejen na tyto, ale i na mnohé další otázky odpovídal Mgr. Jaroslav Fišer, vedoucí oboru Fotografie a nová média Školy Michael.

Jaroslav Fišer absolvoval studium fotografie na Střední průmyslové škole grafické v Praze a následně na FAMU. Vedl Galerii Svazu českých fotografů a jímým ředitelem Pražského domu fotografie. Působil jako odborný asistent v nově založeném ateliéru fotografie na VŠUP. Vedle volné tvorby se věnuje

Tento web používá k poskytování služeb cookies. Pro více informací klikte [ZDE](#). Rozumím

těž slevu na vybavení a především služby v největším českém obchodě s fototechnikou Škoda. V současnosti jednáme přímo s některými distributory o slevě pro naše studenty.

- **Kamil D.**

Dobrý den, je nějaký rozdíl mezi studiem fotografie u nás a v západní Evropě? A je tam tato profese vnímána jinak než u nás?

- **Host chatu**

Dobrý den,

Rozdíl mezi samotným studiem není zásadní. V rámci projektu Erasmus + máme možnost porovnat naši školu se školami v Portugalsku, Norsku, Islandu, Slovensku aj. Co se týče samotné profese, tak je rozdíl je v přístupu některých evropských vlád k fotografickému řemeslu- například v Norsku je fotografie vázaná živností a je nutné být členem profesní organizace. Jen o málo slabší pozici má například britská či francouzská asociace.

- **František**

Lze prosím po vaší škole pokračovat na vysoké? Případně na jaké? Děkuji

- **Host chatu**

Dobrý den,

Nespornou výhodou naší školy je možnost návazného studia na Vyšší odborné škole- Akademie Michael nebo na Vysoké škole kreativní komunikace, která spadá pod stejný ústav.

Naši studenti však mají i značnou úspěšnost na dalších vysokých školách například ITF nebo VŠUP

- **Milena**

Jaké je dnes uplatnění fotografů? Mohou se ještě uplatnit?

- **Host chatu**

Dobrý den, Mileno,

Dovoluji si Vám přeposlat (doplňenou) odpověď, kterou jsem již posílal Petrovi:

Samořejmě, že profesionální pozice fotografa v dnešní době není tak jednoduchá jako dříve. Pro sociální síť jsou často využívány aktuálnější snímky z mobilů. Přesto však existuje uplatnění především ve sféře tištěných médií a publikací.

Uplatnění našich studentů je pro nás důležité a proto jsme inovovali obor a rozšířili jej o výuku, díky níž se dozvedí a mohou si vyzkoušet, jak vytvořit idiovizualní dílo (například krátká reklama či hudební klip), učí se základům kamery, tvorbě v oblasti animace (především stop motion, která vychází z aerografické kompozice, svícení nebo exnometrie). vtvářejí 360 stinnové produktové snímky či sférická nanoramata umlatitelná například v realitních

Tento web používá k poskytování služeb soubory cookie. Více informací najdete **ZDE**. Rozumím

Snad ještě bych doplnil, že část fotografiů nachází uplatnění v komunální sféře- svatby, oslavy, rodinné snímky apod.

- Ondřej

Dobrý den, zahrnuje studium u vás i práci s fotografickým softwarem a grafiku? Děkuji

- Host chatu

Hezký den,

Naši studenti mají po celé čtyři roky praktickou výuku počítačové postprodukce se softwarem Photoshop. Vedle toho se učí **základů** střihu v Premiere a vytvářejí layout a pracují s typografií v InDesignu či Illustratoru. Každý student má po dobu studia zdarma celý balík postprodukčních softwarů od společnosti Adobe. Mimo to pro oblast stop motion využíváme Dragonframe a samozřejmě, že se studenti učí zvládat standardní software v předmětu informační a komunikační technologie

- Nikol

Dobrý den,
po skončení studia pak je doporučeno další vzdělávání či nějaké kurzy? Je to asi celoživotní záležitost, že? nebo doporučujete i nějaké zkušenosti nabrat v zahraničí?

- Host chatu

Dobrý den,

po ukončení školy je možné studovat na Akademii Michael či na VŠKK (všechny školy mají stejné majitele). Od Nového roku připravujeme pro své studenty a absolventy kurzy, které jsou nad rámec výuky (zdarma) a rozšiřují znalosti nejenom v klasické fotografii, ale především v jejím alternativním využití jako je například stop motion, tvorba audiovizuálního díla pro YouTube, úprava a příprava fotografie pro sociální sítě apod. Máte pravdu, že s ohledem na rychlý technologický vývoj je a zřejmě to bude celoživotní záležitost. Naši studenti mají možnost účastnit se výměnných stáží v rámci programu Erasmus+ a Norských fondů, ale jakákoli pracovní sáž je vždy vítána. Sám jsem studoval v Holandsku, Anglii, přednášel v Krakově či Káhiře, letos jsem natočil několik měsíců krátký animovaný film v Německu a díky tomu si uvědomuji, jak je obohacující setkat se a vstříbat odlišné způsoby vnímání a práce.

(Victoria Albert Museum v Londýně, Stiftung für die Fotografie-Kunsthaus Zurich, Galerie hlavního města Prahy a další). Je členem Umělecké Besedy a Fotofora. Mimo tyto aktivity působí jako kameraman a vytváří virtuální prezentace.

Chat

- **Vladimír**

Dobrý den, co potřebuje uchazeč o studium? Musí mít připravené nějaké vlastní ukázky?

- **Host chatu**

Dobrý den,

Uchazeč o studium na naší škole předkládá ukázky ze své tvorby a zadaná cvičení ze základních fotografických žánrů jako je zátiší, portrét, autopořtět, architektura či třeba krajina. Díky tomu jsme schopni si vytvořit ucelenější pohled na profil uchazeče. Neočekáváme, že práce budou bezchybné-víme, že má před sebou čtyři roky studia a tedy dostatek času na vyplívání svého talentu.

- **Petr**

Hezký den přeji, je ještě možné se dnes dobře uplatnit jako profesionální fotograf, když všude začíná převládat video a každý má u sebe foťák na telefonu?

- **Host chatu**

Dobrý den,
Samozřejmě, že profesionální pozice fotografa v dnešní době není tak jednoduchá jako dříve. Pro sociální síte jsou často využívány aktuálnější snímky z mobilů. Přesto však existuje uplatnění především ve sféře tištěných médií a publikací.

Uplatnění našich studentů je pro nás důležité a proto jsme inovovali obor a rozšířili jej o výuku, díky níž se dozvědí a mohou si vyzkoušet, jak vytvořit audiovizuální dílo (například krátká reklama či hudební klip), učí se základům kamery, tvorbě v oblasti animace (především stop motion, která vychází z fotografické kompozice, svícení nebo expozimetrie), vytvářejí 360 stupňové produktové snímky či sférická panoramata uplatnitelná například v realitních kancelářích

- **Katka Pavlíčková**

Dobrý den, jak je to s vybavením, nabízí vaše škola lepší ceny od některého z výrobců? Nebo možnost zapůjčení? Děkuji.

- **Host chatu**

obrá den,

MZ-CLIMB-XXL 48cm
Elektro RCobchod
2 990 Kč

KOUPIT TEĎ

Ads by rcobchod.cz

MZ-CLIMB PRO - 90
minut jízdy v terénu 1/...

2 990 Kč

KOUPIT TEĎ

Reklama

Kabinka 9104-21 -
ČERVENÁ Dily - RC vr...

19 Kč

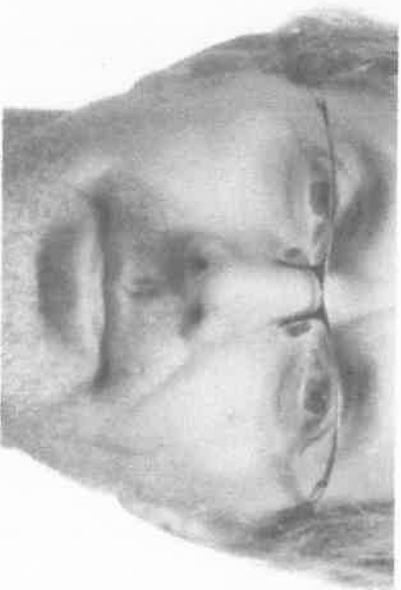
KOUPIT TEĎ

DX

TÝDEN.CZ

Proč je v dnešní době potřeba rozvíjet talent, jak vypadá současné studium fotografického oboru a jaké je uplatnění jeho absolventů? Odpovídal Jaroslav Fišer v úterý 30. 11. 2021 od 11.00

Chat je uzavřený 30.11.2021 11:00

V čem tkví specifika studia uměleckého oboru? Jak vypadá moderní studium fotografie? Jaká jsou kritéria pro studium a požadavky kladené na studenty tohoto oboru během studia na Škole Michael? Jaké jsou možnosti jeho absolventů v praktickém životě? Nejen na tyto, ale i na mnohé další otázky odpovídal Mgr. Jaroslav Fišer, vedoucí oboru Fotografie a nová média Školy Michael.

Jaroslav Fišer absolvoval studium fotografie na Střední průmyslové škole grafické v Praze a následně na FAMU. Vedl Galerii Svazu českých fotografů a mým ředitelem Pražského domu fotografie. Působil jako odborný asistent v nově založeném atelieru fotografie na VŠUP. Vedle volné tvorby se věnuje

[Zde](#) najdete další články k tématu Jaroslav Fišer. Více informací najdete [ZDE](#). Rozumím

též slevu na vybavení a především služby v největším českém obchodě s fototechnikou Škoda. V současnosti jednáme přímo s některými distributory o slevě pro naše studenty.

- **Kamil D.**

Dobrý den, je nějaký rozdíl mezi studiem fotografie u nás a v západní Evropě? A je tam tato profese vnímaná jinak než u nás?

- **Host chatu**

Dobrý den,

Rozdíl mezi samotným studiem není zásadní. V rámci projektu Erasmus + máme možnost porovnat naši školu se školami v Portugalsku, Norsku, Islandu, Slovensku aj. Co se týče samotné profese, tak je rozdíl je v přístupu některých evropských vlád k fotografickému řemeslu- například v Norsku je fotografie vázaná živností a je nutné být členem profesní organizace. Jen o málo slabší pozici má například britská či francouzská asociace.

- **František**

Lze prosím po vaší škole pokračovat na vysoké? Případně na jaké? Děkuji

- **Host chatu**

Dobrý den,

Nespornou výhodou naší školy je možnost návazného studia na Vyšší odborné škole- Akademie Michael nebo na Vysoké škole kreativní komunikace, která spadá pod stejný ústav.

Naši studenti však mají i značnou úspěšnost na dalších vysokých školách například ITF nebo VŠUP

- **Milena**

Jaké je dnes uplatnění fotografů? Mohou se ještě uplatnit?

- **Host chatu**

Dobrý den, Mileno,

Dovoluji si Vám přeposlat (doplněnou) odpověď, kterou jsem již posílal Petrovi:

Samozřejmě, že profesionální pozice fotografa v dnešní době není tak jednoduchá jako dříve. Pro sociální síť jsou často využívány aktuálnější snímky z mobilů. Přesto však existuje uplatnění především ve sféře tištěných médií a publikací.

Uplatnění našich studentů je pro nás důležité a proto jsme inovovali obor a rozšířili jej o výuku, díky níž se dozvědí a mohou si vyzkoušet, jak vytvořit idiovizualní dílo (například krátká reklama či hudební klip), učí se základem kamery, tvorbě v oblasti animace (především stop motion, která vychází z fotografické kompozice- svícení nebo exnometrie). vtvářejí 360 stupňové mnohokroové snímky či sférická panoramata umlatnitelná například v realitních

Tento web používá k poskytování služeb cookies. Pro více informací se podívejte ZDE. Rozumím